

SÍNDIC DE GREUGES
COMUNITAT VALENCIANA

**Informe especial a les Corts Valencianes sobre la
Contaminació acústica a la Comunitat Valenciana**

Febrer de 2019

Índex

1	Introducció	5
2	La contaminació acústica i els drets constitucionals a la integritat física i moral, la intimitat personal i familiar, la salut, a un habitatge digne i un medi ambient adequat	7
3	Les diverses fonts generadores de molèsties acústiques	11
3.1	Locals d'oci nocturn, establiments públics i seus festeres	11
3.2	La pràctica del botelló o consum d'alcohol en la via pública	12
3.3	Les molèsties generades per les terrasses: ocupació de la via pública mitjançant taules i cadires	14
3.4	Exercici d'activitats industrials	15
3.5	Celebració de les festes locals i espectacles en la via pública (concerts, revetles, etc.)	15
3.6	Trànsit urbà: carreteres, vies públiques, vehicles, etc.	16
3.7	Aparells d'aire condicionat, cambres frigorífiques i la resta d'instal·lacions sorolloses	17
3.8	Relacions veïnals	17
3.9	Treballs en la via pública, construcció d'edificacions, operacions de càrrega i descàrrega, i servei nocturn de neteja i recollida de fems.	18
4	La doctrina del Síndic de Greuges sobre contaminació acústica	21
4.1	Informes anuals i especials	21
4.2	Recomanacions i suggeriments	25
4.3	Investigacions iniciades d'ofici	27
5	Les recents decisions dels tribunals de justícia sobre el soroll	29
5.1	Tribunal Europeu de Drets Humans	29
5.2	Tribunal Constitucional	30
5.3	Tribunal Suprem	31
5.3.1	Sala civil	31
5.3.2	Sala penal	31
5.3.3	Sala contenciosa administrativa	32
5.4	Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana	32
6	Decàleg dels defensors del poble contra el soroll	35
7	Metodologia de l'informe especial	37
7.1	Presidència de la Generalitat Valenciana	37
7.2	Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural	38
7.3	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	38
7.4	Diputacions provincials de València, Alacant i Castelló; Federació Valenciana de Municipis i Províncies; i ajuntaments	38
8	Informes rebuts de les entitats públiques consultades	41
8.1	Presidència de la Generalitat Valenciana	41
8.2	Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural	42
8.3	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	46
8.4	Diputacions provincials de València, Alacant i Castelló; Federació Valenciana de Municipis i Províncies; i ajuntaments	49
8.4.1	Diputació Provincial de València	49
8.4.2	Diputació Provincial d'Alacant	50
8.4.3	Diputació Provincial de Castelló	50
8.4.4	Federació Valenciana de Municipis i Províncies (FVMP)	50
8.4.5	Ajuntament de València	51

8.4.6	Ajuntament d'Alacant	55
8.4.7	Ajuntament d'Elx	58
8.4.8	Ajuntament de Castelló de la Plana.....	60
8.4.9	Ajuntament de Torreveija.....	62
8.4.10	Ajuntament de Torrent	64
8.4.11	Ajuntament d'Orihuela.....	64
8.4.12	Ajuntament de Gandia.....	66
9	Conclusions	71
9.1	Conclusió general.....	71
9.2	Conclusions específiques sobre la normativa	71
9.3	Conclusions específiques sobre educació i conscienciació ciutadana	73
9.4	Conclusions específiques sobre informació ambiental i participació ciutadana.....	74
9.5	Conclusions específiques sobre els principals focus contaminants	75
9.6	Conclusions específiques sobre assistència als municipis	78
9.7	Conclusions específiques sobre les facultats d'inspecció, vigilància, control i sanció	79
10	Recomanacions.....	81
10.1	Recomanacions comunes	81
10.2	Recomanacions específiques a les administracions consultades en aquest informe especial.....	81
10.2.1	A la Presidència de la Generalitat Valenciana (Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències):	81
10.2.2	A la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural de la Generalitat Valenciana:	82
10.2.3	A les diputacions provincials d'Alacant, Castelló i València, i a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies:	82
10.2.4	Als ajuntaments de València, Alacant, Elx, Castelló de la Plana, Torreveija, Torrent, Orihuela i Gandia, com també a tots els municipis de més de 10.000 habitants:	82

1 Introducció

El preàmbul de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica de la Comunitat Valenciana, comença amb aquesta contundent declaració:

El soroll, considerat com un so indesitjable pel receptor o com una sensació auditiva desagradable i molesta, és causa de preocupació en l'actualitat, pels seus efectes sobre la salut, el comportament humà individual i grupal, a causa de les conseqüències físiques, psíquiques i socials que comporta.

L'article 4 de la Llei valenciana 7/2002 atribueix les competències administratives següents:

1. La Generalitat i les administracions locals exerciran de forma coordinada les competències que respectivament els atribueix aquesta llei. A fi de garantir l'eficàcia en l'aplicació, la Generalitat i les diputacions provincials prestaran col·laboració tècnica i financera als municipis.
2. En defecte d'atribució expressa, la competència serà de la conselleria competent en medi ambient.

En els informes anuals presentats pel Síndic de Greuges a les Corts Valencianes destaquem que el soroll és el principal problema mediambiental a la Comunitat Valenciana. El defensor del poble de la Comunitat Valenciana rep tots els anys nombroses queixes presentades per la ciutadania en matèria de contaminació acústica i també ha obert diverses investigacions d'ofici sobre aquest tema. Així, en 2017 rebérem un total de 803 queixes, en 2016 van pujar a 343 i en 2015 en van ser 569.

L'any 2004, el Síndic de Greuges va elaborar un informe especial presentat davant de les Corts Valencianes amb el títol [*Contaminació acústica en les activitats d'oci. Establiments amb ambientació musical i pràctiques de consum en la via pública.*](#)

Ens trobem davant d'un greu problema social que sempre ha preocupat el Síndic de Greuges. Les fonts de producció de soroll són molt nombroses i diverses. Destaquem les fonts de producció de soroll següents:

- Locals d'oci nocturn, establiments públics i seus festeres (excés de decibels i incompliment d'horari d'obertura i de tancament).
- La pràctica del botelló o consum d'alcohol en la via pública.
- Les molèsties generades per les terrasses: ocupació de la via pública mitjançant taules i cadires.
- Exercici d'activitats industrials.
- Celebració de les festes locals i espectacles en la via pública (concerts, revetles, etc.).
- Trànsit urbà: carreteres, vies públiques, vehicles, etc.

Les causes generadores de soroll també són molt diferents. A continuació, exposarem les principals causes que generen soroll:

- Locals o establiments que funcionen sense llicència ambiental o que incompleixen les condicions que aquesta els imposa.
- Seus festeres que funcionen de forma permanent com a bar sense tindre mesures d'insonorització.
- Concentració de diversos locals d'oci nocturn en una mateixa zona que no ha estat declarada com a zona acústicament saturada o que, tot i haver-ho estat, se n'estan incomplint les condicions.
- Permanència de multitud de persones en la via pública fins a altes hores de la matinada, ja siga ocupant taules i cadires en les terrasses dels locals, ja siga consumint alcohol en solars, parcs o jardins, fins i tot amb música.
- Celebració de festes patronals o espectacles musicals al carrer sense tindre autorització per a fer-ho o amb un nivell de decibels autoritzat massa elevat.
- Infraestructures urbanes amb elevades densitats de trànsit que no disposen de les adequades mesures de protecció contra la contaminació acústica.

A la Comunitat Valenciana disposem de normativa autonòmica i local abundant per a lluitar contra el soroll. No obstant això, les nombroses queixes que continua rebent el Síndic de Greuges tots els anys són una prova evident que el compliment d'aquesta normativa dista molt de ser satisfactori.

Per totes aquestes raons, i tenint en compte la important preocupació social que existeix a la Comunitat Valenciana en relació amb les molèsties generades per la contaminació acústica, el Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, com a alt comissionat de les Corts Valencianes, designat per aquestes per a la defensa dels drets i llibertats compresos en els títols I de la Constitució i II de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, va decidir incoar d'ofici una investigació a fi de redactar un informe especial sobre la contaminació acústica a la Comunitat Valenciana.

José Cholbi Diego
Síndic de greuges de la Comunitat Valenciana

2 La contaminació acústica i els drets constitucionals a la integritat física i moral, la intimitat personal i familiar, la salut, a un habitatge digne i un medi ambient adequat

El soroll és considerat una forma important de contaminació i una clara manifestació d'una baixa qualitat de vida. Les conseqüències de l'impacte acústic ambiental, tant d'ordre fisiològic com psicofisiològic, afecten cada vegada un nombre més elevat de persones i, en particular, els habitants de les grans ciutats.

Cal entendre per contaminació acústica la presència en l'ambient de sorolls o vibracions que impliquen molèstia o dany per a les persones, l'exercici de les seues activitats o per als béns de qualsevol naturalesa, o que causen efectes significatius en el medi ambient.

És comunament admés que el fenomen del soroll incideix sobre drets molt importants recollits en la Constitució Espanyola: els drets fonamentals a la integritat física i moral (article 15), la intimitat personal i familiar (article 18), el dret a la protecció de la salut (article 43), el dret a gaudir d'un medi ambient adequat (article 45) i el dret a un habitatge digne (article 47).

A causa de la importància dels drets implicats, la Comunitat Valenciana es va avançar a l'Estat en aprovar la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica. Segons el preàmbul d'aquesta llei, les principals raons que van justificar la seua aprovació van ser les dues següents, les quals, dit siga de passada, persisteixen actualment, segons hem pogut comprovar després de la investigació incoada d'ofici per aquesta institució, que ha culminat amb la redacció del present informe especial:

Els estudis efectuats sobre la contaminació acústica a la Comunitat Valenciana posen en relleu l'existència d'uns nivells de soroll per damunt dels límits màxims admissibles pels organismes internacionals i en particular per la Unió Europea, en superar els 65 dB(A) de nivell equivalent diürn i els 55 dB(A) durant el període nocturn. Encara que els resultats indiquen clarament que les ciutats grans són més sorolloses que les xicotetes, mostren, sens dubte, que la contaminació acústica és un fenomen generalitzat en totes les zones urbanes, i constitueix un problema mediambiental important a la Comunitat Valenciana.

En l'actualitat, només una tercera part dels ajuntaments valencians disposen d'ordenances municipals sobre el soroll ambiental, i no existeix una norma de rang superior que determine les pautes que cal seguir en la seua realització, fet que constitueix un factor negatiu important en la lluita contra el soroll a la nostra Comunitat.

Ara com ara, encara no s'ha aprovat cap Pla Acústic d'Acció Autonòmica i tan sols 17 municipis de tota la Comunitat Valenciana disposen d'un Pla Acústic Municipal aprovat. Per tant, encara resta molt de treball per fer.

Com ja hem avançat, posteriorment a la Llei valenciana 7/2002, quasi un any després, va ser aprovada la Llei estatal 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, l'objecte i finalitat de la qual és previndre, vigilar i reduir la contaminació acústica, per a evitar i reduir els danys que se'n poden derivar per a la salut humana, els béns o el medi ambient.

Aquesta Llei 37/2003 té caràcter bàsic i es va dictar a l'empara de les competències exclusives que atorga a l'Estat l'article 149.1.16a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, i per a incorporar les previsions

bàsiques de la Directiva 2002/49/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de juny de 2002, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental.

Fins a aquell moment, el soroll no tenia una norma general reguladora d'àmbit estatal, i el seu tractament normatiu es desplejava, amb poques paraules, entre les previsions de la normativa civil quant a relacions de veïnat i causació de perjudicis, la normativa sobre limitació del soroll en l'ambient de treball, les disposicions tècniques per a l'homologació de productes i les ordenances municipals que concerneixen el benestar ciutadà o el planejament urbanístic.

Ambdues disposen dels respectius reglaments. D'una banda, la Llei estatal 37/2003, desenvolupada parcialment pel Reial decret 1513/2005, de 16 de desembre, d'avaluació i gestió del soroll mediambiental, i pel Reial decret 1367/2007, de 19 d'octubre, de zonificació acústica, objectius de qualitat i emissions acústiques.

D'altra banda, la Llei valenciana 7/2002 ha sigut desenvolupada per tres reglaments: Decret 19/2004, de 13 de febrer, pel qual s'estableixen normes per al control del soroll produït pels vehicles de motor; Decret 266/2004, de 3 de desembre, pel qual s'estableixen normes de prevenció i correcció de la contaminació acústica en relació amb activitats, instal·lacions, edificacions, obres i serveis; i el Decret 104/2006, de 14 de juliol, de planificació i gestió en matèria de contaminació acústica.

A més d'aquestes disposicions, també cal tindre en compte a la Comunitat Valenciana, per la seua incidència en matèria de soroll, les normes següents: la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de salut; la Llei 6/2014, de 25 de juliol, de prevenció de contaminació i qualitat ambiental; la Llei 14/2010, de 3 de desembre, d'espectacles, activitats recreatives i establiments públics; i el Decret 28/2011, de 18 de març, pel qual s'aprova el Reglament que regula les condicions i la tipologia de les seues festes tradicionals ubicades en els municipis de la Comunitat Valenciana.

La protecció contra el soroll implica els distints nivells de l'Administració. A la Generalitat Valenciana, li correspon l'ordenament general, mentre que els ajuntaments són els encarregats de realitzar actuacions en els àmbits territorials respectius.

Es fa necessari adoptar, no solament mesures correctives davant del soroll i mesures de desenvolupament de programes d'educació ambiental dirigits a conscienciar els ciutadans de la necessitat de minimitzar el soroll per a elevar el nivell de qualitat de vida, sinó també, de manera fonamental, mesures de planificació que eviten l'existència de nuclis amb un excessiu impacte acústic.

Les mesures que tenen les administracions públiques per a lluitar contra el soroll s'inclouen en dos grans blocs: preventives i correctores.

Quant a les primeres, podem destacar, entre d'altres, les mesures preventives següents:

- a) Els plans territorials i urbanístics, que han de tindre en compte sempre els objectius de qualitat acústica de cada àrea acústica a l'hora d'escometre qualsevol classificació del sòl, aprovació de planejament o mesures semblants. Així mateix, amb caràcter específic, s'hi preveuen: el Pla Acústic d'Acció Autònoma, els plans acústics municipals i les ordenances municipals sobre soroll.
- b) Les autoritzacions i llicències sobre els emissors acústics, que han de produir-se de manera que s'assegure, en tot moment, l'adopció de les mesures adequades de prevenció de la contaminació acústica que aquells puguen generar i que no se supere cap valor límit d'emissió aplicable.

L'avaluació del soroll s'integra en els procediments ja existents d'intervenció administrativa, a saber: l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, avaluació d'impacte ambiental i llicència ambiental o d'activitats qualificades.

- c) L'autocontrol de les emissions acústiques pels titulars dels establiments o de les fonts sonores.
- d) La prohibició, llevat d'excepcions, de concedir llicències de construcció d'edificacions destinades a habitatges, usos hospitalaris, educatius o culturals si els índexs d'immissió incompleixen els objectius de qualitat acústica que s'apliquen a les àrees acústiques corresponents.

D'altra banda, quant a les mesures correctores, hi podem destacar, entre d'altres, les següents:

- a) Les zones acústicament saturades són aquelles en què es produeixen uns elevats nivells sonors per les causes següents: l'existència de nombroses activitats recreatives, espectacles o establiments públics, i l'activitat de les persones que els utilitzen; el soroll del trànsit en aquestes zones i qualsevol altra activitat que incidisca en la saturació del nivell sonor de la zona. La seua declaració correspon als plens dels ajuntaments i habilita per a adoptar les mesures correctores següents:
 - 1) Suspendre la concessió de llicències d'activitat que pogueren agreujar la situació.
 - 2) Establir horaris restringits per al desenvolupament de les activitats responsables, directament o indirectament, dels elevats nivells de contaminació acústica.
 - 3) Prohibir la circulació d'alguna classe de vehicles, restringir-ne la velocitat o limitar-la a horaris determinats, de conformitat amb les altres administracions competents.
 - 4) Qualsevol altres mesures que es consideren adequades per a reduir els nivells de contaminació acústica.
- b) Inspecció i règim sancionador:

Les facultats inspectores i sancionadores es comparteixen entre l'Administració de la Generalitat Valenciana i els ajuntaments. Ambdues administracions públiques poden ordenar les inspeccions que siguen necessàries. Als ajuntaments, els correspon sancionar les infraccions menys greus i a l'Administració de la Generalitat Valenciana les més greus.

La Llei preveu que, de conformitat amb allò que s'ha preceptuat en l'apartat 4 de l'article 20 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, les entitats locals puguen establir taxes per a fer repercutir el cost de les inspeccions sobre el titular de l'emissor acústic corresponent, objecte d'inspecció.

3 Les diverses fonts generadores de molèsties acústiques

El soroll és produït per diverses activitats, cadascuna de les quals té unes característiques pròpies i diferenciades respecte de les causes, la intensitat i la freqüència de la contaminació acústica. Analitzem seguidament algunes de les fonts més habituals productores de soroll.

3.1 Locals d'oci nocturn, establiments públics i seus festeres

Aquests establiments requereixen una llicència ambiental o permís municipal per a poder funcionar. La normativa exigeix que aquests locals complisquen amb totes aquelles mesures correctores que siguen necessàries per a evitar molèsties per sorolls als veïns contigus. La idea és clara. Abans de la seua posada en marxa o funcionament, els tècnics municipals han de comprovar que les mesures correctores imposades es compleixen i són eficaces a fi de no generar sorolls.

Tanmateix, la normativa no sempre es compleix. És prou habitual que aquests locals inicien la seua activitat sense haver obtingut prèviament la preceptiva llicència o el permís municipal i, en conseqüència, sense haver adoptat cap mesura per a evitar les molèsties acústiques. En aquests casos, els ajuntaments han de reaccionar amb rapidesa i, amb audiència prèvia a l'interessat, ordenar la clausura o el tancament de l'activitat a causa de no tindre la llicència corresponent.

En altres supòsits, també molt freqüents, el local sí que té llicència o permís per a poder funcionar, però, malgrat això, genera sorolls, ja siga perquè les mesures correctores no es compleixen o ja han deixat de ser eficaces, ja siga perquè s'ha ampliat l'activitat inicialment autoritzada. En aquestes situacions, els ajuntaments també han d'ordenar als titulars dels establiments que adopten totes les mesures correctores que siguen necessàries per a acabar amb les molèsties. I això, encara que el local tinga llicència. De vegades, es comet l'error de pensar que el fet de disposar d'una llicència atorgada al moment oportú protegeix, per complet i per a sempre, l'exercici de l'activitat com si es tractara d'un escut. Això no és així. L'activitat molesta, tinga llicència o no en tinga, no ha de produir molèsties en cap moment. I si les produeix, els ajuntaments han d'intervindre-hi per a evitar-les.

Juntament amb els locals que no tenen llicència o que la tenen però l'activitat exercida no s'hi ajusta, ens trobem els establiments que incompleixen l'horari màxim de tancament. En aquests casos, s'hi produeix un problema afegit. Els ajuntaments no tenen capacitat legal per a sancionar aquests comportaments. La competència correspon a la Generalitat Valenciana. Amb independència de les inspeccions autonòmiques que s'hi puguen efectuar d'ofici, els ajuntaments que detecten els incompliments d'horari han de remetre les seues denúncies a la Generalitat perquè aquesta tramite els expedients sancionadors. Això provoca retards en la tramitació i, de vegades, fins i tot la prescripció de les infraccions. I, mentrestant, l'activitat incomplidora continua desenvolupant-se davant de la impotència de les persones afectades pels sorolls.

D'altra banda, ens trobem amb el problema que plantegen les seus festeres. Es tracta de locals vinculats a les festes locals del municipi que, segons el seu ús real, estan subjectes a llicència ambiental o no. Les pitjors molèsties acústiques són generades pels locals que s'utilitzen sovint com a bars o restaurants per a realitzar dinars, sopars o esdeveniments amb ambientació musical, ja que no compten amb les necessàries mesures correctores d'insonorització per a no molestar les persones que viuen en el mateix edifici o als voltants del local. També sol ser habitual que aquests locals no complisquen amb l'horari màxim de tancament, sobretot, durant les setmanes o els mesos previs a la celebració de les festes locals o municipals, en què hi ha una major permissivitat per part de les autoritats.

El problema més important que tenen les persones que suporten injustament aquestes situacions és aconseguir que els ajuntaments decreten el tancament o la clausura del local, o bé de l'activitat sorollosa. No és gens fàcil. La proximitat de l'alcalde, regidor delegat i funcionaris públics amb els veïns provoca que, moltes vegades, es coneguen personalment o tinguen algun tipus de relació amb el propietari del bar, pub o discoteca i, en conseqüència, resulta més difícil actuar-hi amb independència.

D'altra banda, cal no oblidar que la clausura d'un establiment sol comportar la suspensió dels contractes de treball afectats. És molt difícil eliminar llocs de treball.

Aquest problema també es produeix en les seues festes. No és senzill tancar les seues que no s'ajusten a la legalitat perquè incompleixen el límit de decibels o l'horari de tancament. Es tracta d'una mesura que genera rebuig social perquè afecta la festa local. Així mateix, cal tindre en compte l'exempció temporal durant les festes del compliment dels límits de decibels (disposició addicional primera de la Llei valenciana 7/2002, de protecció contra la contaminació acústica).

3.2 La pràctica del botelló o consum d'alcohol en la via pública

Convé començar recordant una qüestió molt important, que de vegades s'oblida. L'alcohol és una droga. L'article 60.4) de la Llei valenciana 10/2014, de 29 de desembre, de salut, disposa el següent:

Una droga és tota substància que, introduïda en un organisme viu, pot modificar una o més de les seues funcions, i que és capaç de generar dependència, provocar canvis en la conducta i efectes nocius per a la salut i el benestar social. Tenen aquesta consideració:

a) Les begudes alcohòliques (...).

És un fet notori que el consum d'alcohol en la via pública, també conegut amb el nom de botelló, continua creixent de forma alarmant, especialment, entre els més joves.

L'augment de les sancions imposades a l'empara de l'article 69.7 de la Llei valenciana 10/2014, de 29 de desembre, de salut, no ha disminuït l'augment del consum d'alcohol al carrer.

No obstant això, sí que ha aconseguit que el consum es canvie a una altra zona on hi haja més tolerància. De vegades, les autoritats locals consenten el consum d'alcohol de forma concentrada en una determinada zona, terreny o solar per a evitar la seua dispersió en xicotets grups per tot el barri. En aquests llocs es beu en presència de la policia local i, de tant en tant, dels serveis sanitaris.

Els mitjans de comunicació sovint es fan ressò de les notícies relacionades amb la pràctica del botelló. Les molèsties d'aquesta activitat són diverses: impossibilitat de dormir, brutícia i males olors per vòmits i miccions; fem, botelles, bosses de plàstic i altres deixalles, baralles, bregues, etc.

La situació és molt comuna en tot tipus de municipis, grans i xicotets, no sols durant un parell de dies o en les festes locals, sinó que es repeteix totes les setmanes.

El fenomen del botelló també s'ha intensificat, ha anat a més. Al començament solament es feia els caps de setmana (divendres i dissabtes). Ara s'ha posat de moda fer-ne també dijous i diumenges.

Juntament amb el botelló, actualment també és freqüent l'anomenat «tardeig», que consisteix a començar a beure al migdia i enllaçar amb la nit, de manera que també s'ha allargat el període de consum d'alcohol i de durada de les molèsties acústiques.

En l'informe de l'avaluació final de l'Estratègia Nacional sobre Drogues 2009-2016, redactat pel Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, es detallen les següents conclusions que cal destacar:

- L'alcohol i el cànnabis són les drogues més consumides.
- Ha augmentat el nombre d'adolescents que consumeixen alcohol i que en consumeixen de manera problemàtica. El binomi alcohol adolescència continua sent un problema important. Els adolescents accedeixen a l'alcohol amb relativa facilitat, i ho fan en establiments d'ús quotidià.
- El consum d'alcohol per part dels menors, i la forma en què es fa (begudes d'alta graduació i ingesta d'alcohol en breus períodes de temps) continua sent una prioritat en les estratègies de prevenció i control, ja que és la primera causa de pèrdua de la salut en aquesta població.
- La creença que allò «normal» és consumir, esdevé un dels principals factors de risc que cal abordar. Cal continuar insistint en la sensibilització sobre els riscos, sobretot en adolescents, i modificar la percepció de «normalitat» de certs consums (abús d'alcohol i consum de cànnabis).
- La importància de la prevenció: l'estratègia prioritària és l'educació, especialment la dirigida a adolescents, amb programes de prevenció escolar universals. És necessari reforçar intervencions basades en l'evidència (prevenció familiar i ambiental) i potenciar sectors rellevants en què el desenvolupament és menor (sanitari, universitari).

Segons les dades que ofereix el Baròmetre 2017 del ProyectoScopio, realitzat pel Centre Reina Sofia sobre Adolescència i Joventut de la Fundació d'Ajuda contra la Drogoaddicció (FAD), a més del 40% dels joves espanyols els compensa emborratxar-se a pesar dels riscos que assumeixen.

En l'Informe elaborat per l'Observatori Espanyol de les Drogues i les Addiccions en 2017 es destaca el següent:

En 2014, el 57,6% dels joves de 14 a 18 anys afirma haver realitzat botelló en l'últim any. Aquesta pràctica augmenta amb l'edat: 1 de cada 3 joves (14 anys) i 7 de cada 10 (18 anys) han fet botelló en l'últim any. Els que han realitzat botelló en l'últim mes presenten major prevalença de consum d'altres substàncies, i hi destaquen l'alcohol, el cànnabis i la cocaïna. Són més habituals els consums intensius (borratxeres i *binge drinking*) entre aquells que fan botelló que entre qui no en fan en el mateix període.

Conscient de la importància de la prevenció, el Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat va efectuar en 2017 una campanya de prevenció del consum d'alcohol en menors, amb el lema «Educar-Informar-Previndre», i hi destacava aquestes alarmants xifres:

El 68,2% dels menors d'edat ha consumit alcohol en l'últim mes. Els adolescents reproduïen en gran manera el model de consum d'alcohol que perceben en els adults del seu entorn social. La societat ha de prendre consciència sobre aquesta situació: 9 de cada 10 estudiants de 14 a 18 anys opinen que és fàcil o molt fàcil aconseguir alcohol.

Davant d'aquesta greu situació, són diverses les comunitats autònomes que han aprovat lleis específiques per a lluitar contra el consum d'alcohol per part dels menors d'edat, n'han prohibit el consum i fan responsables del pagament de les multes els pares que ostenten la guarda i custòdia d'aquests menors. Així, per exemple, la Llei 11/2010, de 17 de desembre, de prevenció de consum de begudes alcohòliques en menors a Galícia (article 12 i 25) i la Llei 5/2018, de 3 de maig, del consum de begudes alcohòliques en la infància i l'adolescència d'Extremadura (article 19 i 38).

A la Comunitat Valenciana, la Llei 15/2017, de 10 de novembre, de polítiques integrals de joventut, no es refereix a aquesta problemàtica, i la Llei 12/2008, de 3 de juliol, de protecció integral de la infància i l'adolescència, reconeix el dret dels menors a ser protegits del consum de begudes alcohòliques, com també el deure de l'Administració pública d'adoptar mesures de prevenció, diagnòstic i tractament (article 40), i la prohibició de venda i subministrament (article 69.b).

Per la seua banda, l'article 65 de la Llei valenciana 10/2014, de 29 de desembre, de salut, es refereix a la protecció i atenció dels menors per consum de begudes alcohòliques, i l'article 69.7 reconeix una excepció a la prohibició general de consum d'alcohol en la via pública en els casos de festes locals o algun esdeveniment autoritzat:

En la via pública, excepte terrasses i vetlladors autoritzats. No obstant això, les ordenances municipals podran autoritzar la venda, subministrament i consum de begudes alcohòliques en determinats llocs de la via pública o en determinats dies de festes patronals, locals o festius concrets, o excepcionalment amb motiu d'algun esdeveniment autoritzat.

Els ajuntaments podran autoritzar-ne el consum en espais de tradició gastronòmica, dins de l'horari i la delimitació d'espai que marquen les corporacions locals.

La venda o el consum de begudes haurà de ser de menys de 20 graus.

Quan les entitats locals autoritzen el consum de begudes alcohòliques en determinats espais públics a l'aire lliure en què estiguen previstes les concentracions de persones, s'hauran d'adoptar les mesures necessàries que garantisquen el compliment de la prohibició de venda, subministrament i consum de begudes per a menors d'edat i les altres prohibicions establides en aquesta llei. Les entitats locals que atorguen l'autorització vetllaran, així mateix, per la salut i seguretat de les persones que es troben reunides i pel dret al descans de les persones.

Finalment, l'article 93.4, de la Llei 10/2014, imposa als pares la responsabilitat derivada de les infraccions comeses pels menors a càrrec seu en els termes següents:

Els pares, tutors, acollidors i guardadors legals, per aquest ordre, hauran de respondre solidàriament amb els menors d'edat del pagament de les indemnitzacions i sancions derivades de les infraccions comeses per aquests últims, per l'incompliment del deure de previndre la infracció administrativa comesa.

3.3 Les molèsties generades per les terrasses: ocupació de la via pública mitjançant taules i cadires

La prohibició de fumar a l'interior dels establiments públics ha produït un considerable increment del nombre de taules i cadires autoritzades per a ocupar les terrasses i voreres de la via pública. La bona climatologia existent en molts municipis valencians durant tot l'any i la proliferació d'estufes d'exterior també permeten sopar o prendre copes en ple carrer fins a altes hores de la matinada.

La col·locació de taules i cadires en la via pública requereix l'autorització prèvia municipal. Són nombrosos els ajuntaments que disposen de la corresponent ordenança municipal reguladora. No obstant això, els principals problemes es produeixen perquè es col·loquen taules i cadires sense autorització o en col·loquen moltes més de les permeses, de manera que, no sols es dificulta el pas dels vianants, sinó que també augmenten les molèsties acústiques.

La concentració de molts establiments en una mateixa zona que ocupen la via pública amb taules i cadires provoca un soroll ambiental que es multiplica exponencialment, sobretot, en carrers o places de vianants tallades al trànsit dels vehicles.

L'arrossegament de les taules i cadires quan arriba l'hora de tancar i la persiana del local també generen moltes queixes per sorolls, ja que té lloc de matinada.

3.4 Exercici d'activitats industrials

La inadequada planificació urbanística dels usos provoca que alguns plans, normalment els aprovats antigament, encara autoritzen o permeten la instal·lació d'activitats industrials als voltants o al costat de zones residencials, de tal manera que les molèsties acústiques impedeixen a les persones afectades conciliar el son o gaudir d'un medi ambient adequat durant tot el dia.

Algunes activitats industrials són molt sorolloses per moltes mesures correctores que s'intenten ordenar, per la qual cosa, per principi, només haurien d'autoritzar-se en zones expressament previstes pel pla per a això –polígons industrials o parcs empresarials- i allunyades al màxim possible dels edificis residencials. L'ús industrial i residencial no és compatible.

D'altra banda, els títols autoritzadors autonòmics o municipals que necessiten aquestes activitats industrials per a poder funcionar –licència, autorització ambiental integrada o declaració d'impacte ambiental-, solen preveure condicions específiques en què s'ha de desenvolupar l'activitat o unes mesures correctores per a pal·liar al màxim la contaminació acústica.

Tanmateix, el problema es planteja perquè és molt difícil mantindre una vigilància constant sobre el compliment d'aquestes condicions i exigir de forma continuada al titular de l'activitat la seua modificació o actualització si aquelles condicions o mesures ja no són suficients per a eliminar els sorolls.

Ací també ens trobem amb la dificultat d'ordenar la suspensió de l'activitat o el seu tancament si persisteix la contaminació acústica perquè no s'adopten les mesures correctores necessàries. De vegades, es tramiten els corresponents procediments sancionadors per a imposar alguna multa, però ordenar el tancament d'una fàbrica o establiment industrial és molt difícil per a un alcalde, perquè això significa automàticament deixar sense treball a les persones que hi treballen.

3.5 Celebració de les festes locals i espectacles en la via pública (concerts, revetles, etc.)

Ens trobem davant d'unes situacions que produeixen nombroses queixes davant del Síndic de Greuges, sobretot, per l'excepció legal que hi ha de complir el límit de decibels durant la celebració de les festes locals, que algunes persones entenen que permet una mena de «xec en blanc».

La disposició addicional primera de la Llei valenciana 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica, titulada «situacions especials» disposa que l'autoritat competent per raó de la matèria a què pertanga la font generadora del soroll o vibracions podrà eximir, amb caràcter temporal, del compliment dels nivells de pertorbació màxims fixats en la Llei 7/2002 en determinats actes de caràcter oficial, cultural, festiu, religiós i d'altres anàlegs.

Ara bé, aquesta excepció legal de cap mode ha d'interpretar-se com un dret a generar soroll sense cap límit.

Així ho entén també el Decret 28/2011, de 18 de març, pel qual s'aprova el Reglament que regula les condicions i tipologia de les seues festes tradicionals ubicades als municipis de la Comunitat Valenciana, que assenyala en el seu preàmbul que:

(...) el present decret porta la seua causa en la necessitat d'establir un règim jurídic obert però, al mateix temps, responsable i necessari per a aquestes seues o locals que, sota la seua comú i popular denominació, permeta ordenar-ne el funcionament, alhora que, en virtut de les regles de convivència, es garantisca l'efectivitat del dret al descans dels veïns (...).

Aquesta institució considera que durant els dies de celebració de les festes locals s'ha de compatibilitzar el respecte del dret de les persones al descans nocturn, ja que l'ampliació de l'horari durant les festes no pot ser entés com una autorització per a generar sorolls durant la nit sense cap límit d'intensitat, és a dir, de decibels.

Cal no oblidar que els efectes nocius del soroll afecten especialment amb major grau els xiquets, les persones malaltes i les majors. A ningú se li escapa que no genera les mateixes molèsties una activitat musical que s'estenga, per exemple, des de les 22.00 hores fins a les 4.30 hores de la matinada, sense cap límit de decibels, que la mateixa activitat amb un límit màxim de decibels que siga raonable.

3.6 Trànsit urbà: carreteres, vies públiques, vehicles, etc.

Cada vegada hi ha més vehicles que circulen per les ciutats. Això és un fet notori. Els ciutadans que acudeixen al Síndic de Greuges demanen la nostra ajuda per a aconseguir que s'adopten mesures contra el soroll que genera el parc de vehicles, cada vegada més ampli: la col·locació de pantalles acústiques o barreres vegetals per a amortir el so; la substitució de l'asfalt per un altre menys sorollós en les travessies, vies ràpides i vies urbanes amb alguns carrils per cada sentit, etc.

Doncs bé, per a evitar aquesta situació, l'article 53.1 de la Llei valenciana 7/2002, de protecció contra la contaminació acústica, disposa el següent:

En el supòsit en què la presència d'una infraestructura de transport provoque una superació de més de 10 dB(A) dels límits fixats en la taula 1 de l'annex II avaluats pel procediment que reglamentàriament s'hi determine, l'administració pública competent en l'ordenació del sector haurà d'adoptar un Pla de Millora de Qualitat Acústica tendent a reduir els nivells per davall del nivell de superació indicat.

Els límits fixats en la taula I de l'annex II són els següents:

Taula 1

Nivells de recepció externs

Ús dominant	Nivell sonor dB(A)	
	Dia	Nit
Sanitari i docent	45	35
Residencial	55	45
Terciari	65	55
Industrial	70	60

Font: Llei valenciana 7/2002, de protecció contra la contaminació acústica, Annex II.

Taula 2
Nivells de recepció interns

Ús	Locals	Nivell sonor dB(A)	
		Dia	Nit
Sanitari	Zones comunes	50	40
	Estances	45	30
	Dormitoris	30	25
Residencial	Peces habitables (llevat de cuines)	40	30
	Corredors, banys, cuina	45	35
	Zones comunes edifici	50	40
Docent	Aules	40	30
	Sales de lectura	35	30
Cultural	Sales de concert	30	30
	Biblioteques	35	35
	Museus	40	40
	Exposicions	40	40
Recreatiu	Cines	30	30
	Teatres	30	30
	Bingos i sales de joc	40	40
	Hostaleria	45	45
Comercial	Bars i establiments comercials	45	45
Administratiu i oficines	Despatxos professionals	40	40
	Oficines	45	45

Font: Llei valenciana 7/2002, de protecció contra la contaminació acústica, Annex II.

En aquests casos, és necessari realitzar mesuraments acústics des de l'interior de l'habitatge de la persona afectada per a comprovar el compliment dels nivells màxims de recepció interns, encara més reduït en les peces habitables en ús residencial: 40 (dia) i 30 (nit).

3.7 Aparells d'aire condicionat, cambres frigorífiques i la resta d'instal·lacions sorolloses

Nombroses vegades, el soroll no és generat per una activitat, sinó únicament per un element, aparell o màquina. En aquests casos, l'article 62 de la Llei valenciana 7/2002, de 3 de desembre, sobre protecció contra la contaminació acústica, habilita l'Ajuntament per a ordenar la suspensió immediata del funcionament de la font pertorbadora fins que siguen corregides les deficiències existents.

Un altre exemple de queixes relatives a instal·lacions sorolloses són les campanes de les esglésies, sobretot, en horari nocturn. En alguns dels casos en què hem intervingut, s'ha aconseguit reduir les molèsties en suspendre l'activitat de les campanes durant la nit o reduir la seua freqüència o intensitat al llarg del dia.

3.8 Relacions veïnals

En alguns expedients de queixa tramitats pel Síndic de Greuges, els ajuntaments entenen que no són competents per a intervindre en els sorolls generats pels veïns en les seues cases.

No obstant això, l'article 47 de l'esmentada Llei 7/2002, relatiu al comportament dels ciutadans, sí que imposa als ajuntaments l'obligació d'intervindre-hi:

La generació de sorolls i vibracions produïts per l'activitat directa de les persones, animals domèstics i aparells domèstics o musicals en la via pública, espais públics i en l'interior dels edificis haurà de mantindre's dins dels límits que exigeix la convivència ciutadana i la present llei.

La nocturnitat dels fets es tindrà en compte a fi de tipificar la infracció que poguera considerar-se comesa i graduar la sanció que resultara imposable.

Per exemple, en [l'Ordenança de Soroll de l'Ajuntament de Castelló de la Plana](#), acabada d'aprovar el 12 de juliol de 2018, es preveu la regulació següent (articles 42 i 43):

No es consideren comportaments veïnals tolerables, amb caràcter general, els que es realitzen en l'interior d'immobles o espais a l'aire lliure que consistisquen en la producció de sorolls i vibracions per damunt dels límits que exigeix la convivència urbana o la present Ordenança, en concret: cridar, vociferar, emprar un to excessivament alt de la veu humana o l'activitat directa de les persones, la utilització d'aparells, instruments musicals, ràdio, televisió o un altre tipus d'electrodomèstics susceptibles de produir sorolls. No es consideren comportaments veïnals tolerables, excepte en situacions autoritzades, la realització de les actuacions referides en horari nocturn. Els responsables d'animals domèstics, de companyia i de granja (on estiga permesa la seua tinença), hauran d'adoptar les mesures necessàries per a evitar que els sorolls produïts per aquests no causen molèsties als veïns (...) Queda prohibida la realització de treballs, reparacions i altres activitats domèstiques susceptibles de produir molèsties per sorolls i vibracions en dies festius i en horari nocturn la resta de dies, excepte les estrictament necessàries per raons d'urgència o excepcionals (...).

3.9 Treballs en la via pública, construcció d'edificacions, operacions de càrrega i descàrrega, i servei nocturn de neteja i recollida de fems.

Aquestes fonts de producció sonora també estan previstes en la repetida Llei 7/2002 (arts. 42 al 45) i en la gran majoria d'ordenances municipals sobre soroll, per la qual cosa han de complir, almenys, els requisits següents:

Treballs amb ocupació de maquinària

1. En els treballs que es realitzen en la via pública i en l'edificació dins de les zones urbanes consolidades no s'autoritzarà l'ocupació de maquinària el nivell de pressió sonora de la qual supere 90 dB (A) mesurats a cinc metres de distància.
2. Excepcionalment, l'ajuntament podrà autoritzar, per raons de necessitat tècnica, la utilització de maquinària amb nivell de pressió sonora superior als 90 dB (A), amb limitació de l'horari de treball d'aquesta maquinària segons el seu nivell acústic i les característiques de l'entorn ambiental en què treballa i amb l'adopció de totes les mesures correctores que siguen oportunes.
3. En els plecs de prescripcions tècniques dels contractes de les administracions públiques s'especificaran els límits d'emissió aplicables a la maquinària.

Limitacions

1. Els treballs realitzats tant en la via pública com en l'edificació no podran realitzar-se de les 22.00 h a les 08.00 h si es produeixen nivells sonors superiors als establits amb caràcter general en la taula 1 de l'annex II de la Llei 7/2002.

2. S'exceptuen de la prohibició anterior les obres urgents, les que es realitzen per raons de necessitat o perill, i aquelles que per les seues especials circumstàncies no puguen realitzar-se durant el dia.

3. En tot cas, el treball nocturn requerirà autorització municipal. L'autorització determinarà els límits sonors que hauran de complir-se segons les circumstàncies que concórreguen en cada cas.

Càrrega i descàrrega

Està prohibida la realització d'operacions de càrrega i descàrrega que superen en horari nocturn, en les zones residencials o d'ús sanitari i docent, els límits sonors establits en la taula 1 de l'annex II de la Llei 7/2002.

Servei públic nocturn de neteja i recollida de fems

1. El servei públic nocturn de neteja i recollida de fems adoptarà les mesures i precaucions necessàries per a reduir al mínim els nivells sonors de pertorbació de la tranquil·litat ciutadana.

2. En els plecs de prescripcions del contracte d'aquest servei s'especificaran els límits màxims d'emissió sonora aplicables als vehicles i als seus equips.

En aquest tipus de queixes, destaquem dues dificultats principals: d'una banda, aconseguir que l'Ajuntament reaccione davant de les denúncies dels veïns afectats i, d'una altra banda, aconseguir que les terceres persones privades que realitzen els treballs en la via pública, construeixen els edificis, realitzen les operacions de càrrega i descàrrega o el concessionari que s'encarrega de la neteja i recollida de fems, complisquen de forma voluntària.

De vegades, els ajuntaments han d'advertir a aqueixes terceres persones de la incoació del corresponent expedient sancionador perquè respecten els límits legals. Tenint en compte la naturalesa d'aquestes activitats, és molt difícil que no molesten gens. Aquestes activitats poden estar complint els límits màxims legals, però al mateix temps continuar sent molt molestes per als veïns afectats.

4 La doctrina del Síndic de Greuges sobre contaminació acústica

4.1 Informes anuals i especials

Resulta molt interessant destacar què és el que denuncia i defensa el Síndic de Greuges en els informes anuals i especials presentats davant de les Corts Valencianes des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica. A fi de no fer excessivament llarga l'exposició, extractarem només el contingut parcial d'algun dels referits informes:

[Informe anual 2003](#) (pàgina núm. 20):

Durant l'any 2003, la majoria de queixes d'esta matèria presentades pels ciutadans van versar, una altra vegada, igual com en exercicis anteriors, sobre els problemes relacionats amb la contaminació acústica, procedent principalment d'establiments industrials, comercials i d'oci confrontants a habitatges. Els promotors de les queixes s'enfronten davant **la inactivitat dels ajuntaments o davant una activitat insuficient que dilata extraordinàriament qualsevol mesura dirigida a pal·liar els efectes nocius del soroll.**

En les queixes presentades s'ha pogut observar que les activitats funcionen sovint sense llicència d'activitat, i per tant són clandestines, o no tenen una acta de comprovació favorable, per la qual cosa l'Administració no ha pogut comprovar adequadament si les mesures correctores imposades s'han dut a efecte. Quan es posen de manifest estes situacions, és **palmària la lentitud de les corporacions** per a reaccionar i posar-los fi mitjançant l'adopció de les mesures oportunes amb vista a la clausura de l'establiment.

Fins i tot quan els establiments tenen estos títols, **la inactivitat municipal en cap cas està justificada**, ja que les autoritzacions per al funcionament d'este tipus d'activitats tenen naturalesa operativa o reglamentària, és a dir, determinen el naixement d'una relació de tracte successiu entre l'activitat i l'ajuntament, d'acord amb la qual este últim ha de vetlar en tot moment pel compliment efectiu de les condicions establides en la llicència, adaptar-la i revisar-la quan noves normes o circumstàncies alteren la situació existent en el moment d'atorgar-la i, si escau, fins i tot revocar-la si esdevé incompatible amb la nova ordenació.

(...)

(...) hem pogut comprovar novament que l'Administració **autonòmica és extraordinàriament poc inclinada a adoptar qualsevol mesura de caràcter subsidiari quan es detecta la inactivitat de les corporacions locals**, sobre la base d'un respecte a l'autonomia local entés malament. En efecte, l'Administració autonòmica s'inhibeix davant d'estos comportaments omissius a pesar que disposa de títols jurídics suficients a este efecte com els establits en els articles 11 i 17 de la Llei 3/1989, de 2 de maig, d'activitats qualificades, o l'article 57.1 de la Llei 7/2002, de 3 de desembre.

Altres mesures que caldria potenciar són l'aprovació dels plans acústics, mapes acústics, i declaracions de zones acústicament saturades, per a proporcionar una estratègia global de prevenció i sanció enfront de comportaments incompatibles amb els drets fonamentals assenyalats.

Hem observat amb especial interès la desatenció davant alguns problemes relacionats amb les qüestions exposades, com són la inactivitat davant d'incompliments en els horaris d'obertura i de tancament, els controls de capacitat i seguretat en els establiments i davant les pràctiques de «botelló» (...).

Finalment, cal destacar l'aparició **d'algunes queixes relacionades amb comportaments incívics veïnals davant els quals l'Administració sol inhibir-se tot emparant-se en el fet que es tracta d'assumptes de dret privat**. La postura d'esta institució ha estat, en estos casos, la d'exigir la intervenció de l'Administració competent de conformitat amb el que preveu l'article 47 de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de Prevenció davant la contaminació acústica.

Perquè la intervenció exigible a les distintes administracions siga eficaç davant d'estos problemes, cal que els mitjans siguen suficients, tant personals com materials, cosa que sovint no s'esdevé, com també que hi haja una veritable voluntat per a solucionar els problemes detectats i un allunyament dels nuclis més propers al problema mitjançant la intervenció subsidiària dels òrgans de l'Administració autonòmica davant la inactivitat local.

[Informe especial sobre la Contaminació acústica en les activitats d'oci. Establiments amb ambientació musical i pràctiques de consum en la via pública](#), 2004

Sense perjudici de recomanar la lectura íntegra de l'informe que es troba publicat en la nostra pàgina web, resulta interessant destacar ara quines van ser les seues principals conclusions (pàgina núm. 105):

En general, l'arsenal legislatiu en esta matèria és satisfactori i estableix instruments jurídics suficients per a reduir els problemes de contaminació acústica provocats per establiments. **El problema rau més aviat en la incorrecta aplicació d'estos instruments o en els supòsits de deixament de funcions**, que deixa inermes els ciutadans davant conductes d'incompliment.

A l'hora d'aplicar les mesures que hem detallat és imprescindible un rigor més gran, més celeritat i més eficàcia per part dels municipis, principals actors del sistema, ja que tenen les competències urbanístiques, les ambientals i les relacionades amb l'habitatge i la seua ocupació, però també per part de la Conselleria de Territori i Habitatge, que ha de vigilar que els municipis complisquen adequadament les seues obligacions i actuar de manera subsidiària quan siga necessari, i no necessàriament amb un caràcter residual.

Si als ajuntaments se'ls exigeix la màxima eficàcia, no menys eficàcia s'ha d'exigir a la Conselleria de Justícia en la seua funció controladora i sancionadora dels incompliments en matèria d'horaris, i també en qüestions de control de capacitat (...) **la pràcticament nul·la aprovació de la planificació acústica autonòmica i local, i també en relació amb la declaració de zones acústicament saturades**.

[Informe anual 2004](#) (pàgina núm. 21):

(...) cal tornar a assenyalar, a la vista de les queixes tramitades al llarg de 2004, que continuen **observant-se greus deficiències en la intervenció administrativa sobre les activitats generadores de contaminació acústica**, moltes de les quals funcionen de manera clandestina, no han superat una comprovació favorable o, simplement, no tenen llicències actualitzades.

(...) Creiem, a més, que **han d'incrementar-se els esforços**, especialment per part dels ajuntaments, per a **engegar la planificació acústica prevista en la llei, així com efectuar les declaracions de zona acústicament saturada que escaiguen** (...).

[Informe anual 2005](#) (pàgina núm. 23):

Entenem que, per a solucionar els problemes de contaminació acústica, els ajuntaments han de desplegar les seues activitats en una doble línia; d'una banda, quan es tracta d'actuacions individualitzades produïdes per establiments concrets, han de reaccionar amb la màxima diligència i rigor, i utilitzar, si cal, les **mesures cautelars de clausura o precinte de la font sonora**. Una altra línia d'actuació té, però, com a objectiu, **actuar sobre àrees completes sotmeses a estrés acústic**, per a la qual cosa, la planificació acústica i la declaració de zones acústicament saturades, junt amb decisions **de planejament que limiten la implantació i concentració d'usos**, resulten essencials.

Creiem que ha d'aprofundir-se molt més sobre ambdós àmbits i **la situació no és certament satisfactòria**. La Comunitat autònoma, per la seua banda, ha de cooperar activament amb els municipis en esta tasca, i aprovar, al seu torn, la planificació i instruments que els corresponen.

[Informe anual 2008](#) (pàgina núm. 39):

La protecció dels ciutadans davant este tipus de contaminació ha rebut nombrosos suports des de totes les instàncies jurisdiccionals, tant espanyoles com comunitàries europees.

En les resolucions emeses per esta institució en la matèria es recorda a les administracions competents, tant la local com l'autonòmica, la jurisprudència adoptada tant pel Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, el Tribunal Suprem i el Tribunal Europeu de Drets Humans.

La sòlida doctrina jurisprudencial que prové d'estos tribunals permet connectar la indemnitat davant el soroll amb drets **constitucionals del màxim rang de protecció, com són els drets a la inviolabilitat del domicili, a la salut, a l'habitatge digne o a un medi ambient adequat**. Es recorda, així mateix, a les **administracions que la inactivitat davant este tipus de problemes és reconeguda en els tribunals com a element generador de responsabilitat patrimonial**.

[Informe anual 2009](#) (pàgina núm. 41):

Durant l'exercici de 2009, en matèria mediambiental el problema que més s'ha suscitat en les queixes deduïdes davant esta institució és la contaminació acústica (...).

(...) hem tornat a incidir en la necessitat d'aplicar amb el màxim rigor el règim de la llicència ambiental, tant pel que fa a exigir la seua tinença per part dels titulars dels establiments, com quant al desenvolupament de les potestats d'inspecció, imposició de mesures correctores i sancions corresponents en cas d'incompliments, doncs cal no oblidar que este **tipus d'autoritzacions tenen una naturalesa operativa o reglamentària, en tractar-se de llicències de tracte successiu i que, en la seua conseqüència, poden ser objecte d'actualització sobrevinguda quan siga necessari**.

(...)

S'ha insistit per part de la institució en el fet que el funcionament no autoritzat ha de merèixer l'aplicació de la mesura **cautelar de suspensió de l'activitat juntament amb l'obertura del corresponent expedient sancionador**; per als establiments amb llicència, reiterem que ha d'exercir-se l'activitat inspectora i imposar **les mesures correctores que calguen**.

Al costat dels establiments, ens hem trobat amb un altre tipus de fonts de contaminació acústica de contingut divers, i podem esmentar el funcionament de **casals fallers**, els

comportaments incívics entre veïns o els **sorolls procedents del trànsit de vehicles de motor**. En tots els casos hem efectuat les corresponents recomanacions i hem instat les administracions competents a adoptar les mesures necessàries, tant de tipus sancionador com preventiu, per a evitar o, com a mínim, minimitzar estos fets.

[Informe anual 2015](#) (pàgina núm. 72)

Al llarg de 2015, com en anys anteriors, les queixes més nombroses són les relatives a la contaminació acústica.

Així, en les recomanacions emeses pel Síndic al llarg de 2015 es continua insistint en la necessitat **que els responsables municipals facen complir les exigències i limitacions que en matèria de contaminació acústica** estableix la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica, així com que s'utilitzen les mesures cautelars i les sancionadores previstes, tant en esta normativa, com en les pròpies ordenances municipals que, en matèria de soroll, són aprovades en molts municipis de la Comunitat Valenciana.

(...)

Un gran nombre de queixes en matèria de contaminació acústica tenen el seu origen en l'activitat de casals fallers, locals festers, festes populars, revetles, celebracions, i un altre tipus d'esdeveniments que se celebren a l'aire lliure, que tenen una regulació pròpia, tant en la Llei 14/2010, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics, que estableix la competència municipal en matèria d'espectacles públics i activitats recreatives que es realitzen en el municipi amb motiu de la celebració de les festes locals o patronals, com, en el cas més concret de casals fallers i altres seus festeres, regulades en el Decret 28/2011, de 18 de març, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les condicions i la tipologia de les seus festeres tradicionals ubicades als municipis de la Comunitat Valenciana.

Este **conjunt de normes intenta fer compatible la celebració d'estes festes i celebracions amb el dret al descans dels veïns, i** des d'esta institució, en tots els casos, s'ha instat a les administracions competents a adoptar les mesures necessàries, tant de caràcter preventiu com sancionador, a fi d'evitar les molèsties que es produeixen.

[Informe anual 2016](#) (pàgina núm. 74):

(...) la contaminació acústica és un dels principals problemes que afecten les persones que es dirigeixen a aquesta institució, i un dels focus principals d'aquesta són els establiments d'hostaleria. Cal assenyalar que les molèsties denunciades no sols es produeixen pel volum dels aparells reproductors de música, sinó que cada vegada són més freqüents les denúncies per la instal·lació de terrasses a l'exterior del propi establiment, que traslladen el soroll a la via pública.

Davant d'aquesta problemàtica, són **molts els ajuntaments que manifesten la manca de mitjans tècnics i fins i tot humans per a garantir el dret al descans**, i fer complir la legislació vigent en matèria de sorolls, que conté un gran nombre de mesures que poden i han d'adoptar-se per part dels poders públics locals per a respondre a les demandes ciutadanes i garantir nivells d'immissió acústica dins dels límits fixats legalment, i fer compatibles el dret a l'oci d'uns i el dret al descans d'altres. En molts casos, les mateixes **ordenances municipals en matèria de contaminació acústica són sistemàticament incomplides, i davant de les denúncies dels ciutadans, s'obté per resposta la inactivitat de l'Administració.**

(...)

En tot cas, cal assenyalar que la contaminació acústica no sols es genera per aquests establiments i activitats d'oci, sinó que es reben queixes dels ciutadans que es refereixen a les molèsties produïdes per altres elements; des de les campanes de l'església d'un municipi, fins a al funcionament de grans infraestructures ferroviàries, com l'AVE.

[Informe anual 2017](#) (pàgina núm. 60):

(...) el nombre més gran de queixes presentades pels residents en matèria de medi ambient es refereix a la contaminació acústica, produïda en la majoria de casos per l'emissió de música en els establiments d'hostaleria i pels sorolls derivats de la instal·lació de terrasses. El problema resulta agreujat per la quantitat d'establiments d'aquest tipus que proliferen en carrers i zones concretes de les ciutats i per la resistència dels responsables municipals a l'adopció de les mesures previstes en la Llei 7/2002, de la Generalitat Valenciana (...)

(...)

(...) aquesta situació es presenta ben sovint en els expedients que tramita la institució: les mesures que adopten les autoritats municipals no satisfan les demandes ciutadanes i les queixes es reproduïxen davant d'un problema que no sembla trobar solució.

Si bé la majoria dels municipis de la Comunitat Valenciana compten amb ordenances municipals de protecció contra la contaminació acústica, molts manifesten la seua incapacitat per a fer-les complir per la falta de mitjans, personals i materials, i han d'acudir a la contractació d'empreses especialitzades per a la realització de mesuraments d'intensitat del so, a fi de complir amb els seus deures d'inspecció de les activitats i donar resposta a les denúncies presentades pels ciutadans (...).

Tal com s'hi pot comprovar fàcilment, la problemàtica de la contaminació acústica ha sigut destacada any rere any des de fa molt de temps en tots els informes anuals presentats pel Síndic de Greuges davant de les Corts Valencianes.

4.2 Recomanacions i suggeriments

A continuació, exposarem succintament un extracte d'alguns suggeriments i recomanacions emesos pel Síndic de Greuges en els últims anys:

1. [Queixa núm. 1408388. Resolució de 07/01/2015](#). Ajuntament d'Alacant. Contaminació acústica generada durant les **festes de les Fogueres de Sant Joan**. Es recomana a l'Ajuntament d'Alacant que s'adopten totes les mesures que siguen necessàries perquè, d'ara endavant, es respecte la condició imposada en el referit Decret municipal de data 9 de juny de 2014, consistent que, durant l'horari especial autoritzat des de les 22.00 h fins a les 4.30 h de la matinada, es complisca el que disposa la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica, amb l'objecte de compatibilitzar al màxim possible la celebració de les festes locals amb el dret al descans dels veïns.
2. [Queixa núm. 1505691. Resolució de 31/07/2015](#). Ajuntament de Castelló de la Plana. Contaminació acústica generada durant les **festes de la Magdalena**. Convé assenyalar que els efectes nocius del soroll afecten amb major grau els xiquets, malalts i persones majors. A ningú se li escapa que no genera les mateixes molèsties una activitat musical que s'estenga des de les 22.00 h fins a les 4.30 h de la matinada sense cap límit de decibels, que la mateixa activitat amb un límit màxim de decibels que siga raonable.

3. [Queixa núm. 1505667. Resolució de 29/09/2015](#). Ajuntament de València. Molèsties acústiques pels concerts que se celebren en la via pública durant les **festes de Falles** fins a les 4.00 h de la matinada. Aquesta institució considera que durant els dies de celebració de les festes locals ha de compatibilitzar-se el respecte del dret de les persones al descans nocturn, ja que l'ampliació de l'horari durant les festes no pot entendre's com una autorització per a generar sorolls fins a altes hores de la matinada sense cap límit d'intensitat o amb un límit de decibels molt alt. La conciliació del dret al descans nocturn és impossible quan l'Ordenança municipal de prevenció de la contaminació acústica i el Ban d'alcaldia de Falles autoritza un nivell de sonoritat tan elevat com 90 decibels fins a les 4.00 h de la matinada.
4. [Queixa núm. 1600346. Resolució de 09/08/2016](#). Ajuntament d'Alacant. Molèsties **generades per les instal·lacions de RENFE**. Recomanem a l'Ajuntament d'Alacant: Primer: adoptar totes les mesures legals que siguen necessàries per a eliminar la greu contaminació acústica que estan suportant injustament els nombrosos veïns afectats de la zona. Segon: ordenar l'execució dels treballs de neteja que siguen necessaris per a mantindre els terrenys de les instal·lacions ferroviàries en un bon estat de conservació. Tercer: incrementar al màxim els contactes amb les entitats estatals i autonòmiques competents per a aconseguir el soterrament de la totalitat de les vies.
5. [Queixa núm. 1613382. Resolució de 30/01/2017](#). Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori. **Sorolls generats per la carretera de circumval·lació** denominada ronda Est de Benferri. Recomanem a la Conselleria que acorde la instal·lació de barreres o pantalles acústiques per a eliminar les molèsties acústiques que injustament està suportant l'autor de la queixa i la seua família.
6. [Queixa núm. 1700019. Resolució de 10/05/2017](#). Ajuntament de Xàtiva. **Zona acústicament saturada** de la plaça del Mercat. Es recomana a l'Ajuntament de Xàtiva que adopte totes les mesures que siguen necessàries per a reduir el soroll existent a la zona de la plaça del Mercat acústicament saturada.
7. [Queixa núm. 1800611. Resolució de 28/06/2018](#). Ajuntament d'Elx. **Molèsties acústiques generades per un pub**. Es recomana que continue adoptant totes les mesures sol·licitades per l'autor de la queixa per a eliminar les molèsties denunciades en relació amb les vibracions musicals en els pisos superiors, la indeguda ocupació de la terrassa i la sorollosa manipulació de la persiana.
8. [Queixa núm. 1800981. Resolució de 17/07/2018](#). Ajuntament de Castelló de la Plana. **Molèsties derivades de l'exercici irregular d'activitat de bar**. Es recomana que adopte totes les mesures que resulten pertinents per a garantir que l'activitat de referència aduega el seu funcionament als mandats normatius continguts en la Llei 7/2002, de protecció contra la contaminació acústica i als nivells màxims permesos d'emissions sonores, així com a l'autorització que li va ser atorgada per a l'ocupació de la via pública, i amb això assolir la conciliació efectiva de l'exercici de l'activitat de referència amb el dret al descans dels veïns.
9. [Queixa núm. 1800594. Resolució de 17/09/2018](#). Ajuntament de la Pobla de Farnals. **Molèsties derivades de funcionament de casal faller**. Es recomana realitzar els mesuraments sonors necessaris i adoptar les mesures necessàries per a determinar la realitat de les molèsties que estan sent denunciades per aquesta de manera constant i que, en cas de constatar-se la seua realitat, s'hi implementen totes les mesures que resulten pertinents per a garantir que el casal faller de referència aduega el seu funcionament als mandats normatius continguts en la Llei

7/2002, de protecció contra la contaminació acústica, i als nivells màxims permesos d'emissions sonores.

4.3 Investigacions iniciades d'ofici

L'article 9.1 de la Llei 11/1988, que ens regula, atribueix al Síndic de Greuges la facultat d'iniciar d'ofici qualsevol investigació tendent a comprovar si els drets i llibertats dels ciutadans poden haver sigut vulnerats, col·lectivament o individualment, com a conseqüència de l'activitat o inactivitat de les administracions públiques valencianes.

En els últims anys, la contaminació acústica també ha sigut objecte de diverses investigacions d'ofici:

1. Queixa núm. 1500568. Molèsties per la pràctica del botelló en un parc infantil d'Alacant. El 05/03/2015 finalitzem la investigació en informar l'Ajuntament d'Alacant que «(...) s'ha sol·licitat al departament de neteja que preste especial atenció a la zona i s'ha comunicat a la Policia Local perquè hi realitze una major vigilància (...)».
2. Queixa núm. 1613310. Sorolls generats pel botelló a la plaça de Benimaclet i carrers adjacents de València. El 22/05/2017 es va tancar la queixa davant de les actuacions municipals que serien desenvolupades per a eliminar les molèsties.
3. [Queixa núm. 1711115. Resolució de 05/02/2018](#). Contaminació acústica existent en alguns barris de València. Emetérem diverses recomanacions que poden ser consultades en la nostra pàgina web, les quals van ser acceptades per l'Ajuntament de València i l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències de la Generalitat Valenciana:

1) A l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències de la Generalitat Valenciana i a l'Ajuntament de València:

- Impulsar la constitució d'un Observatori del Soroll o grup de treball que es reunisca sovint, en què participen els representants i tècnics municipals, els de l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències de la Generalitat Valenciana, les Forces i Cossos de Seguretat, i els representants de les associacions veïnals i d'hostaleria existents en les zones afectades amb l'objecte d'intercanviar informació actualitzada sobre la situació real existent en cada zona i les mesures necessàries a adoptar en cada moment.

- Promoure des de l'àmbit autonòmic i municipal la realització de campanyes i programes d'educació, sensibilització i prevenció del consum d'alcohol dirigits especialment als adolescents i joves.

2) A l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències de la Generalitat Valenciana:

Adoptar amb urgència les mesures que siguen necessàries per a evitar que continuen prescrivint les actes de denúncia per infraccions greus i molt greus, ja siga atribuïnt legalment la competència sancionadora als ajuntaments, almenys, a aquells que funcionen en règim de gran població, com en aquest cas, l'Ajuntament de València, ja siga incrementant notablement els mitjans econòmics, tècnics i personals de l'Administració autonòmica perquè no queden impunes les infraccions greus i molt greus.

3) a l'Ajuntament de València:

- Augmentar el control i la vigilància sobre les terrasses per a evitar les molèsties acústiques, així com la col·locació de més taules i cadires de les autoritzades o en llocs que impedeixen

o dificulten el trànsit dels vianants, i evitar concedir noves autoritzacions o una ampliació de les atorgades en zones on existisca saturació acústica.

- Adoptar mesures més eficaces en totes les zones ja declarades com acústicament saturades, així com en aquelles que en l'actualitat es troben en tramitació.

5 Les recents decisions dels tribunals de justícia sobre el soroll

Són molt nombroses i rellevants les sentències dictades pels tribunals de justícia, tant espanyols com europeus, en matèria de contaminació acústica.

5.1 Tribunal Europeu de Drets Humans

Cal destacar la Sentència de data 16/01/2018, cas Cuenca Zarzoso contra Espanya, la demanda núm. 23383/2012 del qual va ser interposada per un ciutadà espanyol contra el Regne d'Espanya per considerar que la passivitat de l'Ajuntament de València davant del soroll nocturn vulnera el seu dret al respecte del domicili. Aquesta segona Sentència del Tribunal d'Estrasburg se suma a l'anterior dictada el 16/11/2004, en la qual també es denunciava la passivitat de l'Ajuntament de València.

Transcriurem a continuació els paràgrafs de la Sentència dictada en 2018 i hi destacarem en negreta les declaracions que ens semblen més contundents:

El Tribunal observa que l'Ajuntament era coneixedor que, en la zona residencial esmentada, el nivell de contaminació acústica superava els llindars permesos. En primer lloc, les autoritats municipals ja havien designat l'àrea on vivia el demandant com a zona acústicament saturada, la qual cosa en el sentit de l'Ordenança significava una zona on els residents locals estaven exposats a un impacte sonor elevat que constituïa una font d'agressió important per a ells. En segon lloc, els esmentats **nivells de sorolls van continuar durant diversos anys després de la declaració de la zona com a zona acústicament saturada**, tal com van confirmar els informes oficials proporcionats pels serveis municipals en 1998 i 2000. De fet, aquesta dada va ser confirmada pel Govern, que va reconèixer que diversos anys després de la queixa del demandant el nivell de soroll era de 35 dBA en el domicili del demandant, per damunt dels 30 dBA considerats com el màxim permès per l'Ajuntament.

A més, el Tribunal assenyala que, tal com es va indicar en l'opinió dissident de la sentència del Tribunal Constitucional, l'informe pericial ordenat pel Tribunal Superior va afirmar que existia **un vincle de causalitat entre els nivells de soroll nocturn i l'alteració psicològica del son del demandant i de la seua família, i amb la seua síndrome ansiosa depressiva**.

En aquestes circumstàncies, el Tribunal considera que seria massa formalista en el present cas sol·licitar al demandant que proporcionara proves del soroll a l'interior del seu domicili, atès que les autoritats municipals ja havien designat l'àrea com a zona acústicament saturada (vegeu Moreno Gómez). El mateix argument es pot plantejar en allò referit al vincle de causalitat.

Addicionalment, el Tribunal observa que, contràriament al que afirma el Govern, el demandant, en la seua qualitat de president de la comunitat de veïns, va presentar múltiples denúncies davant de l'Ajuntament abans de reemplaçar les seues finestres. No pot dir-se que la conducta del demandant fóra abusiva o desproporcionada davant de les molèsties que estava patint. Respecte d'això, **el Tribunal observa que no és raonable requerir a un ciutadà que està patint dany en la seua salut que espere a la fi dels procediments abans d'utilitzar els mitjans legals a la seua disposició**.

El Tribunal està d'acord amb el Govern en el fet que l'Ajuntament va prendre diverses mesures a fi de resoldre els problemes de contaminació acústica en la zona on residia el demandant. El Tribunal observa que l'Ajuntament va adoptar mesures generals com ara l'Ordenança, la declaració de la zona dels veïns com a zona acústicament saturada i, en especial i quant al demandant, l'ordre donada al pub instal·lat als baixos de l'habitatge del

demandant d'instal·lar-hi un limitador de sorolls, que en principi hauria de ser suficient per a garantir el respecte dels seus drets.

No obstant això, el Tribunal observa que aquestes mesures van ser insuficients en el seu cas concret. **Les regulacions per a protegir drets garantits no serveixen de res si no s'apliquen correctament, i el Tribunal ha de reiterar que el Conveni està per a protegir drets efectius, no drets il·lusoris. El Tribunal ha repetit encaridament que l'existència d'un sistema sancionador no és suficient si no s'aplica dins de termini i eficaçment** (vegeu Bor contra Hongria, núm. 50474/08, ap. 27, 18 de juny de 2013). En el present assumpte, la disminució del nombre de vegades que es va sobrepassar el nivell de decibels i les sancions administratives imposades per l'Ajuntament no poden considerar-se mesures suficients. Els fets demostren que el demandant va patir una vulneració greu del seu dret al respecte del domicili a causa de la passivitat de l'Administració davant del soroll nocturn. (vegeu Moreno Gómez), precitada, ap. 61).

El Tribunal està d'acord amb l'afirmació del Govern que la mera declaració de l'àrea com a zona acústicament saturada no pot considerar-se com una justificació de reconeixement del dany causat a tots els residents. No obstant això, en el present assumpte, **les molèsties patides pel demandant estaven presents des de diversos anys abans d'aquesta declaració i implicava per tant una violació continuada de la seua vida privada.**

Per totes aquestes raons, el Tribunal conclou que, contràriament a les al·legacions del Govern, aquest assumpte és molt semblant a Moreno Gómez. En el present cas, el demandant resideix en la mateixa zona acústicament saturada que la Sra. Moreno Gómez —de fet, només uns metres més enllà— i el demandant ha presentat —tal com ho va fer la Sra. Moreno Gómez— suficients proves de les conseqüències que el soroll ha causat en la seua salut.

En aquestes circumstàncies, el Tribunal considera que l'Estat demandat no va complir la seua obligació positiva de garantir el dret del demandant respecte del seu domicili i de la seua vida privada, tot ignorant l'article 8 del Conveni.

5.2 Tribunal Constitucional

Destaquem la Sentència núm. 150/2011, de 29 setembre, i les anteriors que es transcriuen en aquesta de dates 24/05/2001 i 23/02/2004:

En efecte, **el soroll pot arribar a representar un factor psicopatogen destacat al si de la nostra societat i una font permanent de pertorbació de la qualitat de vida dels ciutadans.** Així ho acrediten, en particular, les directrius marcades per l'Organització Mundial de la Salut sobre el soroll ambiental, el valor de les quals com a referència científica no cal ressaltar. En aquestes es posen de manifest les conseqüències que l'exposició prolongada a un nivell elevat de sorolls tenen sobre la salut de les persones (v. gr., deficiències **auditives, aparicions de dificultats de comprensió oral, pertorbació del son, neurosi, hipertensió i isquèmia**), així com sobre la seua conducta social (en particular, reducció **dels comportaments solidaris i increment de les tendències agressives**). Des de la perspectiva dels drets fonamentals implicats, hem d'emprendre la nostra anàlisi tot recordant la possible afecció al dret a la integritat física i moral. Respecte d'això, haurem de convindre que, quan l'exposició continuada a uns nivells intensos de soroll pose en greu perill la salut de les persones, aquesta situació podrà implicar una vulneració del dret a la integritat física i moral (art. 15 CE). En efecte, si bé és cert que no tot supòsit de risc o dany per a la salut implica una vulneració de l'art. 15 CE, no obstant això, **quan els nivells de saturació acústica que haja de suportar una persona, com a conseqüència d'una acció o omissió dels poders públics, sobrepassen el llindar a partir del qual es pose en perill greu i immediat la salut, podrà quedar afectat el dret garantit en l'art. 15 CE.**

5.3 Tribunal Suprem

5.3.1 Sala civil

Les persones afectades pels sorolls poden demandar les empreses o particulars que estiguen exercint una activitat molesta davant dels jutjats i tribunals de la jurisdicció civil, i sol·licitar, tant la cessació de l'activitat, com una indemnització per danys i perjudicis a l'empara de la responsabilitat extracontractual.

Així, el Tribunal Suprem, en la seua Sentència núm. 889, de data 12/01/2010, raona en els termes següents:

(...) segons la jurisprudència d'aquesta Sala, **la preocupació, és a dir la circumstància d'exercir per part del demandat l'activitat industrial molesta abans que el demandant s'instal·lara en les seues proximitats, no elimina per si sola l'obligació d'indemnitzar** (...) és així mateix una constant en la jurisprudència que **l'autorització administrativa d'una activitat industrial no exclou l'obligació de reparar el dany que aquesta cause** (...) I també que la propietat no pot arribar més enllà del que el respecte al veí determina, per la qual cosa en la lluita entre dues situacions veïnals prevaldrà la que es recolze en l'interès social si la vida íntima i familiar del veí no s'inquieta «si bé el Codi Civil no conté una norma general prohibitiva de **tota immissió perjudicial o nociva**», la doctrina d'aquesta sala i la científica entenen que **pot ser induïda d'una adequada interpretació de la responsabilitat extracontractual imposada per l'article 1902 del cos legal esmentat i en l'exigència d'un correcte veïnat i comportament segons els dictats de la bona fe que s'obtenen per generalització analògica dels articles 590 i 1908 del Codi Civil** (...) d'altra banda, a partir especialment de la ja citada Sentència de 29 d'abril de 2003, la jurisprudència d'aquesta sala incorpora la doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans en el sentit que determinades immissions poden **arribar fins i tot a vulnerar drets fonamentals com ara el dret a la intimitat** i, per tant, que per a reaccionar davant d'aquestes una de les vies possibles és la de la tutela dels drets fonamentals.

5.3.2 Sala penal

La Sentència núm. 838, de data 23/10/2012, declara provada la comissió d'un delictes contra el medi ambient per l'existència d'un risc de greu perjudici per a la salut de les persones, que pateixen un trastorn psicològic generat per l'exposició a contaminació acústica durant els caps de setmana al llarg d'un lapse de cinc anys, sense insonoritzar adequadament el local i consentir la realització d'activitats en directe a pesar de la prohibició específica que hi pesava:

(...) la doctrina d'aquesta sala ha assenyalat que «no es pot desconnectar l'art. 325 del Codi Penal, dels arts. 43 i 45 de la Constitució, que, en protegir la salut i el medi ambient, inclouen en el seu àmbit de control a la contaminació acústica, i fins i tot de l'art. 15 CE, que reconeix el dret a la integritat física i moral, que **pot quedar vulnerat quan la contaminació acústica implique un greu risc per a la salut de les persones** (Sentència del Tribunal Suprem núm. 1307/2009). I en aqueixa mateixa resolució ha reiterat el reconeixement a les ordenances municipals del caràcter de disposició de caràcter general als efectes de l'article 325 del Codi Penal, quan troben habilitació en una norma legal, estatal o autonòmica (...).

Quant a la idoneïtat de la conducta (...) el tipus penal de referència constitueix, generalment, un supòsit de perill «concret» (o, almenys, «hipotètic»), en el qual **és necessària la creació d'una situació, degudament provada, de risc suficientment determinat** per a l'equilibri dels sistemes naturals o, en aquest cas, **per a la salut de les persones** (Sentència del Tribunal Suprem núm. 540/2007), i que per tant **no és necessària la prova d'un efectiu perjudici per a la salut de les persones**, que, si es produeix, portaria al concurs del delictes contra el medi ambient amb un altre més de lesions, ha reiterat que l'exposició a sorolls constants, més enllà

dels límits permesos socialment, quan estan prohibits legalment o reglamentàriament, és una conducta idònia per a originar el perill greu per a la salut de les persones previst en el tipus (...).

5.3.3 Sala contenciosa administrativa

El Tribunal Suprem, en la seua Sentència núm. 1035, de data 13/06/2017, ens recorda que l'Administració no ha de romandre impassible davant de l'existència d'un focus de contaminació acústica i que disposa de nombroses possibilitats d'actuació:

Constatada la causalitat existent entre l'activitat d'oci nocturn i l'increment de la contaminació acústica, com ja hem assenyalat, és lògic que, entre d'altres, les mesures correctores que cal adoptar tendisquen a pal·liar o disminuir l'impacte que aquella activitat d'oci produeix en la contaminació acústica. L'adopció d'aquest tipus de mesures és perfectament compatible amb el previ compliment dels locals d'oci dels valors límits que els són aplicables. És a dir, l'adopció de mesures correctores no necessita la prèvia constatació de la superació dels valors límits per part dels emissors acústics (ací, locals d'oci), com erròniament, segons el parer de la sala, semblen entendre els recurrents. Respecte d'això resulta revelador l'article 18.3 de la Llei del soroll en disposar que: **«El contingut de les autoritzacions, llicències o altres figures d'intervenció (...) podrà revisar-se per les administracions públiques competents, sense que la revisió comporte cap dret indemnitzador**, entre altres supòsits als efectes d'adaptar-les a les reduccions dels valors límits acordats (...).

Certament, si a més es constata que un local d'oci incompleix o supera els valors sonors permesos, les mesures que ha d'adoptar l'Administració municipal seran les previstes i recollides en la normativa específica continguda en la Llei 17/1997, de 4 de juliol, d'espectacles públics i activitats recreatives, i **fins i tot es pot arribar a clausurar el local**, amb aplicació, a més, del règim sancionador previst en aquella en els seus articles 32 i següents.

Per tant, de tot el que hem exposat fins ara, en principi, **resulta factible adoptar tota una sèrie de mesures correctores que tendisquen a pal·liar la superació dels nivells o objectius sonors provinents de l'«oci nocturn», i no existeix cap obstacle al fet que aquestes puguen incidir en l'activitat o el desenvolupament dels locals d'oci existents en la concreta zona declarada de protecció acústica especial**. Una qüestió distinta serà si les concretes mesures correctores previstes són adequades i proporcionades a les finalitats i els objectius perseguits amb la seua adopció, o resulten ser restrictives de drets fonamentals (...).

5.4 Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana

Ens sembla important remarcar la Sentència de la secció primera de la sala contenciosa administrativa núm. 618, de data 14/07/2017, que efectua aquests importants raonaments que destaquem en negreta:

(...) respecte d'aquesta primera pretensió podem dir que la pretensió de la reducció dels horaris no ha de ser estimada, però no perquè com diu l'apel·lada es tracte d'un tema de pura discrecionalitat administrativa, sinó perquè com el propi perit de la part recurrent, el senyor Severiano manifesta en la ratificació de data 24 d'octubre de 2013 (minut 6), que la reducció dels horaris no ha contribuït molt a la disminució dels sorolls. D'altra banda, la reducció pretesa per l'actora s'ajustaria a la normativa aprovada per la Comunitat autònoma en fixar-se l'horari màxim a les 1.30 hores, tal com expressa la demandada.

En conseqüència, aquesta pretensió de reducció dels horaris no pot ser estimada, però sí la relativa a l'adopció de mesures correctores més eficaces respecte de la ZAS abans mencionada, tal com han revelat els informes municipals mateixos, que insisteix en la necessitat que la corporació local complisca la seua pròpia normativa i el compliment de les

mesures adoptades amb l'esmentada declaració. Respecte d'això, cal recordar que, tal com reconeix la doctrina científica i reiterada jurisprudència d'ociosa cita, les **corporacions locals i la resta d'administracions públiques no són només creadores de normes, sinó també destinatàries del seu compliment. En conseqüència, no és possible la dispensa ni la suspensió de l'aplicació, ni la tolerància en l'incompliment respecte de l'aplicació de la normativa local en matèria de soroll.** I tant és així que a això respon el contingut de l'art. 17 de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica.

Per consegüent, l'Ajuntament de Benicàssim haurà de realitzar el control i complir les mesures correctores aprovades per la declaració de la ZAS abans mencionada, tal com es dedueix de l'art. 20.4 del Decret 104/2006 per a assolir els objectius de qualitat sonora que els siguen aplicables (...) sense que calga acudir a la legislació de transparència recollida en l'actual Llei 13 2013, que per la data de promulgació no resulta d'aplicació, sí que cal tindre en compte el dret reconegut en els art. 3.1 .e I 11 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, sense oblidar el que disposen els art. 35 i 37 de la Llei 30/92, de 26 de novembre, del PAC, d'aplicació al cas. I això ens obliga a admetre que s'ha de facilitar la informació a l'actora com a afectada per la ZAS que resulte proporcionada i adequada a la finalitat informativa pretesa. En aquest sentit cal dir que **no n'hi ha prou a exposar, tal com fa la resolució impugnada, que els expedients estan a disposició de l'actora en les oficines de la corporació local, i així mateix la consideració que ha de pagar una taxa per aquesta prestació.** Aquesta sala considera que si es limita la informació al carrer en què es troba l'habitatge arrendat per l'actora, i no necessàriament als altres inclosos en la ZAS, no resulta desproporcionat expressar mitjançant una mera relació nominativa l'expressió dels locals que han practicat les actuacions sol·licitades per la recurrent, així com aquells que tenen llicència d'obertura i per a l'ocupació de la via pública, doncs **si es presumeix la correcta actuació de les corporacions locals en la inspecció i vigilància mediambiental, com també la protecció del domini públic local, no ha d'haver-hi cap inconvenient a proporcionar l'esmentada informació a l'actora de la relació d'aquests locals, amb ple respecte a la normativa de protecció de dades (...).**

6 Decàleg dels defensors del poble contra el soroll

La Defensora del Poble i els defensors del poble autonòmics, reunits a Pamplona en les XXXI Jornades de Coordinació, han aprovat amb data 23/09/2016 el següent [decàleg en defensa del dret de la ciutadania a un domicili lliure de soroll](#):

Les defensories del poble, conscients de la incidència negativa que té en la qualitat de vida de la ciutadania la contaminació acústica, volen postular una sèrie de mesures destinades a garantir de manera real i efectiva els drets constitucionals que poden ser vulnerats pel seu impacte.

Entre aquests drets, i d'acord amb una consolidada jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans, del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem, destaquen els drets fonamentals a la integritat física i psíquica, la intimitat personal i familiar i la inviolabilitat del domicili, com també els drets de totes les persones a un medi ambient adequat i a la protecció de la salut. Aquests drets s'agrupen en el que se sol anomenar el dret de les persones al descans i al silenci en el seu domicili.

Sense perjudici de recordar que el respecte al gaudi d'aquests drets no és solament una obligació dels poders públics, sinó també de la societat civil, considerem que:

1. Els poders públics (i, en particular, les administracions competents) han de promoure canvis en les pràctiques socials que originen la contaminació acústica i impulsar la conscienciació de la societat sobre les seues perniciosos conseqüències per a la ciutadania, mitjançant l'educació escolar i campanyes formatives i informatives dirigides a sensibilitzar la població. El soroll ha de ser tractat com un problema d'entitat que afecta seriosament la qualitat de vida de les persones.
2. La garantia del dret a un medi ambient adequat en els espais rural i urbà, i de manera singular en els habitatges, exigeix que els poders públics siguen conscients i assumisquen la seua funció pública de control ambiental de la contaminació acústica, siga quin siga el focus emissor que l'origina, quan se superen els límits establits per les normes. L'exercici d'aquesta funció pública, com a expressió d'una bona Administració al servei de la ciutadania, ha de tindre com a objectiu irrenunciable garantir el dret a un domicili lliure de sorolls que permeta als seus residents gaudir del seu dret al descans.
3. Amb aquesta finalitat, les administracions públiques han d'exercir, d'una manera eficaç i eficient, les potestats que tenen assignades en l'àmbit de l'ordenació del territori, la planificació urbanística i el control i la disciplina ambiental, amb l'objecte de previndre, evitar i, si escau, suprimir la contaminació acústica que impedisca o limite l'exercici dels drets fonamentals.
4. L'exercici de la funció pública relacionada amb el control de la contaminació acústica fa necessari, a més, que s'elaboren plans d'inspecció dirigits a verificar d'ofici que els establiments i les instal·lacions que generen contaminació acústica disposen de les corresponents autoritzacions administratives per al seu funcionament i que es respecte el compliment de les mesures correctores imposades.
5. Les administracions autonòmiques, provincials i locals han de promoure un marc de coordinació i col·laboració que garantisca que tots els municipis puguen exercir d'una manera efectiva les potestats administratives que tenen assignades, i garantir la igualtat en la tutela i el gaudi dels drets fonamentals, amb independència del lloc en què residisca la ciutadania.

6. Així mateix, i amb la finalitat que els municipis puguen exercir les competències que tenen assignades en aquest àmbit —ja siga amb mitjans propis o a través de la col·laboració amb altres administracions públiques—, han de poder comptar amb els mitjans tècnics i personals necessaris que permeten crear en tot el territori, urbà o rural, un servei públic d'inspecció i control del soroll. Caldria reconèixer i impulsar el paper de la policia ambiental (en qualsevol dels seus nivells: local, provincial o autonòmic) com una institució clau en la detecció ràpida d'aquest problema, quant a les possibilitats d'inspecció *in situ*, en el focus d'emissió dels sorolls, un correcte mesurament dels nivells de soroll en els domicilis i, si escau, una intervenció cautelar.
7. Les administracions públiques no sols han de donar resposta i impuls a les denúncies per excés de soroll en els domicilis que plantegen les persones afectades, sinó que també han de fer un seguiment de les mesures que s'hi adopten i facilitar mitjans perquè la ciutadania pugua ser-ne informada de manera transparent, com també perquè, si escau, pugua denunciar la inactivitat de les autoritats i funcionaris davant de les seues reclamacions. Així mateix, han de complir sense dilació a les sentències dels tribunals de justícia, (sobretot, del Tribunal Europeu dels Drets Humans) que donen empara a ciutadans concrets en casos provats de vulneració dels seus drets.
8. Seria aconsellable que les administracions públiques promogueren taules redones o fòrums de participació ciutadana per a la gestió de conflictes socials derivats de l'excés de locals d'oci nocturn, o causats pel funcionament d'activitats que generen molèsties de convivència greus i continuades.
9. Encara que allò més desitjable en un estat de dret és que la tutela del dret dels ciutadans a un domicili lliure d'immissions acústiques que no tenen el deure jurídic de suportar s'exercisca pels òrgans que tenen encomanada la potestat per a exercir aquesta funció pública, les defensories valoren de manera positiva les actuacions de jutges, tribunals de justícia i fiscals a l'hora de garantir els drets vulnerats per la contaminació acústica, quan aquests no són protegits adequadament per les autoritats i els funcionaris responsables en seu administrativa.
10. Les defensories del poble remarquen el seu compromís amb la protecció dels drets fonamentals de la ciutadania quan aquests siguen vulnerats per causa de la contaminació acústica. Amb aquesta finalitat, es comprometen a realitzar totes les accions que estiguen al seu abast legalment per a protegir de manera eficaç el dret de la ciutadania a residir en un domicili lliure de soroll, i fins i tot informar la fiscalia d'aquells casos en què observen vulneracions de drets de la ciutadania amb una possible rellevància penal. Així mateix, les defensories del poble es comprometen a promoure actuacions d'informació, coordinació i divulgació de bones pràctiques en els ajuntaments a fi de fomentar l'adopció de mesures de diversa naturalesa per a previndre o gestionar els conflictes ambientals, com també ajudar els ciutadans damnificats en l'orientació jurídica que resulte necessària perquè aquests puguen exercir accions en defensa dels seus drets en els ordres competents.

7 Metodologia de l'informe especial

Amb l'objecte de redactar un informe especial en un temps prudencial i que alhora siga suficientment representatiu de la problemàtica existent en tot el territori i de com la gestionen les entitats públiques de distinta grandària i mitjans personals i tècnics, no es va considerar necessari sol·licitar informe als 542 municipis que existeixen a la Comunitat Valenciana.

Per això, amb data 30/05/2018 sol·licitarem informe a les entitats públiques següents perquè ens el remeteren en el termini màxim d'un mes:

- Autonòmiques:
 - Presidència de la Generalitat Valenciana
 - Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural
 - Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública
- Locals:
 - Diputació Provincial d'Alacant, València i Castelló
 - Federació Valenciana de Municipis i Províncies
 - Els municipis considerats legalment de gran població: València, Alacant, Elx, Castelló de la Plana, Torreveija, Torrent, Orihuela i Gandia.

Quant a les preguntes efectuades, plantegem les qüestions següents a les diverses administracions públiques tenint en compte el seu respectiu àmbit competencial.

7.1 Presidència de la Generalitat Valenciana

Vam sol·licitar informació sobre les actuacions que està desenvolupant la Direcció General de l'Agència Valenciana de Seguretat i Resposta a les Emergències en matèria de seus festeres i quant al Servei d'Espectacles Públics, concretament, en les següents matèries —amb indicadors de gestió:

- a) informes tècnics preceptius sobre el compliment de les condicions generals tècniques exigides en les llicències d'activitat.
- b) Declaracions responsables i expedients d'autorització de les activitats extraordinàries, singulars o excepcionals, incloses les de cap d'any.
- c) Expedients sancionadors per infraccions greus i/o molt greus, previstos en la Llei 14/2010.
- d) Expedients de control, reducció i ampliació d'horaris.
- e) Informació i coordinació amb els ajuntaments, en la matèria atribuïda al Servei.

7.2 Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural

- a) Elaboració del Pla Acústic d'Acció Autònoma (article 20 de la Llei 7/2002).
- b) Redacció de models de regulació orientatius que cal incorporar en les ordenances municipals (art. 5.2 de la Llei 7/2002).
- c) Informes vinculants sobre la proposta de declaració de zones acústicament saturades (article 29.3 de la Llei 7/2002).
- d) Expedients sancionadors greus i molt greus (article 57.2 de la Llei 7/2002).

7.3 Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

- a) Elaboració d'algun informe sobre la incidència de la contaminació acústica en la salut pública (article 21.1, 23.4. d) i 34 de la Llei 10/2014, de salut).
- b) Limitacions a la publicitat i promoció de begudes alcohòliques (articles del 66 al 68 de la Llei 10/2014).
- c) Limitacions a la venda i consum de begudes alcohòliques (articles del 69 al 71 de la Llei 10/2014).
- d) Expedients sancionadors (article 99 de la Llei 10/2014), amb indicació del nombre de substitucions de les sancions imposades a menors per cursos formatius de conscienciació sobre el consum d'alcohol (article 111.2 de la Llei 10/2014).
- e) Campanyes de sensibilització sobre el consum d'alcohol destinades a tota la població (article 8.4.d) de la Llei 10/2014).

7.4 Diputacions provincials de València, Alacant i Castelló; Federació Valenciana de Municipis i Províncies; i ajuntaments

- a) Instruments de planificació i gestió acústica (plans acústics municipals, mapes acústics, ordenances municipals i declaració de zones acústicament saturades, article 19 de la Llei 7/2002).
- b) Certificats d'aïllament acústic per a l'obtenció de la llicència d'ocupació dels edificis (article 34 de la Llei 7/2002).
- c) Activitats comercials, industrials i de serveis (estudis acústics, auditories acústiques, articles del 35 al 37 de la Llei 7/2002).
- d) Espectacles, establiments públics i activitats recreatives (locals tancats, locals a l'aire lliure i efectes acumulatius, articles del 39 al 41 de la Llei 7/2002).
- e) Treballs en la via pública i en l'edificació (ocupació de maquinària, activitats de càrrega i descàrrega, i servei nocturn de neteja i recollida de fems, articles del 42 al 45).

- f) Comportament dels ciutadans en la via pública, espais públics (terrasses o vetladors) i en l'interior dels edificis (article 47 de la Llei 7/2002).
- g) Sorolls produïts per seus festeres (article 2, apartats 2 i 3 del Decret 28/2011, de 18 de març, Reglament de seus festeres tradicionals).
- h) Sorolls generats per mitjans i infraestructures de transport (articles 50, 52 i 53 de la Llei 7/2002).
- i) La pràctica del botelló o consum d'alcohol en la via pública.
- j) Expedients sancionadors (article 57.2 de la Llei 7/2002).
- k) Situacions especials: exempció temporal dels nivells de pertorbació màxims en actes de caràcter oficial, cultural, festiu (revetles o festes locals), religiós i d'altres d'anàlegs (disposició addicional primera de la Llei 7/2002).

8 Informes rebuts de les entitats públiques consultades

Les entitats públiques més ràpides a contestar al nostre requeriment d'informe van ser les tres següents, per aquest ordre: la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, Presidència de la Generalitat Valenciana i la Diputació Provincial d'Alacant.

En no haver rebut cap resposta a la nostra petició d'informe de data 30/05/2018, vam tornar a requerir una contestació mitjançant un escrit de data 09/07/2018. Ens van respondre les cinc entitats públiques següents, per aquest ordre: Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, Federació Valenciana de Municipis i Províncies, Diputació Provincial de València, Ajuntament de València i Ajuntament de Torrevieja.

Posteriorment, vam tornar a requerir l'informe amb data 23/08/2018 i ens van contestar la Diputació Provincial de Castelló, l'Ajuntament de Gandia i l'Ajuntament de Castelló de la Plana.

El dia 20/09/2018 i el 15/10/2018 vam tornar a requerir l'informe als quatre ajuntaments que encara no ens havien respost: Alacant, Elx, Orihuela i Torrent. L'Ajuntament d'Elx ens va contestar amb data 19/10/2018 i l'Ajuntament de Torrent ho va fer amb dates 22/11/2018 i 28/11/2018.

Finalment, i després de 4 requeriments amb dates 09/07/2018, 23/08/2018, 20/09/2018 i 15/10/2018, la nostra petició d'informe de data 30/05/2018 va ser contestada per l'Ajuntament d'Orihuela amb data 10/12/2018 i l'Ajuntament d'Alacant ens va respondre amb data 19/12/2018.

8.1 Presidència de la Generalitat Valenciana

Com a contestació a la nostra sol·licitud d'informe, la Direcció General per a l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències ens remet un informe redactat pel cap del Servei d'Espectacles i Establiments Públics, amb data 13/06/2018, en el qual, entre altres qüestions, s'indica el següent (registre d'eixida de Presidència núm. 5879, de data 18/06/2018):

(...) a) Seus festeres: normativa i competències.

La normativa reguladora de seus festeres (Decret 28/2011, de 18 de març, i Ordre 1/2013, de 31 de gener) preveu l'existència de tres tipus de seus. En concret, els tipus A i B són locals de concurrència restringida i no establiments públics subjectes a l'àmbit de la Llei 14/2010, de 3 de desembre, d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics.

Per la seua banda, les seus festeres tipus C sí que són establiments públics inclosos dins de l'àmbit d'aplicació de la referida Llei 14/2010 i, per tant, locals als quals s'aplica la normativa reguladora d'espectacles en tota la seua extensió.

En aquest context, les seus festeres tipus B constitueixen una amplíssima majoria quant a la seua delimitació (més del 90% del total de les seus inscrites en el Registre de Seus Festeres de la Comunitat Valenciana). La resta de seus tipus A i C, són una minoria i el seu marc d'actuació correspon als ajuntaments i a la Generalitat, respectivament.

A les seus festeres tipus C, se'ls aplica la mateixa normativa que a la resta d'establiments públics definits en el Catàleg de l'annex de la Llei 14/2010. Concretament, aquestes seus es troben emmarcades dins del subepígraf 2.1.3 del Catàleg, «sales polivalents» i no presenten cap singularitat ni especialitat respecte del tractament legal, jurídic i administratiu que puguen tindre, per exemple, els bars, les discoteques o els pubs.

b) Respecte de l'actuació del Servei d'Espectacles i Establiments Públics, s'informa (dades de l'any 2018 corresponents a les tres províncies en la data de hui):

- Informes tècnics evacuats: 32 (Alacant 6, Castelló 5 i València 21).
- Declaracions responsables rebudes: 359 (Alacant 99, Castelló 122 i València 138).
- Autoritzacions tramitades espectacles i activitats extraordinaris: 36 (Alacant 6, Castelló 20 i València 10).
- Expedients d'ampliació i reducció d'horaris tramitats: 12 (Alacant 6, Castelló 3 i València 3).
- Informació i coordinació amb ajuntaments: diàriament es reben en aquest Servei una gran quantitat de telefonades d'ajuntaments de la Comunitat Valenciana que sol·liciten informació sobre la normativa d'espectacles públics en tota la seua extensió (horaris, sancions, mesures provisionals, piscines, aplicació de la normativa tècnica, etc.). Resulta impossible quantificar el nombre de telefonades que es reben ja que tots els funcionaris del Servei reben constantment aquests requeriments d'informació en les tres províncies.

En aquest marc, les preguntes i peticions que ens plantegen poden tindre lloc, a banda de per telèfon (qüestions més senzilles), també per correu electrònic (temes o dubtes puntuals de complexitat mitjana) o a través del registre d'entrada (assumptes de major complexitat que requereixen informe d'interpretació de la normativa).

- Altres mesures contra la contaminació acústica: els problemes derivats del soroll, d'acord amb allò que s'ha indicat en la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica, són competència dels ajuntaments i, subsidiàriament, de la conselleria competent en matèria de medi ambient.

Tanmateix, a partir de l'experiència diària viscuda en aquest Servei, on es reben múltiples denúncies i queixes per qüestió de soroll tot i que no som els competents per a això, podem deduir que, de portes endins del local (la via pública és tema d'ordre públic, competència, en tot cas, dels ajuntaments), la clau per a pal·liar o minimitzar aquests problemes es troba en la correcta insonorització del local i, sobretot, en la comprovació que aquesta insonorització és l'adequada per a evitar l'excés de so i les vibracions que genera.

Si les exigències de limitació del so als decibels permesos s'ajusta a allò que s'ha establert per la normativa sectorial en vigor, i això queda comprovat en la pràctica amb els estudis d'audiometria que corresponguen fins a determinar fins on pot arribar l'emissió sonora, s'evitarien molts problemes amb posterioritat (...).

8.2 Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural

En contestació al nostre requeriment d'informe, el Servei de Lluita contra el Canvi Climàtic i Protecció de l'Atmosfera ens envia un informe redactat amb data 13/06/2018, en el qual es detallen les actuacions següents (registre d'eixida núm. 33370, de data 04/07/2018):

Aquest informe s'elabora en relació amb la queixa del Síndic de Greuges núm. 1804114, quant a les actuacions que des de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural realitza en matèria de contaminació acústica:

D'acord amb la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica, el problema del soroll és, per la seua pròpia naturalesa, un problema local. És per això que la resposta pública ha de vindre fonamentalment de l'àmbit d'actuació de les administracions municipals.

No obstant això, de l'aplicació de la normativa autonòmica en matèria de contaminació acústica es deriven una sèrie d'obligacions i tasques que cal realitzar des de la conselleria competent en matèria de medi ambient, que a continuació es detallen:

- La Llei 7/2002 estableix una sèrie d'instruments de planificació i gestió acústica, com són el Pla Acústic d'Acció Autonòmica (PAAA), els plans acústics municipals (PAM) i Declaració de Zones Acústicament Saturades (ZAS), en el desenvolupament dels quals ha de participar activament la conselleria competent en medi ambient. En el procés d'aprovació dels PAM i la Declaració de ZAS la Conselleria ha d'emetre un informe preceptiu i vinculant respecte d'això.

- PAM. Actualment, només 23 municipis de la Comunitat Valenciana han remés el seu PAM a la conselleria competent en matèria de medi ambient.

Municipis	Situació PAM
Alacant	En data 19 de gener de 2012 es va emetre informe vinculant.
Almassora	Aprovació 12 de novembre de 2012.
Benidorm	En data 11 de febrer de 2009 es va emetre informe en què s'indicava que la documentació aportada era insuficient i que el procediment que cal seguir per a l'aprovació del PAM és el que hi ha establert en el Decret 104/2006.
Castelló de la Plana	Aprovació el 22 de desembre de 2008, juntament amb els PAM zonals de: Lagasca, les Tasques i Adoberies.
Dénia	Aprovació de 28 de novembre de 2013.
La Vila Joiosa	Aprovació de 19 de juliol de 2012.
Llíria	Aprovació de 15 de juliol de 2010.
Onda	No s'ha publicat la seua aprovació en el DOCV.
Paiporta	En data 22 de març de 2011 aquesta Conselleria emet informe en què se sol·licita que es complete la documentació aportada.
Petrer	Aprovació el 26 de febrer de 2009.
Pilar de la Horadada	Aprovació el 4 de juny de 2010.
Santa Pola	En data 18 de abril de 2012 es va emetre informe vinculant.
Torrent	Aprovació el 10 d'octubre de 2013.
València	Aprovació el 30 de juliol de 2010.
Vila-real	Aprovació el 26 de juny de 2010.
Vinaròs	Aprovació el 14 d'agost de 2008.
La Vall d'Uixó	Aprovació el 25 de setembre de 2013.
Xàtiva	Aprovació el 8 d'agost de 2011.
Elx	Aprovació el 30 de juny de 2014.
Burjassot	Aprovació el 19 de febrer de 2015.
Elda	Aprovació el 20 de maig de 2015.
Alzira	Aprovació el 30 de novembre de 2016.
Sagunt	En data 18 de setembre de 2017 es va emetre informe vinculant.

- ZAS: Actualment, hi ha 14 zones a la Comunitat Valenciana declarades ZAS, d'acord amb el procediment establert en el Decret 104/2006:

Municipis	Zona
Benicàssim	Plaça dels Dolors i voltants.
Castelló de la Plana	Les Tasques.
	Lagasca.
Cullera	Àrea urbana delimitada pels carrers Barcelona, Madrid, Algemesí i Lorenzo Borja.
Elda	Diverses zones del nucli urbà.
El Perelló (Sueca)	Zona Isaac Peral.
Formentera del Segura	Zona d'oci de l'avinguda de Los Palacios.
Peníscola	Zona d'oci de la urbanització Peñíscola Playa.
	Zona del C/ Major i voltants.
València	Zona Woody.
	Zona Juan Llorens.
Calp	Zona C/ Castelló.
Xàtiva	Zona de la plaça del Mercat.
Dénia	Zona C/ Loreto.

Així mateix, quan la presència d'una infraestructura de transport provoque una superació en més de 10 dB(A) dels objectius de qualitat acústica establits en la Llei 7/2002, l'administració competent en l'ordenació del sector haurà de desenvolupar un pla de millora de la qualitat acústica, en el procediment d'aprovació del qual també intervé aquella competent en medi ambient, que ha d'emetre un informe vinculant.

D'acord amb el que estableix l'article 20 de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica, la conselleria competent en medi ambient ha d'elaborar el PAAA que pretén ser una eina d'ajuda i col·laboració amb l'Administració local i els ens públics i privats per a la prevenció i el control de la contaminació acústica. La seua finalitat és coordinar les actuacions de les administracions públiques en les seues accions contra el soroll, fomentar l'adopció de mesures per a la seua prevenció i reducció, conscienciar, formar i informar la ciutadania i potenciar la investigació i implantació de noves tecnologies per a la reducció o eliminació de la contaminació acústica.

En virtut de la disposició transitòria primera del Decret 104/2006, de 14 de juliol, del Consell, de planificació i gestió en matèria de contaminació acústica, que desenvolupa parcialment la Llei 7/2002, el PAAA hauria de ser aprovat en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor del Decret esmentat, la Conselleria va elaborar el Projecte de PAAA. No obstant això, abans d'iniciar la seua tramitació, es va publicar el Reial decret 1367/2007, de 19 d'octubre, pel qual es desplega la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, pel que fa a zonificació acústica, objectius de qualitat i emissions acústiques. Aquest Reial decret té com a principal finalitat completar el desenvolupament de l'esmentada llei, per això, es defineixen índexs de soroll i de vibracions, les seues aplicacions, efectes i molèsties sobre la població i les seues repercussions en el medi ambient; es delimiten els distints tipus d'àrees i servituds acústiques; s'estableixen els objectius de qualitat acústica; es regulen els emissors acústics i es fixen valors límit d'emissió i immissió com també els procediments i mètodes d'avaluació de soroll i vibracions.

Aquest Reial decret estableix una sèrie d'exigències i requisits quant a nivells d'immissió, zonificació acústica, índexs i procediments d'avaluació del nivell de soroll i vibracions transmés per les activitats, ja regulats per la legislació autonòmica. Per tant, s'hauria de modificar la Llei 7/2002 i els decrets 266/2004 i 104/2006, a fi d'adaptar la legislació autonòmica a l'estatal. L'adaptació de la legislació no és directa ni senzilla, atés que els conceptes regulats prèviament per la Llei 7/2002 no contradiuen directament els preceptes establits per la legislació estatal, encara que sí que hi ha procediments d'avaluació, índexs de mesurament, valors límits i objectius de qualitat que es regulen des d'enfocaments distints i s'hi juxtaposen. La complexitat d'aquesta adaptació s'accentua si es té en compte la falta de mitjans tècnics i econòmics per a afrontar-la. Després de l'adaptació de la legislació

autonòmica, s'actualitzarà el projecte de PAAA que existeix actualment, que inclourà un model orientatiu d'ordenança municipal adequat al marc normatiu, en matèria de contaminació acústica, que serà consensuat amb la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, i la resta d'agents directament afectats pels efectes derivats d'aquest tipus de contaminació (associació de veïns, federació d'hostalers, etc.).

- La Llei 7/2002 estableix que cap font d'emissió sonora pot transmetre nivells superiors als establerts en el seu annex II. No obstant això, en casos excepcionals, quan la regulació vigent no ho preveja de manera expressa, l'autoritat competent per raó de la matèria a què pertanga la font generadora del soroll o vibracions podrà exceptuar l'aplicació dels nivells màxims de pertorbació a tot o part d'un projecte determinat. Per a poder exceptuar-la, la Conselleria en medi ambient ha d'emetre un informe respecte d'això.
- L'article 25 de la Llei 7/2002 estableix que els instruments de planejament urbanístics han de preveure la informació continguda en els PAM i, si no n'hi ha, un estudi acústic. L'òrgan ambiental competent en la seua tramitació, per norma general, ho sol·licita a la Direcció General del Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental, encara que no té caràcter preceptiu.
- D'acord amb els articles 36 i 37 de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica, els projectes de les activitats subjectes a autorització Ambiental integrada (AAI) han d'incloure un estudi acústic i, quan es posen en marxa, i com a mínim cada cinc anys, s'ha de realitzar una auditoria acústica. Atés que la Direcció General del Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental és l'òrgan competent en la tramitació de les AAI, li correspon a aquesta direcció l'avaluació dels estudis acústics i té la potestat per a sol·licitar les preceptives auditories acústiques.
- El Decret 19/2004, de 13 de febrer, del Consell de la Generalitat, pel qual s'estableixen normes per al control del soroll produït pels vehicles de motor, estableix els nivells màxims d'emissió acústica admissibles per als vehicles de motor, com també els procediments de mesurament d'aquests a la Comunitat Valenciana.

Per a dur a terme les comprovacions sonores en les ITV, les estacions existents a la Comunitat van haver d'adaptar les seues instal·lacions i disposar d'una fitxa on s'establisca la desviació respecte de les condicions d'assaig establides en l'annex I del Decret 19/2004. Anualment, les estacions han de comprovar les desviacions i remetre a la Conselleria de Medi Ambient els certificats emesos per l'entitat col·laboradora o laboratori que realitze la comprovació. Així mateix, les ITV han de remetre a la Conselleria un informe relatiu als resultats de les comprovacions sonores realitzades l'any anterior.

- L'article 5 del Decret 104/2006, de 14 de juliol, del Consell, de planificació i gestió en matèria de contaminació acústica, a l'òrgan autonòmic competent en matèria de medi ambient, actualment aquesta Direcció General de Canvi Climàtic i Qualitat Ambiental, li correspon la recopilació de tota la informació relativa als mapes estratègics de soroll i plans d'acció que s'han d'elaborar a fi de fer complir el Reial decret 1513/2005, de 16 de desembre, pel qual es desplega la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, i la seua remissió al ministeri competent en matèria de medi ambient.

Un dels aspectes més importants en la lluita contra el soroll és la formació d'aquells agents socials que controlen i intervenen directament en el procés. Per això, des de l'any 1998 fins al 2002 la conselleria competent en matèria de medi ambient, juntament amb el Laboratori d'Enginyeria Acústica de la Universitat Politècnica de València, va realitzar una sèrie de cursos presencials de formació sobre contaminació acústica. Continuant amb aquesta labor de formació de tècnics municipals i d'agents de la policia local, autonòmica i del Servei de Protecció de la Naturalesa de la Guàrdia Civil (SEPRONA), i amb l'objectiu d'acostar la formació i atendre una demanda formativa dispersa geogràficament, la Conselleria ha optat per incorporar les noves tecnologies d'informació a aquest procés i per això, des de 2003 fins al 2010, els cursos es van realitzar a través d'Internet, en versió en línia o semipresencial.

Atesa l'escassetat de mitjans de l'Administració local, especialment en els ajuntaments de dimensió reduïda, la conselleria competent en matèria de medi ambient va concedir ajudes per a l'adquisició de material de mesurament de la contaminació acústica a les entitats locals de la Comunitat Valenciana. Aquesta línia es va desenvolupar des de l'any 2001 fins al 2006 (...) No obstant això, actualment no hi ha cap línia pressupostària que permeta continuar amb la labor formativa i de concessió d'ajudes, que van ser gestionades des de la conselleria competent en matèria de medi ambient.

8.3 Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

En resposta a la nostra petició d'informe, el coordinador de Sanitat Ambiental de la Direcció General de Salut Pública ens indica en el seu informe de data 12/06/2018 el següent:

El soroll és un dels problemes ambientals més rellevants en l'actualitat. La seua indubtable dimensió social contribueix en gran manera a això, ja que les fonts que el produeixen formen part de la vida quotidiana: activitats i locals d'oci, grans vies de comunicació, els mitjans de transport, les activitats industrials, etc.

Científics, experts i nombrosos organismes oficials com ara la Unió Europea, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i el Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) han declarat de forma unànime que el soroll té efectes molt perjudicials per a la salut. Aquests perjudicis varien des de trastorns purament fisiològics, com són la pèrdua progressiva d'audició, fins als psicològics, en produir una irritació i un cansament que provoquen disfuncions en la vida quotidiana, tant en el rendiment laboral com en la relació amb els altres.

Segons l'Organització Mundial de la Salut, uns 1.100 milions d'adolescents i joves corren el risc de patir pèrdua d'audició per l'ús nociu d'aparells d'àudio personals, com ara telèfons intel·ligents, i a causa de l'exposició a nivells sonors nocius en llocs d'oci sorollosos, per exemple als clubs nocturns, bars i esdeveniments esportius. En concret, la pèrdua d'audició té conseqüències potencialment devastadores per a la salut física i mental.

EFECTES DEL SOROLL SOBRE LA SALUT

Els principals efectes adversos sobre la salut, reconeguts per l'Organització Mundial de la Salut i altres organismes com l'Agència de Protecció Ambiental d'EUA (EPA), es descriuen a continuació.

EFECTES AUDITIUS:

Un nivell sonor es considera perillós quan la comunicació no és possible (el deteriorament auditiu també es considera possible sense cap canvi significatiu en el canvi del llindar audiomètric) i pot causar: discapacitat auditiva, incloent-hi tinnitus continu (escoltar sorolls amb l'oïda quan no hi ha font sonora externa), incapacitat per a localitzar sons, distorsió dels sons (paracusies), asincronia en la informació inusualment sensible a sons elevats, dolor i fatiga auditiva.

En els més joves, la pèrdua auditiva afecta la comunicació, cognició, comportament, desenvolupament socioemocional, resultats acadèmics i oportunitats vocacionals.

PERTORBACIÓ DEL SON

El son és una necessitat biològica i el son pertorbat està associat amb una sèrie de problemes de salut. El son és un procés altament organitzat, caracteritzat per una desconexió relativa del món exterior i una activitat cerebral variable però específica. Sota condicions normals, el

son està associat amb poca activitat muscular, una postura estereotípica i una resposta reduïda a estímuls ambientals. Hi ha moltes teories sobre la funció del son, però és indubtable que la seua privació és nociva i constitueix un procés necessari per al funcionament normal de l'organisme.

Els efectes primaris que té el soroll sobre el son són:

- Dificultat per a poder-se adormir - insomni.
- Despertars freqüents.
- Alçar-se massa enjorn.
- Alteracions en les etapes del son i la seua profunditat, especialment una reducció del son REM. Si comparem la progressió del son d'una persona que dorma sota condicions tranquil·les amb la d'una altra molesta pel soroll d'avions, s'observa una reducció de les fases de son profund i REM, com també una pertorbació de l'estructura cronològica (cicles del son).

A més d'aquests efectes en el son en si mateix, el soroll durant el son provoca:

- Augment de la pressió arterial, la taxa cardíaca i l'amplitud del pols.
- Vasoconstricció.
- Canvis en la respiració.
- Arítmies cardíques.
- Augment del moviment corporal.
- A més de processos d'excitació dels sistemes nerviós central i vegetatiu, els canvis en la secreció d'hormones «activadores» són característiques marcades de les interrupcions del son.

D'altra banda, els efectes secundaris, mesurats a l'endemà, inclouen:

- Fatiga.
- Estat d'ànim depressiu.
- Disminució del rendiment.
- Disminució de l'estat d'alerta que, al seu torn, pot conduir a accidents, ferides i mort (també atribuïda a la falta de son i disrupció dels ritmes circadianis).
- Els efectes psicosocials a llarg termini s'han relacionat amb el soroll nocturn.
- La molèstia per soroll durant la nit augmenta la molèstia total durant les 24 hores següents. Els grups especialment sensibles inclouen les persones grans, les que treballen per torns, les persones vulnerables a trastorns físics o mentals i aquelles que tenen trastorns del son.

En concret, l'insomni pot ser considerat un marcador de les pertorbacions del son causades pel soroll. Encara que els seus efectes a llarg termini no es coneixen completament, se sospita que l'insomni crònic està associat amb el deteriorament del comportament (fatiga, baix rendiment en el treball, dificultats en la memòria, problemes de concentració, accidents de cotxe), psicològics (depressió, ansietat, abús d'alcohol i altres substàncies) i mèdics (deteriorament cardiovascular, obesitat, deteriorament endocrí, dolor, deteriorament del sistema immune).

EFFECTES CARDIOVASCULARS

Hi ha una creixent càrrega d'evidència que confirma que la contaminació acústica té efectes tant temporals com permanents en els humans i altres mamífers, a través dels sistemes endocrí i nerviós autònom. El soroll actua com un estressor biològic no específic i produeix respostes que preparen al cos per a una resposta tipus «lluita o fugida». Per això, el soroll pot provocar respostes tant del sistema endocrí com del sistema nerviós autònom que afecten el sistema cardiovascular i per això pot ser un factor de risc per a les malalties cardiovasculars.

Aquests efectes comencen a ser observats amb exposicions diàries, a llarg termini, a nivells de soroll per damunt de 65 dB o amb exposicions agudes a nivells de soroll per damunt de 80-85 dB. Les exposicions agudes al soroll activen les respostes nervioses i hormonals, i condueixen a augments temporals de la pressió sanguínia, taxa cardíaca i vasoconstricció.

Estudis en individus exposats a soroll ocupacional o ambiental mostren que l'exposició de suficient intensitat i durada incrementa la taxa cardíaca i la resistència perifèrica, eleva la pressió sanguínia, la viscositat de la sang i els nivells de lípids en sang, causa increments en els electròlits, en els nivells d'epinefrina, norepinefrina i cortisol. El soroll sobtat i inesperat provoca també reaccions reflexes.

Els efectes cardiovasculars són independents de les molèsties en el son: el soroll que no interfereix amb el son pot provocar respostes autònomes (taxa cardíaca, pressió sanguínia, vasoconstricció i taxa respiratòria) i segregació d'epinefrina, norepinefrina i cortisol. Aquestes respostes suggereixen que no es produeix una habituació completa al soroll nocturn, a banda de demostrar la reactivitat de la persona que dorm.

L'exposició temporal al soroll produeix canvis fisiològics ràpidament reversibles. No obstant això, l'exposició al soroll de suficient intensitat, durada i impredecibilitat provoca canvis que no són tan ràpidament reversibles. Els estudis que s'han fet sobre els efectes del soroll ambiental mostren una associació entre l'exposició al soroll i la subsegüent malaltia cardiovascular.

Tot i que l'increment de risc per a la malaltia cardiovascular induïda pel soroll pot ser xicotet, s'assumeix com a important per a la salut pública, a causa del nombre de persones en risc i que el soroll a què estan exposades continua augmentant.

RESPOSTES HORMONALS (HORMONES DE L'ESTRÉS) I LES SEUES POSSIBLES CONSEQÜÈNCIES SOBRE EL METABOLISME HUMÀ I EL SISTEMA IMMUNE:

L'estrés és un estat en què l'homeòstasi (la capacitat de mantindre un estat intern estable) de l'organisme es troba amenaçada. Les amenaces per a l'homeòstasi s'anomenen «estressores» i les respostes de l'organisme per a restablir-la són les «respostes adaptatives». L'organisme respon a l'ambient extern i intern produint mediadors hormonals i neurotransmissors que proporcionen respostes fisiològiques a les circumstàncies imperants. La mesura d'aquestes respostes fisiològiques és un primer acostament a l'impacte de les condicions ambientals sobre la salut.

El cicle comença amb el senyal de l'hipotàlem a les glàndules suprarenals, que alliberen les principals hormones de l'estrés. L'eix hipotàlem-pituitària-adrenal (HPA) és la principal ruta que forma la cascada, que s'enfronta amb l'estressor extern o intern. Els objectius primaris per a les hormones de l'estrés en el cervell són l'hipocamp i l'amígdala, on alteracions neuronals poden conduir a problemes de memòria, d'aprenentatge i emocionals. Per això, els esdeveniments i les experiències estressants poden activar una varietat de respostes dissenyades per l'evolució per a evitar el perill, però l'exposició crònica a aquests esdeveniments estressants pot conduir a una mala regulació dels mecanismes de defensa HPA, i donar com a resultat desordres induïts per l'estrés.

El soroll és un estressor físic comú no específic. Igual com altres estressors, pertorba l'homeòstasi dels sistemes cardiovasculars, endocrí i immune per a afrontar les demandes ambientals o percebudes per l'individu. La incapacitat d'enfrontar-se a la sobreestimulació pot conduir a reaccions d'estrés adverses.

INTERFERÈNCIA AMB LA COMUNICACIÓ ORAL:

La contaminació acústica interfereix amb la capacitat per a comprendre una conversa normal i pot conduir a un nombre de discapacitats personals, minusvalideses i canvis en el

comportament. Aquests inclouen problemes amb la concentració, fatiga, incertesa, falta d'autoconfiança, irritació, malentesos, disminució de la capacitat de treball, pertorbació de les relacions interpersonals i reaccions d'estrés, com també interferència amb el comportament social (agressivitat, protestes i sensació de desemparament).

El resultat de la interrupció en la comunicació oral com a conseqüència del soroll pot anar des de la simple molèstia fins a un risc seriós per a la seguretat, depenent de les circumstàncies.

EFFECTES SOBRE LA SALUT MENTAL:

La contaminació acústica no és considerada una causa de malaltia mental, però s'assumeix que accelera i intensifica el desenvolupament de desordres mentals latents. La contaminació acústica pot causar o contribuir als efectes adversos següents: ansietat, estrés, nerviosisme, nàusees, mal de cap, inestabilitat emocional, tendència a la discussió, impotència sexual, canvis d'humor, augment de conflictes socials, neurosi, histèria i psicosi.

Els estudis de poblacions suggereixen associacions entre el soroll i els indicadors de salut mental, com ara la taxa de benestar, l'ús de drogues psicoactives i pastilles per a dormir i les taxes d'admissió en hospitals mentals. La infància, les persones majors i aquelles que tenen depressió subjacent poden ser particularment vulnerables a aquests efectes, perquè poden no tindre els mecanismes adequats per a afrontar-los.

Nivells de soroll per damunt de 80 dB s'associen amb increments en el comportament agressiu i la disminució en el comportament d'ajuda als altres. El soroll ambiental sembla que es troba lligat a símptomes psicològics però no a desordre psiquiàtric clínic, encara que pot haver-hi una unió per a nivells de soroll molt alts (...).

8.4 Diputacions provincials de València, Alacant i Castelló; Federació Valenciana de Municipis i Províncies; i ajuntaments

8.4.1 Diputació Provincial de València

El cap del Servei d'Assistència Tècnica a Municipis ens remet un informe redactat amb data 14/06/2018, en el qual es detallen les actuacions següents (registre d'eixida núm. 21283, de data 16/07/2018):

(...) les actuacions que du a terme el Servei d'Assistència Tècnica de la Diputació de València es desenvolupen en resposta a les sol·licituds formulades pels ajuntaments mateixos, amb independència de l'àmbit tècnic concret a què pertanguen. Els ajuntaments que demanen ajuda a la Diputació solen ser els de menor població, en què es presenten menys problemes d'origen acústic que en els de major població (...) en els últims anys s'han atés les següents sol·licituds d'assistència tècnica relacionades amb la contaminació acústica:

- Mesurament de sorolls i vibracions provocats per activitat, i elaboració d'informe tècnic en habitatge ubicat a la localitat de Villanueva de Castellón (2012).
- Mesurament de sorolls i vibracions provocats per activitat, i elaboració d'informe tècnic en habitatge ubicat a la localitat de Siete Aguas (2012).
- Mesurament de sorolls i vibracions provocats per activitat, i elaboració d'informe tècnic en habitatge ubicat a la localitat de Yátova (2013).
- Sol·licitud d'informe sobre molèsties pel soroll causades per una falla a San Antonio de Benagéber (2018, en execució).
- Sol·licitud d'informe sobre molèsties pel soroll i les vibracions causades per una instal·lació d'aire condicionat a Quartell (2018, en execució).

- Dins de l'àmbit de l'urbanisme i en compliment de la legislació vigent, s'ha de tindre en compte, com a document propi de l'avaluació ambiental i territorial, l'estudi acústic del municipi. Per tant, les assistències tècniques per a la redacció dels plans generals d'ordenació urbana, inclouen aquest tipus d'estudis (...).

8.4.2 Diputació Provincial d'Alacant

En contestació al nostre requeriment d'informe, el director de l'Àrea de Medi Ambient de la Diputació d'Alacant ens remet un informe de data 14/06/2018 en què simplement ens indica el següent (registre d'eixida de Presidència núm. 2018-262, de data 20/06/2018):

(...) en l'actualitat els ajuntaments de la província no estan sol·licitant a la Diputació d'Alacant ajuda tècnica/econòmica per a reduir la contaminació acústica en els seus termes municipals, per tant aquest Departament no disposa de línies de treball en aquesta matèria (...).

8.4.3 Diputació Provincial de Castelló

El cap del Servei de Cooperació Municipal ens remet un informe redactat amb data 27/07/2018, en què es detallen les següents actuacions (remés per correu electrònic a aquesta institució el 28/08/2018):

(...) el tècnic que subscriu informa que en l'àmbit d'actuació de totes les infraestructures que s'executen per part d'aquesta Diputació de forma directa (cas de les infraestructures de carreteres, estacions depuradores, edificis, etc.), així com en aquelles que es realitzen comptant amb el finançament d'aquesta entitat (cas dels plans provincials com qualsevol altra subvenció), en totes es preveu el compliment en matèria de contaminació acústica.

D'altra banda, de conformitat amb les competències establides per a les diputacions dins de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de bases de règim local, aquesta entitat no té competències en matèria de contaminació acústica i per això no s'executen altres actuacions en aquesta matèria ni s'han proposat mesures en la lluita contra la contaminació acústica (...).

8.4.4 Federació Valenciana de Municipis i Províncies (FVMP)

El president de la FVMP ens remet un informe redactat amb data 11/07/2018 en el qual, entre altres qüestions, detalla les actuacions següents:

(...) la Junta de Portaveus de la FVMP va informar favorablement en data 23 de març de 2016, i la Comissió Executiva i el Consell de la FVMP, en la seua reunió ordinària de 26 d'abril de 2016 a la ciutat de Xàtiva, van aprovar la subscripció d'un contracte amb la Universitat Politècnica de València a través del seu Centre de Tecnologies Físiques (CTF), per a l'assessorament en l'àmbit local de la situació actual de les ordenances municipals de soroll i vibracions i el seu ajust a la legislació vigent (...).

Com a conseqüència d'això, el 16 de setembre de 2016, la FVMP subscriu un contracte d'assessorament entre la Universitat Politècnica de València per a la realització d'estudis pilot en l'Àrea de Soroll i Vibracions, el Centre de Tecnologies Físiques (CTF) de la Universitat realitzaria l'assessorament «Estudis pilot en l'àrea de soroll i vibracions» per a la FVMP, els estudis de la qual tenen com a objectiu principal realitzar propostes d'investigacions/estudis pilot en l'àrea de soroll i vibracions que puguin servir per a ajudar a complir els objectius següents: d'una banda, incrementar la disponibilitat, qualitat, especificitat, fiabilitat i contemporaneïtat de la informació necessària i rellevant que ha de suportar la planificació i gestió de l'acció pública en l'àmbit local, i d'una altra banda, minimitzar el temps necessari per a poder valorar, avaluar i aprofitar la informació necessària per a la presa de decisions mitjançant la classificació/certificació de la informació per una institució solvent.

En aquest sentit, es realitza un estudi de la situació actual de les ordenances municipals de la Comunitat Valenciana, la preparació d'ordenances tipus, així com la generació d'un banc de necessitats d'ordenances.

Així mateix, amb aquests mesuraments inicials per a millorar la situació actual i revisar les ordenances municipals en l'àrea de soroll i vibracions, a fi d'adaptar-les a la legislació vigent i que puguen ser d'utilitat als municipis de la Comunitat, la FVMP ha tingut en compte la preocupació de les entitats locals valencianes per aquesta qüestió i, per tant, la preocupació social que respecte d'això s'ha generat en aquests últims anys (...).

8.4.5 Ajuntament de València

Els diversos serveis de l'Ajuntament de València ens remeten sengles informes amb dates 16/07/2018 i 01/08/2018 (registre d'eixida núm. 128-2018-118030 i 128-2018-126392, respectivament), dels quals cal destacar les dades següents:

Servei de Qualitat i Anàlisi Mediambiental, Contaminació Acústica i Platges

Mapa estratègic del Soroll (MER)

Es tracta d'un instrument utilitzat per a diagnosticar una situació acústica en una zona determinada mitjançant una quantificació inicial de nivells sonors ambientals perquè, segons els resultats obtinguts i una sèrie d'accions que cal desenvolupar, aconseguir una millora acústica en la zona estudiada (...) En els MER es preveuen exclusivament com a fonts sonores el trànsit rodat, el trànsit ferroviari i les indústries; si escau, si li fóra d'aplicació, també el trànsit d'aeronaus. Cada 5 anys s'elabora un nou MER. En el municipi de València l'any 2017 s'ha realitzat la revisió del MER que estava vigent des de 2012. Per Junta de Govern Local del passat 29 de juny es va aprovar el MER 2017.

Plans d'acció municipals

Amb els resultats obtinguts en el MER es realitza una diagnosi acústica de la zona estudiada, a partir de la qual s'elaboren uns plans d'acció a fi de millorar la situació acústica existent i adoptar mesures correctores en els àmbits que així ho requereixen (...) L'Ajuntament de València ha abordat els plans d'acció no sols a fi de complir a la legislació vigent, sinó que ha pretés anar més enllà dels requisits mínims exigits per a l'elaboració dels plans d'acció (...) s'ha creat un òrgan gestor de contaminació acústica en l'Ajuntament de València, les funcions del qual són, a banda d'establir els mecanismes d'avaluació i seguiment de desenvolupament dels plans, servir com a fòrum de debat i decisió per a proposar noves mesures contra la contaminació acústica que òmpliguen les ací exposades com a conseqüència dels estudis i projectes que es duguen a terme pels diversos serveis (...) L'Ajuntament de València va desenvolupar l'any 2010 els plans d'acció en matèria de contaminació acústica, que van ser prorrogats l'any 2015 i seran desenvolupats i actualitzats durant 2018-2019.

Ordenança municipal de contaminació acústica

L'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica va ser publicada en el *Butlletí Oficial de la Província* el 26 de juny de 2008. Després de 10 anys des de la seua entrada en vigor, ha sigut una eina útil per al control, la planificació i gestió del soroll en el municipi. No obstant això, els avanços socials i normatius, units al dinamisme d'una matèria que demana una constant revisió de la regulació vigent, motiven que en l'actualitat s'estiga desenvolupant una revisió d'aquesta, a fi de contribuir a crear un marc jurídic més estable i modern, apte per a recollir les canviants exigències requerides per la constant evolució d'aquesta matèria.

Zones acústicament saturades (ZAS)

Són zones acústicament saturades aquelles en què es produeixen uns elevats nivells sonors a causa de l'existència de nombroses activitats recreatives, espectacles o establiments públics, a l'activitat de les persones que els utilitzen, al soroll del trànsit en aquestes zones, com també a qualsevol altra activitat que incidisca en la saturació del nivell sonor de la zona (...). En l'actualitat, al municipi de València hi ha declarades tres zones ZAS (Woddy, Juan Llorens i Xúquer). En el barri del Carme, una zona del barri es troba des de fa anys amb determinades mesures cautelars. En l'actualitat, es troben en període d'exposició pública les mesures definitives (...).

Servei Públic Nocturn de Neteja i Recollida de Fems i Altres Treballs de Manteniment en la Via Pública

Periòdicament s'efectuen mesuraments dels serveis per a comprovar que aquestes són inferiors al que hi ha estipulat i fins i tot inferiors als 75 dBA.

El servei de recollida de fems mitjançant camió recol·lector s'ha realitzat històricament en horari nocturn fins a la matinada per una major eficiència del servei i interferir mínimament amb el trànsit rodat de transport privat de persones i mercaderies. En particular, a València els horaris de tots els vehicles del servei de recollida es desenvolupen entre les 22.00 h i les 3.00 h, i entre les 5.00 h i les 8.00 h, en l'àrea urbana. L'operació de recollida de contenidors de càrrega lateral normalment tarda 1,6 minuts per contenidor inclòs el desplaçament entre cada contenidor i el següent, i la molèstia acústica en la descàrrega de cada contenidor té una duració de solament 45 segons aproximadament. Les fraccions de residus urbans selectius de vidre, paper-cartró envasos lleugers es recullen al matí i a la vesprada, i per tant entenem que la seua incidència acústica és d'escassa rellevància.

Servei d'Activitats

El Servei d'Activitats tramita els títols habilitants d'obres i activitat de les activitats comercials, industrials i de serveis, i dels espectacles, establiments públics i activitats recreatives. Consta en la tramitació de l'expedient un estudi acústic i un certificat acústic final d'acord amb el que estableix l'Ordenança del soroll de 30 de maig de 2008 (article 42) (...).

Servei d'Inspecció Municipal

- En 2017 es van realitzar 532 informes sobre denúncies d'espectacles públics i activitats recreatives, de les quals 391 versaven sobre contaminació acústica, el que representa el 73,50% del total. En 2018 s'han realitzat 208 informes sobre denúncies d'espectacles públics i activitats recreatives, dels quals 113 corresponen a contaminació acústica, és a dir, el 54,32% del total.

- Respecte de les seues tradicionals festes, en 2017 s'han efectuat 8 informes sobre denúncies per molèsties acústiques, davant dels 2 informes de 2018.

- S'han emés 71 informes en 2017 i 37 en 2018 sobre la validesa o no com a auditoria acústica de documents aportats a procediments sancionadors.

- Així mateix, des de l'últim trimestre de 2017 fins a la data, s'han efectuat inspeccions d'ofici sobre espectacles públics (principalment discoteques) a l'efecte de comprovar el compliment de la normativa vigent en matèria de seguretat (vies d'evacuació, prevenció i extinció d'incendis) i sobre el compliment del nivell màxim d'emissió concedit en la llicència o títol habilitant, dins de les disponibilitats de personal i recursos materials, amb la finalitat de complir un dels punts tractats pels defensors del poble a Pamplona, al setembre de 2016, en el «Decàleg de les defensories del poble contra el soroll», que aborda justament el fet que

l'exercici de la funció pública relacionada amb el control de la contaminació acústica fa necessari, a més, que s'elaboren plans d'inspecció dirigits a verificar d'ofici que els establiments i les instal·lacions que generen contaminació acústica disposen de les corresponents autoritzacions administratives per al seu funcionament i que es respecte el compliment de les mesures correctores imposades.

Servei Central del Procediment Sancionador

(...) aquest servei ha tramitat, o es troben en tramitació, en les següents matèries, i en referència a l'exercici 2017 i el que portem de 2018, els següents expedients sancionadors:

1. Consum d'alcohol en la via pública:

- a) En l'exercici 2017: 289 expedients sancionadors.
- b) En el que portem d'exercici 2018: 334 expedients sancionadors.

2. Sorolls entre particulars: (tant les molèsties per contaminació acústica que es refereixen a les produïdes en l'interior dels immobles com a aquelles produïdes en la via pública):

- a) En l'exercici 2017: 442 expedients sancionadors.
- b) En el que portem d'exercici 2018: 297 expedients sancionadors.

3. Sorolls produïts per locals:

- a) En l'exercici 2017: 494 expedients sancionadors.
- b) En el que portem d'exercici 2018: 416 expedients sancionadors.

Servei d'Ocupació del Domini Públic

(...) des de l'aprovació de l'Ordenança d'ocupació de domini públic el 27 de juny de 2014 i, en concret, a partir del mes de maig de 2015, s'està portant a efecte l'adaptació a aquesta nova normativa de totes les terrasses de València.

Això implica un control concret de cada terrassa d'hostaleria instal·lada a la ciutat, en els expedients d'adaptació de la qual es delimita la seua superfície mitjançant pintura amb intervenció del Servei d'Inspecció, de manera que es facilita la comprovació dels incompliments per excés d'ocupació per part de la Policia Local, i es comprova i/o s'emeten informes pels serveis competents sobre la situació jurídicoadministrativa de la terrassa, amb caràcter previ al dictat de les corresponents resolucions d'autorització (...) s'està fent una reordenació de l'espai públic i a aquest efecte s'elaboren estudis especials de les terrasses dels carrers més saturades amb aquest tipus d'instal·lacions, la qual cosa comporta un control de la contaminació acústica i una millora en el trànsit de vianants i en la distribució de l'espai públic de la ciutat, atenent per a això a les peculiaritats de la via pública, les seues condicions d'accessibilitat, la intensitat d'aquest trànsit de vianants i contaminació acústica, la distància a edificis residencials i la resta de circumstàncies concurrents.

Entre aquests estudis especials, es troben els dels carrers convent Santa Clara, Ribera, passeig Russafa, Mossén Femades, Martínez Cubells, Roterós, En Llop, Emperador, Palafox, convent Sant Francesc, arquebisbe Majoral, plaça del Negret, Plaça del Tosall i Maria Cristina, i actualment estem realitzant el del barri de Russafa.

Aquests estudis especials, que impliquen una reducció de la superfície d'ocupació, s'efectuen tenint en compte els dictats dels articles 70 i següents de l'Ordenança d'ocupació del domini públic municipal, i en concret l'article 72, que permet a l'Ajuntament «autoritzar un augment o reducció de la superfície màxima de la terrassa autoritzable, atenent per a això a les peculiaritats de la via pública l'ocupació de la qual se sol·licite, les seues condicions d'accessibilitat, la intensitat del trànsit de vianants, distància a edificis residencials i la resta

de circumstàncies concurrents». I això, per consideració a la facultat discrecional de l'Ajuntament en aquest tipus d'autoritzacions i el seu atorgament en precari, que l'habilita per a, en qualsevol moment, limitar, reduir o deixar-les sense efecte si entenguera que hi ha motius d'interés públic que ho justifiquen, com és el cas de les zones en què s'estan realitzant aquests estudis especials.

En definitiva, tota aquesta intervenció de l'Ajuntament en la reducció i reordenació de l'ocupació del domini públic municipal mitjançant terrasses, coadjuva a l'objectiu general de reducció de la contaminació acústica i de millora del trànsit de vianants en les zones més saturades de València.

Servei de Coordinació d'Obres en la Via Pública i Manteniment d'Infraestructura

Per part d'aquest Servei, s'obliga les empreses contractistes a la utilització de maquinària, en les obres que realitza en la via pública, que complisquen els requisits de l'article 42-1 de la Llei 7/2002 i que per tant no se superen els 90 dB(A) mesurats a 5 metres de distància del focus sonor. Igualment s'imposa un límit horari, i només en cas extraordinari s'autoritza el treball nocturn (...) es té prevista l'execució, dins de les limitacions pressupostàries existents en aquest Ajuntament, d'un pla sistemàtic de repavimentació de les avingudes principals de la ciutat amb paviment fonoabsorbent, que redueix el soroll produït pel rodament del pneumàtic dels vehicles sobre la calçada (...).

Servei de Llicències Urbanístiques i Obres d'Edificació

(...) durant la tramitació de la primera ocupació de les edificacions, una vegada construïts els edificis, entre la documentació que cal aportar i informar es troba la següent: en matèria d'aïllament acústic, s'aportaran els certificats d'assajos realitzats *in situ* en condicions normalitzades, dels elements que constitueixen els tancaments verticals de façanes i mitgeres, tancaments horitzontals (forjat separador entre habitatges i separadors d'habitatges d'altres usos), i elements de separació amb sales que continguen focus de sorolls (caixes d'ascensors, calderes, aire condicionat, grups de pressió, aparells elevadors de cotxes i portes motoritzades d'aparcaments, etc.).

Servei de Cultura Festiva

(...) de conformitat amb el que s'estableix en la disposició addicional primera de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica, així com en la disposició addicional primera de l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, les activitats relacionades amb les festes tradicionals de la ciutat com ara la cavalcada de reis, les Falles, el Corpus, Sant Joan, Fira de Juliol, etc., en les quals participa com a organitzador l'Ajuntament de València, estan eximides del compliment dels nivells de pertorbació màxims fixats en ambdues normes, excepció feta dels produïts durant la celebració de revetles. Aquestes activitats es realitzen dins dels horaris autoritzats i no se superen en cap moment els límits màxims de pertorbació fixats.

Així mateix, les autoritzacions que es tramiten des del Servei de Cultura Festiva amb motiu de les Falles estan eximides del compliment dels nivells de pertorbació màxims fixats en ambdues normes, excepció feta d'aquells produïts durant la celebració de revetles, una circumstància que apareix reflectida en les resolucions d'autorització.

D'altra banda, i especialment en relació amb la realització d'espectacles amb artificis pirotècnics, es recorda a la comissió fallera l'obligació d'informar el públic dels perills d'exposició a elevada pressió sonora, i recordar el llindar dolorós de 130 dBA establert per les autoritats sanitàries (...) en la resta d'autoritzacions que es concedeixen des del Servei de Cultura Festiva durant la resta de l'any amb motiu de nomenament, proclamació o preselecció de falleres majors es condicionen al compliment del que disposa la Llei 7/2002, així com en l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica (...).

Servei de Mobilitat Sostenible

(...) en relació amb els sorolls generats per mitjans i infraestructures de transport, que aquest Ajuntament va aprovar al desembre de 2013 el Pla de Mobilitat Urbana Sostenible (PMUS) que té com a objectiu fonamental el canvi en els hàbits de desplaçament dels ciutadans envers modes més sostenibles, la qual cosa necessàriament contribuirà a reduir el soroll generat pel trànsit urbà. El PMUS inclou una bateria d'actuacions encaminades a fomentar l'activitat de caminar, l'ús de la bicicleta i de l'autobús, moltes de les quals s'han implantat o es troben pressupostades, amb la qual cosa la seua posada en servei serà a curt termini. Entre aquestes cal destacar les habilitacions de carrers per a vianants que s'han fet i es van a fer en el centre històric, i l'important impuls que s'està donant a la xarxa ciclista de la ciutat.

D'altra banda, aquest Ajuntament està actuant per a reduir el soroll generat pel trànsit urbà pel que fa a la utilització de paviments fonoabsorbents, cosa que és competència del Servei de Coordinació d'Obres en Via Pública i Manteniment d'Infraestructures (...).

Servei de Policia Local

En contestació al seu escrit de data 18 de juny de 2018 mitjançant el qual sol·licita informació sobre una sèrie de qüestions que afecten les zones ZAS i el barri de Russafa, de conformitat amb els antecedents i informes sol·licitats, li comunique el següent.

Des de la Secció d'Informes s'ha indicat que consten les denúncies següents:

- Zones ZAS (Woody, Xúquer, Juan Llorens i el Carme)
Per botelló: any 2017: 14 denúncies; any 2018: 7 denúncies.

Per incompliment d'horari de locals: any 2017: 62 denúncies; any 2018: 14 denúncies.

Per excés d'horari en la retirada de terrasses: any 2017: 13 denúncies; any 2018: 2 denúncies.

- Barri de Russafa
Per botelló: any 2017: 14 denúncies; any 2018: 3 denúncies.

Per incompliment d'horari de locals: any 2017: 11 denúncies; any 2018: 13 denúncies.

Per excés d'horari en la retirada de terrasses: any 2017: 14 denúncies; any 2018: 6 denúncies.

8.4.6 Ajuntament d'Alacant

El cap del Servei de Medi Ambient ens remet un informe de data 19 de desembre de 2018, que té entrada en aquesta institució el 20 de desembre de 2018 (registre núm. 14421), del qual, de forma resumida, extractem les següents dades més interessants:

1r. Instruments de planificació i gestió acústica (...)

Alacant compta amb un mapa estratègic de soroll aprovat i actualitzat des de 2013, que està disponible a través de la web municipal. Aquest mapa es correspon a la 2a fase d'elaboració de mapes estratègics de soroll (trànsit, ferroviari i aeri) corresponents a grans aglomeracions amb població superior als 250.000 habitants. A més, des de l'abril de 2013 està vigent el Pla Acústic Municipal, aquest document també es troba disponible en la web municipal. En aquests moments s'està elaborant l'actualització corresponent al Mapa Estratègic de Soroll de l'any 2017 i el consegüent document de revisió del Pla Acústic Municipal. Alacant té vigent l'Ordenança municipal sobre protecció contra sorolls i vibracions (BOP núm. 79, de 8 d'abril de 1991), en aquests moments l'Ajuntament ha iniciat el procediment per a la modificació i

actualització de l'Ordenança de sorolls, l'esborrany de la qual ja ha sigut remés als grups municipals per al seu estudi i revisió.

Igualment, s'està elaborant una nova ordenança d'ocupació de la via pública, terrasses i vetladors que regularà totes les activitats en la via pública.

L'Ajuntament no ha iniciat el procediment per a declarar cap zona com acústicament saturada. Sí que s'ha creat una Zona de Protecció Acústica Especial en el centre tradicional i nucli antic. En aquest sentit, amb data 13 d'agost de 2018 va tindre lloc l'aprovació definitiva pel Ple municipal de la modificació puntual núm. 1 del Pla Especial de Protecció del Centre Tradicional d'Alacant (BOP núm. 158, de 20 d'agost de 2018 i DOGV núm. 8365, de 21 d'agost de 2018) que en l'article 22 estableix les restriccions a les activitats recollides en el Grup II, relatives a:

- Cafés teatre, cafés concert, cafés cantant
- Pubs
- Discoteques
- Sales de festes
- Sales de ball
- Sales multifuncionals
- Establiments d'exhibicions especials
- Saló-lounge

Aquestes activitats queden prohibides en la zona delimitada com a Zona de Protecció Acústica Especial (ZPAE) (pla 06) la creació de la qual, entre altres mesures, va ser objecte de l'esmentada modificació puntual. En la resta de l'àmbit territorial del Pla Especial no comprés en la ZPAE s'estableix una condició de distància de 50 metres. Així mateix, s'estableix un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la modificació per a, d'acord amb els resultats del Pla Zonal Específic, poder iniciar un nou procediment a l'objecte, si escau, de modificar, ampliar o reduir la ZPAE.

2n Certificats d'aïllament acústic per a l'obtenció de la llicència d'ocupació d'edificis (...)

En tots els expedients que es tramiten per a l'obtenció de la primera ocupació s'exigeix la presentació de certificats acreditatius de l'aïllament acústic dels elements verticals de la façana i mitgeres, del tancament horitzontal i dels elements de separació amb sales que continguen fonts de soroll.

3r Activitats comercials, industrials i de serveis (...)

A totes les activitats subjectes a llicència ambiental o declaració responsable ambiental que es regulen per la Llei 6/2014, de 25 de juliol, de prevenció, qualitat i control ambiental d'activitats a la Comunitat Valenciana, i que són susceptibles de generar molèsties per contaminació acústica, se'ls exigeix la presentació d'una auditoria acústica.

4t Espectacles, establiments públics i activitats recreatives (...)

Com a regla general, a totes les activitats regulades per la Llei 14/2010, de 3 de desembre, d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics, per a l'obtenció de la llicència d'obertura se'ls exigeix la presentació d'una auditoria acústica.

5é Treballs en la via pública i en l'edificació (...)

L'Ordenança municipal de prevenció i lluita contra el soroll i les vibracions estableix els horaris i limitacions per a aquest tipus d'activitats i se'n fa el control dins dels tràmits de concessió de les llicències d'obra i en la vigilància realitzada per la policia local.

6é Comportament dels ciutadans en la via pública, espais públics (terrasses o vetladors i en l'interior dels edificis (...))

L'Ordenança reguladora d'activitats temporals amb finalitat diversa en la via pública, regula les condicions, prohibicions i sancions relacionades amb la producció de sorolls derivats de les activitats autoritzades.

7é Sorolls produïts per seus festeres (...)

En totes les autoritzacions municipals per a instal·lacions i recintes festeres es dona compliment al que estableix el Decret 28/2011, i es comproven les mesures establides per a reduir les molèsties en la inspecció prèvia a la posada en funcionament per part del personal inspector de la Regidoria de Festes.

8é Sorolls produïts per mitjans i infraestructures de transport (...)

Els sorolls produïts pels mitjans i infraestructures de transport estan regulats en l'Ordenança municipal sobre protecció contra sorolls i vibracions i les dades de les fonts de soroll procedents d'aquestes fonts es reflecteixen en els mapes estratègics de soroll corresponents, i existeix un mapa específic per al trànsit viari, per al trànsit ferroviari i de soroll total.

Es poden consultar els nivells i resultats dels mapes estratègics de soroll 2007 i 2001 i es pot observar que el soroll ambiental en la ciutat d'Alacant està molt lligat al trànsit viari i que s'aprecia una disminució dels nivells totals de soroll en tots els períodes en la mesura que s'implementen les mesures que regulen i disminueixen la velocitat i la densitat de trànsit en els grans eixos viaris.

9é La pràctica del botelló o consum d'alcohol en la via pública

A Alacant la pràctica del denominat botelló s'uneix a un nou fenomen conegut com tardeig, que ha causat problemes de soroll en alguns punts concrets del centre tradicional i nucli antic de la ciutat. Les noves ordenances de soroll i d'ocupació de via pública incidiran amb força en el control d'aquestes activitats.

L'Ajuntament està fent un esforç important a lluitar per la prevenció del consum d'alcohol en la via pública així com la producció de problemes de soroll, entre d'altres. Hem d'assenyalar que des del passat setembre ha tornat a estar operativa la Unitat FOX (policia de barri) de la Policia Local encarregada de la vigilància dels vetladors i el consum d'alcohol en la via pública.

10é Expedients sancionadors (...)

Respecte de les denúncies que es presenten per sorolls, cal distingir entre el soroll que es produeix per les denúncies derivades del comportament veïnal en l'interior dels habitatges que pugen pertorbar el descans i la tranquil·litat dels veïns/es, i les derivades de l'exercici d'usos industrials, comercials o de serveis.

Les primeres queden excloses de la competència de la Regidoria d'Urbanisme i han de tramitar-se mitjançant l'aplicació de la normativa de caràcter privat i, en concret, per la Llei 49/1960 de propietat horitzontal, que sempre serà més efectiva, atesa la impossibilitat legal de poder accedir a un habitatge privat sense autorització del propietari o ordre judicial. En aquests casos l'actuació municipal es limita al control dels sorolls en hores de descans nocturn per part de la policia local que després de rebre telefonada del denunciante realitza les actuacions oportunes.

La Regidoria d'Urbanisme tan sols és competent respecte dels sorolls i vibracions derivats de l'exercici d'activitats subjectes a llicència o declaració responsable tant per ambientació com per amenització, usos industrials, comercials o de serveis o per raons d'execució d'obres als habitatges, tal com disposa la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica, així com la vigent Ordenança municipal de Sorolls.

L'actuació policial en aquests casos es concreta realitzant els mesuraments oportuns en l'habitatge del denunciador i la Unitat de Disciplina Urbanística de la Policia Local elabora un informe tècnic de mesurament d'acord amb els valors establits en l'annex II de la Llei 7/2002 de 3 de desembre, així com amb el control de la validesa de les auditories acústiques. Davant de l'informe realitzat, i en el cas que el nivell d'avaluació siga superior al nivell límit, es tramita el corresponent expedient sancionador, competència de l'ajuntament, alcalde, en el cas d'infracció i lleu i greu (fins a 6.000 euros).

Respecte del mesurament en l'interior dels locals, s'aplica la Llei 37/2003, de 17 de novembre. Llei de soroll, que regula el compliment dels objectius de qualitat acústica en l'espai interior (...).

11é Situacions especials: exempció temporal dels nivells de pertorbació màxims en actes de caràcter oficial, cultural, festiu (revetles o festes locals), religió i altres d'anàlogues (...)

Les situacions especials d'exempció temporal que hi ha a Alacant coincideixen amb moments concrets de festes patronals o locals i estan regulades en l'Ordenança municipal i bans municipals dictats en cada moment per a establir els horaris i nivells màxims admissibles de soroll en la via pública. Tot això, seguint les directrius establides en la normativa vigent (...).

8.4.7 Ajuntament d'Elx

Els diversos serveis municipals implicats ens remeten un informe amb data 19/10/2018 (registre d'eixida núm. 31891), del qual resumim la informació següent:

El Mapa Estratègic de Soroll (MER) d'Elx va ser aprovat el 23 de desembre de 2013. El Pla Acústic Municipal (PAM) d'Elx, en què s'inclouen els mapes acústics resultants de l'avaluació sonora del municipi, va ser aprovat definitivament pel Ple de l'Ajuntament el 30 de juny de 2014. El 26 de febrer de 2018 es va aprovar definitivament pel Ple de la corporació la nova Ordenança de protecció contra la contaminació acústica del municipi d'Elx. Aquesta ordenança es va publicar en el BOP el 8 de març de 2018 i va entrar en vigor als 15 dies de la seua publicació. En l'actualitat, s'ha contractat l'empresa (...), especialistes qualificats en la matèria, perquè realitze mesuraments de sorolls en tot el municipi, a l'efecte d'actualitzar el PAM, el MER i declarar les zones acústicament saturades (...) per a la correcta tramitació de l'expedient d'obertura i la consecució del corresponent títol habilitant, en el cas que aquestes activitats siguen susceptibles de generar sorolls i vibracions, han de presentar estudi acústic i auditoria acústica (...) en el cas de les activitats d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics, l'Ordenança municipal sobre la matèria complementa els requeriments de la normativa autonòmica i exigeix acreditar uns nivells d'aïllament mínims (tant global com en la banda de 125 Hz), depenent del nivell d'emissió de les fonts. En el cas que existisca ambientació musical, és obligatòria la instal·lació d'un equip limitador-registrador amb transmissió remota de les dades, i queda documentada la instal·lació i parametrització dels equips en un certificat tècnic d'instal·lació del limitador. Prèviament a la seua posada en marxa, els serveis tècnics municipals fan la comprovació del funcionament correcte de l'equip i transmissió remota de les (...) dades quant a l'evitació dels efectes acumulatius en les zones d'ús dominant residencial, sanitari o docent (41 de la Llei 7/2002 per a les zones) en el Pla Acústic Municipal s'estableixen dos supòsits: zones crítiques, en què s'haurà de respectar una distància mínima de 50 metres per a la implantació d'activitats destinades a discoteques, sala de festes, pubs, bars, restaurants o semblants que compten amb

ambientació musical, i zones potencialment crítiques, en què s'haurà de respectar una distància mínima de 25 metres per a la implantació de les activitats referides (...) no s'autoritzen la instal·lació de terrasses en discoteques, sales de ball i sales de festes. Es tenen en compte les característiques de cada espai públic, com també la concurrència amb altres instal·lacions de terrasses, per a evitar la saturació acústica de cada zona en concret. S'exigeix que tot el mobiliari, en especial les taules i cadires, tinguen límits de goma, i en general, que siga el menys sorollós possible. Queda totalment prohibida la col·locació d'altaveus o qualsevol altre difusor de so en la zona autoritzada per a la terrassa, excepte autorització expressa per causes excepcionals. Es podran instal·lar televisions en la part interior de l'alineació de façana, sense que pugui produir so a l'exterior de l'establiment. Si, una vegada autoritzada una terrassa, són objecte de denúncies o queixes d'algun establiment, s'hi fa una inspecció per part de Policia Local i segons els informes d'aquesta, i tenint en compte la magnitud i perseverança dels fets, s'actua: 1. En primer lloc, es redueix l'horari de funcionament i/o el nombre d'instal·lacions, tot intentat compatibilitzar els interessos de l'establiment amb el descans dels ciutadans. 2. Si l'incompliment continua, es revocaria o no es renovaria la llicència (...) s'exigeix com a documentació necessària per a l'obtenció de les llicències d'ocupació un certificat acreditatiu que el disseny, els materials empleats i l'execució de l'obra s'ajusten a la legislació vigent en matèria de condicions acústiques en edificació (...) Les obres que es realitzen en via pública estan sotmeses a la corresponent ordenança, per la qual cosa no comencen abans de les 8.00 h, siguen executades per mitjans municipals o per contractistes (...) quant a la recollida de fem es pot constatar des d'aquest servei la impossibilitat de satisfer totes les demandes ciutadanes (...) a fi de no entorpir la circulació de vianants i vehicles, l'activitat econòmica i d'hostaleria, etc., així com de donar el servei quan aquest és demanat, bona part d'elles es fan en horaris de descans de la major part dels ciutadans (...) Al seu torn, la necessitat de cobrir tota la població en freqüències lògiques obliga a utilitzar tota la franja horària de la nit. Però s'ha de reconèixer que l'emissió sonora de la maquinària del servei de neteja i recollida és susceptible de millora. Conscients d'això, s'han pres mesures encaminades a fer-ho en la redacció del plec tècnic que regirà el concurs de la pròxima contracta, actualment en tramitació i molt avançat. S'entén i es desitja que amb l'adquisició de nova maquinària, de tracció elèctrica o a GLN majoritàriament, s'aconsegueixca una important reducció en l'emissió del soroll (...). L'ajuntament, a través de l'empresa concessionària Autobusos Urbans d'Elx, SA, supervisa el procés de fabricació i homologació dels nous vehicles autobusos que s'han adquirit al llarg de la concessió, de manera que els nivells sonors emesos tant pel funcionament del motor com de la resta d'elements que componen el vehicle estiguen per davall dels nivells exigits segons normativa. A més, aquests vehicles (53 autobusos en l'actualitat, en fase d'adquisició 5 més, dos dels quals són híbrids justament per a aconseguir una menor contaminació acústica i de gasos) estan subjectes a inspeccions periòdiques on es comprova el bon funcionament de les mesures d'aïllament acústic que incorpora la flota. Els nous vehicles autobusos híbrids configurables (dues unitats marca Vectia) circularan en breu pel centre de la ciutat (línia J) com una experiència pilot, de manera que funcionaran en mode elèctric (aprox. 55 dB(A) davant dels 75 dB(A) dels vehicles tèrmics estàndard i baixarà sensiblement el nivell de contaminació acústica. A més, parlant ja de trànsit rodat en general, estem intentant potenciar l'ús per part dels conductors dels trams perifèrics de circumval·lació de la ciutat per a així eliminar quasi completament la contaminació acústica dels entorns habitats. Aquesta potenciació preveu mesures dissuasives del trànsit en el centre de la ciutat (restriccions d'accés al centre els dissabtes amb el tall de les vies corresponents i regulació semafòrica penalitzadora pels eixos centrals de la ciutat a través de mesures de sincronisme semafòric). Finalment, cal mencionar la pròxima posada en marxa del Pla Centre (aprovat ja en Junta de Govern Local) que comporta mesures de conversió en zona de vianants de la gran àrea central de la ciutat i restricció d'accés de vehicles a aquesta mateixa zona mitjançant lectura automàtica de matrícules, amb la consegüent disminució del nombre de vehicles i del nivell de trànsit, directament proporcional al nivell de contaminació acústica (...) quant a les seues festes de la ciutat d'Elx, són totes de classe B, per la qual cosa no els està permesa l'obertura al públic i quant a emissions acústiques no es permeten més enllà d'allò que s'ha requerit a qualsevol activitat. No obstant això, està pendent inclusió d'horaris de seues tipus B en ordenances municipals (...) per a cada festa patronal local s'estableix un horari per als diversos recintes

festers que autoritza la Junta de Govern Local. No obstant això, es fa arribar als organitzadors un escrit en què s'instà a limitar el so a partir d'una hora (les dues de la matinada) i gradualment fins l'horari de tancament permés (...) quant a la celebració de festes patronals o espectacles musicals: sempre estan supervisats i autoritzats per l'ajuntament, per Festes o Obertures, i es realitza també una conscienciació sobre reduir el volum per a evitar queixes en les reunions prèvies als esdeveniments amb els organitzadors (...) el departament de Sanitat d'aquest Ajuntament informa de la realització d'accions de dos tipus: 1) accions coercitives (s'han alçat 867 actes d'infracció per incompliment de la normativa sobre drogodependència). 2) accions preventives-informatives (campanyes ràdio, xarrades preventives en instituts) (...) l'Ajuntament d'Elx ha incoat 58 expedients l'any 2017 i, en la data actual, 14 expedients en 2018, per infraccions de l'Ordenança municipal del soroll (...).

I respecte de les mesures que l'Ajuntament d'Elx considera que caldria adoptar per a millorar la lluita contra la contaminació acústica —algunes de les quals ja estan sent adoptades—, es trobarien les següents:

- 1) Campanyes municipals de respecte a la convivència ciutadana organitzades des de la Regidoria d'Educació. Una acció general de conscienciació ciutadana en els col·legis i instituts és una mesura eficaç per a la prevenció de la contaminació acústica a curt i mitjà termini. En el cas concret de l'Ajuntament d'Elx, la campanya municipal organitzada per la Unitat de Prevenció Comunitària de Conductes Addictives de la Regidoria de Benestar Social per unes festes lliures d'alcohol que s'ha desenvolupat en 2018 (no podem oblidar que la majoria de denúncies per contaminació acústica estan relacionades amb el període de festes i amb les conductes incíviques en horaris especials) ha previst activitats d'oci alternatives al botelló i al consum d'alcohol perquè en aquestes pròximes festes els i les joves hagen pogut divertir-se sense alcohol, amb la seua corresponent traducció en denúncies per sorolls per part dels veïns.
- 2) Campanyes municipals en col·legis d'informació i conscienciació específiques sobre urbanitat i contaminació acústica.
- 3) Acció d'agents de policia local no uniformats (amb l'autorització prèvia de la Subdelegació de Govern) per a evitar el consum d'alcohol per menors i els altercats públics en llocs de gran concurrència de persones, normalment en llocs públics de concentració de joves en situacions concretes festives.
- 4) Formació especialitzada. La Regidoria d'Obertures ha iniciat un procés de formació d'agents de la Policia Local i de tècnics municipals en una sèrie de cursos de formació relacionats amb la contaminació acústica. Aquestes persones són les encarregades d'inspeccionar els sistemes de control remot existents en tots els locals d'oci de la ciutat que serveixen per a regular els límits acústics, i que estan connectats al servei d'enginyeria dependent de la Regidoria d'Obertures. La llicència d'Obertura està condicionada, en el cas que se superen els nivells de contaminació acústica permesos, al reajustament dels paràmetres fins als nivells permesos.
- 5) Constitució de l'«Observatori del Soroll», un organisme que dóna veu a representants veïnals i en el qual estan representats el regidor de l'àrea, dos membres de la junta de govern local, la Policia, tècnics d'Obertures, representants d'associacions d'hostaleria i de les mencionades agrupacions veïnals. L'Observatori rep i tramita les queixes per contaminació acústica que es generen.

8.4.8 Ajuntament de Castelló de la Plana

Els diversos serveis de l'Ajuntament de Castelló de la Plana ens remeten un informe amb data 10/09/2018 (registre d'eixida núm. 64844), del qual resumim la informació següent:

L'Ajuntament de Castelló de la Plana ha lluitat contra la contaminació acústica des de fa molt de temps, conscient que és un problema que afecta de forma molt directa els seus ciutadans, (...) es va elaborar el Mapa de Soroll i el Programa d'Actuació, documents que junts constitueixen el Pla Acústic Municipal de Castelló de la Plana (...) va ser aprovat definitivament el 22 de desembre de 2008 i es va publicar en el *Butlletí Oficial de la Província* número 19, el 12 de febrer de 2009 (...) es van desenvolupar tres plans encaminats a reduir el soroll generat per l'oci. Dins del Pla Acústic incloïa el Pla Zonal d'àmbit zonal (PAMZ) corresponent a la zona de Lagasca, i posteriorment com a documents independents es van aprovar els plans zonals d'àmbit zonal corresponents a les zones d'Adoberies i Tasques i es va anunciar en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* (DOGV) de 3 de juny de 2008. (...) Estudi acústic per a la zona del polígon industrial El Serralló (...) Durant l'any 2010 es va redactar una nova ordenança del soroll que actualitza l'ordenança anterior aprovada en 1986 (...) actualització del Mapa de Soroll i Seguiment i Control del Pla Acústic Municipal (...) sistema de monitoritzat de soroll ambiental mitjançant una xarxa telemàtica en cinc punts de la ciutat (...) es van realitzar seguiments dels plans acústics zonals de tasques, Adoberies, i Lagasca, i es va dur a terme la Declaració de Zona Acústicament Saturada a Tasques (...) estudi acústic de zona d'oci del port de Castelló (...) Pla d'acció contra el soroll de Castelló (...) es va produir l'aprovació definitiva del document en la Junta de Govern Local en sessió del 3 de març de 2017 (...) durant els anys 2017 i 2018 s'han dut a terme tasques relacionades amb el control acústic de la zona ZAS Tavernes, ZAS Lagasca i zones de la plaça Tetuan i Muralla Liberal (...) l'Ajuntament de Castelló es troba en fase d'aprovació d'una nova ordenança de sorolls (...) en el cas d'activitats que emeten més de 70 dB(A) s'exigeixen auditories acústiques, i cal incorporar auditories d'aïllament en el cas que les activitats se situen en edificis d'ús residencial o contigus amb edificis d'ús residencial (...) Quant a locals a l'aire lliure, més enllà d'allò que s'ha exigit per l'article 40 de la Llei 7/2002, es compleix allò que s'ha exigit en l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica vigent que en l'article 23 diu:

No es podran instal·lar locals a l'aire lliure que disposen d'elements musicals a menys d'un ràdio de 150 metres d'edificis d'ús residencial o usos especialment sensibles.

Els locals a l'aire lliure que disposen d'elements musicals no podran superar un nivell d'emissió màxim de 80 dB(A), i el seu nivell d'emissió de funcionament s'establirà segons l'estudi acústic aportat, la seua proximitat a usos sensibles i els nivells màxims de recepció establits en la present Ordenança. El compliment d'aquests nivells sempre haurà d'estar garantit per la instal·lació d'un aparell limitador-controlador de les característiques definides en la present ordenança.

En la zona inclosa en el Pla Especial del Port de Castelló, per als locals que disposen de llicència d'ambientació musical es permetrà la instal·lació d'elements musicals exteriors sempre que els altaveus utilitzats siguen del tipus unidireccional i en cap cas estiguen adreçats cap a usos residencials, i hauran de disposar d'un ancoratge que els immobilitze durant la totalitat de la sessió, i complir els nivells màxims de recepció establits en la present ordenança.

Quant a l'article 41. Efectes acumulatius, l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, vigent en l'article 28, indica:

La distància mínima entre locals que alberguen activitats que en la seua llicència disposen de música i es troben dins de l'ús oci i recreació del planejament serà de 100 metres. El mesurament de distància s'efectuarà des de les portes d'ambdós locals, per la via pública per l'eix de les voreres i en els encreuaments, perpendicularment a l'eix de la via.

Seràn admissibles canvis de titularitat i ampliacions de locals que impliquen una major superfície i accés a més d'una façana d'illa, si amb això no s'incompleix el

que estableix l'apartat anterior, compten amb la preceptiva llicència i s'adopten les mesures correctores que s'assenyalen.

L'Ajuntament de Castelló compleix amb allò que s'ha indicat en els apartats 2 i 3 de l'article 2 del Reglament de seus festeres, i ha sol·licitat l'obtenció de la llicència d'obertura prevista en la Llei 14/2010 per a seus festeres tipus C (...) s'han iniciat en el període comprés entre l'any 2015 i 2018, els expedients següents:

1) Els relatius a la restauració de la legalitat, el fonament legal de la qual es troba en la Llei 14/2010, de 3 de desembre, de la Generalitat, d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics, i en el Decret 143/2015, d'11 de setembre, que la desenvolupa, s'han iniciat 127 procediments.

La competència sancionadora en infraccions greus i molt greus correspon a l'Administració autonòmica.

2) De caràcter sancionador i per infraccions tipificades en l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica s'han iniciat 35 procediments (...) Des del Negociat Administratiu de Control Urbanístic i Llicències, en relació amb els certificats d'aïllament acústic realitzats a partir de mesuraments experimentals *in situ*, per a l'obtenció de la llicència de primera ocupació dels edificis, s'han iniciat en el període comprés entre els anys 2013 al 2018, els expedients següents:

Any 2013: 22 expedients; 2014: 21 expedients; 2015: 20 expedients; 2016: 20 expedients; any 2017: 25 expedients, i finalment, any 2018: 16 expedients (...).

8.4.9 Ajuntament de Torrevieja

Els diversos serveis de l'Ajuntament de Torrevieja ens remetien un informe amb data 23/07/2018 (registre d'eixida núm. 21936), del qual cal destacar les dades següents:

Servei d'Activitats

Totes les activitats subjectes a la Llei 14/2010, de 3 de desembre, de la Generalitat, que pretenen iniciar la seua activitat en el terme municipal presenten una declaració responsable juntament amb un projecte tècnic i un certificat final d'instal·lacions, que acredita que l'activitat compleix amb tota la normativa que li és d'aplicació. En el projecte tècnic que han presentat s'aporta un estudi acústic, en el qual es justifica el compliment de la normativa en matèria de sorolls de la Comunitat Valenciana.

A més, les activitats que són susceptibles de generar sorolls, en virtut de l'article 18.1 del Decret 266/2004, de 3 de desembre, de la Conselleria de Territori i habitatge, aporten una auditoria acústica favorable, a l'inici de l'exercici de l'activitat o posada en marxa i, almenys, cada cinc anys.

Els establiments que disposen d'ambientació musical tenen un limitador-controlador de so en virtut de la nostra Ordenança de protecció contra la contaminació acústica per sorolls i vibracions, que garanteix que en cap cas se superen els nivells màxims de dB (A) permesos i establits en l'auditoria acústica que han presentat. El precintament d'aquest limitador-controlador, per a evitar que siga manipulat pels usuaris, el fa la Policia Local i n'estén acta.

Respecte de la funció inspectora en matèria de sorolls, es realitza des de la Policia Local, i es disposa d'un sonòmetre calibrat per a poder determinar els nivells d'emissió de sorolls procedents d'activitats. En el cas que existisca informe en què s'acredite l'incompliment de la normativa de sorolls, es comunica a l'activitat que adopte mesures correctores en el seu establiment i fins i tot es pot clausurar l'establiment en el cas que no s'hi adopten.

Servei d'Urbanisme

El Negociat de Contractació de l'Ajuntament tramita, amb número d'expedient 213/08, el projecte d'elaboració del mapa estratègic de soroll de la ciutat de Torreveija. El projecte s'informa favorablement pel tècnic responsable de l'expedient.

Sobre la base dels nivells establits en el mapa estratègic de soroll de la ciutat de Torreveija, no es tramita a escala local la declaració de zones acústicament saturades.

L'Ajuntament no té pla d'acció en matèria de contaminació acústica.

En els instruments de planejament urbanístic cal preveure la informació i les propostes contingudes en els plans acústics municipals. En defecte d'aquests, els instruments de planejament urbanístic o territorial incorporaran un estudi acústic en el seu àmbit d'ordenació mitjançant la utilització de models matemàtics predictius que permeten avaluar el seu impacte acústic i adoptar les mesures adequades per a la seua reducció.

Des de planejament es requereix estudi acústic en aquelles actuacions urbanístiques que modifiquen classificació o qualificació del sòl (...).

Totes les llicències d'edificació que es concedeixen des d'aquest departament han de complir amb les ordenances municipals, d'obres i serveis, i de soroll, així com en derrocaments l'art. 36 del PGOU, el qual especifica la prohibició de realitzar els derrocaments del 15 de juny fins al 15 de setembre.

Servei de Transports

- Disseny i renovació de la xarxa de transport urbà de Torreveija. S'està tramitant actualment un nou contracte en què el transport urbà és més eficient, i s'utilitzen per a això autobusos elèctrics i híbrids, que redueixen el nivell de soroll en la flota en quasi un 50%.
- Redacció d'un Pla de Mobilitat Urbana Sostenible. Aquest pla, actualment en tramitació, no sols establirà mesures concretes per a la reducció del soroll, sinó que les mesures de control i regulació del trànsit que establirà serviran, de manera directa, per a reduir també la contaminació acústica.
- Respecte dels treballs nocturns de recollida de residus, també en aquests moments s'està tramitant el nou contracte de prestació d'aquest servei, en el qual es durà a terme una renovació de les màquines que reduiran considerablement el nivell de soroll generat en aquests treballs.
- Torreveija disposa, així mateix, d'una Ordenança de soroll que és prou restrictiva respecte d'això, però que pot ser objecte així mateix d'una revisió.

Servei d'Ocupació de la Via Pública

Som conscients del problema social que genera la contaminació mediambiental produïda, en part, per les activitats d'oci que es desenvolupen en el domini públic, en concret aquelles que ens concerneixen, com són les produïdes per les terrasses dels establiments hostalers i les activitats informatives, promocionals i d'entreteniment.

Per aquest motiu, és el nostre costum fer advertència escrita, mitjançant declaració responsable, que aquestes activitats estan subjectes a allò que s'ha regulat en la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de contaminació acústica i a l'Ordenança de protecció contra la contaminació acústica per sorolls i vibracions de l'Ajuntament de

Torreveija, en la qual fem advertència expressa dels horaris i decibels màxims durant el dia, la nit i la matinada (...).

8.4.10 Ajuntament de Torrent

La informació requerida és remesa a través de dos informes que tenen entrada en aquesta institució amb dates 22/11/2018 (registre núm. 13259) i 29/11/2018 (registre núm. 13584), en els quals s'indica, de forma succinta, el següent:

En tots els expedients per a l'obtenció de la llicència d'ocupació mitjançant declaració responsable el promotor té l'obligació de presentar un certificat d'aïllament acústic (...) Per a activitats sotmeses per la Llei 6/2014 a una declaració responsable (...) el promotor ha d'adjuntar un certificat subscrit per tècnic competent que les instal·lacions compleixen amb totes les condicions tècniques i ambientals exigibles per a poder iniciar l'exercici o l'activitat (...) Per a activitats sotmeses per la Llei 6/2014 a una comunicació d'activitat innòcua (...) el promotor ha d'adjuntar un certificat subscrit per tècnic competent (...) Per a activitats sotmeses per la Llei 6/2014 a una llicència ambiental, en què la seua posada en funcionament es realitza mitjançant la comunicació de posada en funcionament de l'activitat (...) el promotor ha de presentar una certificació del tècnic director de l'execució del projecte en què es constata l'eficàcia de les mesures correctores que s'hagueren imposat (...) en els expedients per a l'obtenció de l'obertura d'activitats subjectes a la Llei d'espectacles (Llei 14/2010 i per a locals tancats) (...) una auditoria acústica (Decret 266/2004, de 3 de desembre, del Consell de la Generalitat, pel qual s'estableixen normes de prevenció i correcció de la contaminació acústica en relació amb activitats, instal·lacions, edificacions, obres i servicis) (...) des de la Direcció del Cos en col·laboració amb els serveis municipals afectats, medi ambient, urbanisme, mobilitat, activitats, s'estableixen les següents mesures correctores:

- Formar el personal destinat en els districtes en matèria de contaminació acústica, tant en comerços, com en domicilis.
- Continuar atenent qualsevol queixa en matèria de contaminació acústica, i després de comprovar els fets iniciar d'ofici expedient sancionador a fi de reparar.
- Vigilar les zones d'oci i comprovar que les aglomeracions no produeixen molèsties per soroll.
- Introduir modificacions en l'ordenança de convivència i introduir nous tipus de sancions.
- Proposar canvis en la circulació urbana, a fi de reduir el soroll del trànsit (...).

8.4.11 Ajuntament d'Orihuela

Els diversos serveis de l'Ajuntament d'Orihuela ens remeten un informe amb data 10/12/2018, que té entrada en aquesta institució el dia 18/12/2018 (registre núm. 14307), i en el qual, entre altres qüestions, s'indica el següent:

(...) Servei de Policia Local

1. El comportament dels ciutadans en les terrasses regulades per ordenances municipals està sent mesurat i fins tot els empresaris dels locals que ostenten aqueix dret d'ocupació s'estan involucrant perquè el volum acústic es trobe dins d'uns nivells sostenibles, tant perquè els seus clients puguen gaudir del seu temps d'oci i, sobretot, i de forma prioritària, que els veïns que residisquen en aquest entorn no es veguen afectats en el seu descans, per un excés de volum acústic. Policia Local està tenint en la mesura que és possible reunions amb els veïns afectats i els empresaris per a arribar a un enteniment cordial entre tots, tot deixant clar des del principi que el dret al descans ha de prevaldre sobre el dret a l'oci. Però tot allò que s'ha controlat mitjançant reunions se sol desestabilitzar, quan el volum acústic dels clients comença a augmentar ja siga perquè van un poc beguts, ja siga perquè no controlen l'excés de les seues pròpies veus, crits, somriures, càntics, etc. que molesten al veïnat, i que en el

silenci de la nit és més notori. I aquests fets, encara que són qüestions puntuals, són complicades de controlar, excepte els avisos telefònics que rebem d'algun ciutadà afectat.

Igualment s'està detectant que determinats establiments que posseeixen un horari de tancament molt tard (7:30 h) aglutinen a les seues entrades els seus clients, sobretot, formant cues d'accés o simplement per a fumar. Aquesta acció sol molestar molt els veïns contigus i és difícil d'atallar, perquè qualsevol intervenció policial que es realitze a aqueixes altes hores, molta gent va «passada» de beguda i les actuacions acaben en detenció sobretot per insults. Detencions que el que subscriu entén que no han de produir-se i se solen donar ordres per a aguantar al màxim abans d'actuar d'aqueixa manera.

La solució és que els horaris de tancaments siguen semblants per zona, perquè de vegades ens trobem zones que posseeixen diferents horaris de tancaments, i van passant d'uns locals a altres, però amb el perjudici que es produeix una acumulació sobrevinguda dels clients de la zona cap al local que tanca més tard. Igualment, una altra mesura podria ser que es regularen per Decret valencià els horaris d'aquells esdeveniments que es produeixen en les festes populars o esdeveniments concrets, atés que els ajuntaments de forma subjectiva posen l'horari que ells consideren sense estar subjecte a cap norma concreta ni objectiva. Igualment els ajuntaments havien de fer més ús de les reduccions d'horaris quan es produïsquen un nombre determinat de denúncies o queixes dels veïns per la contaminació acústica. Aquesta mesura està regulada en el Decret valencià d'horaris, però no se sol utilitzar.

2. Els sorolls generats per mitjans i infraestructures de transport no sol ser problemàtic, excepte els ciclomotors dels joves a qui els agrada que facen soroll de més, amb fuites de vegades que arriben a ser de tipus «lliure». S'estan duent a terme controls aleatoris perquè es posen en regla sobretot la contaminació acústica. Ara a l'estiu, solen proliferar molts més ciclomotors perquè els joves estan de vacances. La solució, creiem, és realitzar, a banda dels controls preventius que ja fem, un major sotmetiment a controls d'ITV sobre contaminació acústica, amb majors penalitzacions per al cas d'incompliment.

3. La pràctica del botelló o consum d'alcohol en la via pública se sol controlar únicament mitjançant presència policial en les zones assotades per aquesta cultura. Però no és una solució definitiva i tots ho sabem. El problema se sol desplaçar a una altra zona quan s'hi intervé. De totes maneres el botelló com a tal, si no molesta els veïns, no és un problema en si mateix, sempre que no hi haja menors en aqueixos cercles de bevedors. Perquè aquesta cultura està motivada per molts factors que ja coneixem i que en el fons no són un problema en si, sempre que els tinguem controlats. La intervenció directa de denunciar un conjunt de persones d'un botelló és molt complicada, perquè no s'hi pot intervindre quan són 500 o 1.000 persones les que es troben ja reunides. La prevenció és fonamental perquè no es reunisquen en determinades zones, perquè hui les xarxes socials arriben al segon a tots ells i es mouen per aquests impulsos de la informació que controlen com a veritables especialistes. El fet de cedir zones de botelló és una qüestió que té els seus avantatges i inconvenients, i que s'hauria d'estudiar més a fons i que els propis ajuntaments han d'implicar-se molt en això. El fet de cedir zones controlaria a les masses, però requereix assistència i vigilància, que són recursos municipals que produeixen despeses econòmiques.

En definitiva, el botelló (que no el consum d'alcohol individualitzat en la via pública que no ha de ser permés en cap concepte) ha d'estar controlat per l'ajuntament i no pels que el fan. I, sobretot, mai han d'haver-hi menors en aquests esdeveniments. A Orihuela, solament s'han efectuat macrobotellons en les platges de Campoamor mitjançant convocatòria per xarxes socials i que va ser sufocat amb molta presència policial, i els botellons que es produeixen en les Festes de la Reconquesta d'Orihuela, que s'ha aconseguit disminuir i desplaçar d'una zona a una altra (...).

Servei d'Activitats

(...) de conformitat amb el que estableix l'Ordenança municipal contra la contaminació acústica, com a mesura de control en establiments en què els nivells d'emissió puguen ser manipulats pels usuaris, s'exigeix la instal·lació d'un equip limitador-controlador que permeta assegurar, de forma permanent, que sota cap circumstància les emissions sonores superen els límits admissibles del nivell de recepció exterior i interior fixats en l'Ordenança (...).

Servei d'Urbanisme

(...) d'acord a l'article 4 de l'Ordenança de data 28 04/2016/, reguladora del procediment per a atorgar les llicències de primera ocupació:

(...) per a obtindre la llicència de primera ocupació, una vegada que es trobe acabada l'edificació i complides les condicions assenyalades en la llicència, es presentarà davant del registre municipal la documentació següent:

e) Certificats acreditatius de l'aïllament acústic dels elements que constitueixen els tancaments verticals de façana i mitgeres, el tancament horitzontal i els elements de separació amb sales que continguen fonts de soroll. Les certificacions seran expedides per Empreses Nacionals d'Acreditació (ENAC) i s'exigirà respecte de les edificacions la llicència d'obres de les quals se sol·licite a partir de l'entrada en vigor de la present ordenança.

8.4.12 Ajuntament de Gandia

El cap de Secció de Control d'Activitats ens remet un informe redactat amb data 21/08/2018, en el qual es detallen les següents actuacions (enviat per correu electrònic a aquesta institució el 28/08/2018):

L'actuació més important que s'està duent a terme en aquests moments en l'Ajuntament de Gandia contra la contaminació acústica és l'elaboració del Pla Acústic Municipal, format pel Mapa Acústic i el Programa d'Actuació.

L'actuació es va iniciar l'any 2016, primera fase, amb l'elaboració del mapa acústic del nucli urbà de Gandia i mapa acústic específic de la zona d'oci al voltant de la plaça del Prado.

L'any 2017 es va elaborar el mapa acústic de la platja de Gandia en període estival i mesures específiques de soroll de les zones d'oci d'aquesta zona urbana.

Finalment, durant el 2018 s'han realitzat els mesuraments acústics de la platja de Gandia en període hivernal i de la resta d'espais urbans, infraestructures, etc., la qual cosa ha permés disposar del mapa acústic de tot el terme municipal. Es disposa ja d'un primer esborrany del Programa d'Actuació, elaborat a partir dels resultats obtinguts del Mapa Acústic. Les previsions per a enguany són acabar d'elaborar el Programa d'Actuació, iniciar el període d'informació pública i remetre el Pla Acústic a la conselleria competent perquè emeta un informe segons disposa l'article 15 del Decret 104/2006.

Una vegada estiga aprovat el Pla Acústic Municipal, està previst l'elaboració d'una nova ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica adaptada als resultats del Pla Acústic i la normativa vigent.

Respecte d'un altre tipus de control acústic que es du a terme en aquest Ajuntament tenim:

Des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2002, s'exigeix a tots els edificis de nova construcció l'acreditació mitjançant certificat acústic de mesures *in situ* dels valors d'aïllament acústic exigits pel Codi tècnic de l'edificació.

Des de l'any 1999, any en què va entrar en vigor l'Ordenança municipal de sorolls i vibracions, per a les activitats comercials, industrials i de serveis s'exigeix un estudi acústic detallat, necessari per a obtindre el corresponent instrument d'intervenció ambiental, així com

els corresponents certificats acústics per a autoritzar el seu funcionament. Així mateix, des de l'any 1999, per a tot establiment públic contigu amb habitatges i tota activitat que funcione en horari nocturn, se li exigeix que dispose d'aïllament acústic integral; el valor de l'aïllament exigít depén del tipus d'establiment, amb un valor mínim de 60 dBA, que s'incrementa si aquest establiment disposarà d'ambientació o animació musical.

Respecte dels treballs en via pública, estan regulats els horaris de les obres, no es permeten obres en període estival a la platja de Gandia; en els concerts a l'aire lliure, que són freqüents a l'estiu, s'estableix controls de soroll, mitjançant estudis acústics predictius necessaris per a valorar la seua incidència acústica i atorgar l'autorització i a més amb la disposició obligatòria d'aparells registradors i limitadors de so, que permeten controlar els nivells d'emissió, com també conèixer instantàniament qualsevol anomalia respecte dels valors màxims que han sigut prèviament autoritzats.

Respecte dels serveis de recollida de fem i neteja de la via pública, en cada nou procés de concessió administrativa, els plecs tècnics són més exigents respecte dels nivells de soroll que poden emetre els camions i altres màquines destinats a neteja de la via pública. Els vehicles cada vegada són més silenciosos, per la qual cosa les queixes de ciutadans per aquests motius són pràcticament inexistents.

Per a regular la convivència ciutadana, tant en via pública com en l'interior d'edificis, es disposa d'una Ordenança municipal específica, que permet a la Policia Local actuacions ràpides i efectives.

Els principals conflictes de contaminació acústica que actualment té la ciutat de Gandia serien, d'una banda, les queixes per soroll derivades del mal funcionament d'activitats, d'instal·lacions d'aire condicionat no renovades i que requereixen mesures correctores, el botelló en via pública i encara que es prenen mesures, a l'estiu sobretot, atés el caràcter turístic de la ciutat, presenten conflicte, encara que cada vegada menys i finalment i potser el més oblidat i encara que no siga conflictiu són els períodes de festes locals (festes patronals i falles).

Respecte de les mesures que segons el parer del tècnic que subscriu podrien millor la lluita contra el soroll, serien les següents:

- Afrontar les principals fonts de soroll del terme municipal amb la utilització de l'estratègia més adequada: canvi del model de mobilitat, mesures infraestructurals, mesures tecnològiques, planificació d'activitats, planificació urbanística, etc.
- Actuar per a disminuir els nivells de soroll en les zones de superació prioritàries i preservar les zones tranquil·les i sensibles de l'augment de la contaminació acústica.
- Implicar els agents generadors de soroll i la ciutadania en la col·laboració per a la disminució de la contaminació acústica, a través de la sensibilització, informació i educació per a continuar treballant en l'augment de la consciència ambiental.
- Treballar en la coordinació dels agents municipals implicats en la gestió del soroll i fer de l'Ajuntament un referent en bones pràctiques per a la minoració de la contaminació acústica.
- Disposar d'informació sobre l'evolució de la qualitat acústica del terme municipal i conèixer l'efectivitat de les accions efectuades.
- Sensibilització i educació contra el soroll:
 - Creació d'un grup d'agents del cos de Policia Local especialitzats en soroll ambiental i el seu mesurament. Aquesta mesura permetrà millorar la funció inspectora i/o

sancionadora per incompliment de la legislació i normativa acústica aplicable, i serà una eina eficaç de lluita contra la contaminació acústica.

- Creació d'un programa educatiu per a escolars. Sensibilitzar i formar els alumnes, tant de primària com de secundària, en matèria de contaminació acústica, i dotar-los d'un enfocament pedagògic de la problemàtica perquè així puguem entendre quins comportaments inadequats poden causar molèsties en relació al soroll.
- Campanya de sensibilització al soroll en zones d'oci derivats de locals d'oci i terrasses: el soroll ambiental associat a l'oci nocturn és, sense cap dubte, un dels agents contaminants amb més repercussió mediàtica en els entorns urbans, i el motiu de moltes denúncies veïnals. Amb aquesta actuació es pretén promoure el coneixement de les molèsties que produeix el soroll provocat per activitats d'oci tant als empresaris d'hostaleria com a la població assídua a les zones d'oci i diversió nocturna del municipi, de manera que es fomenti el respecte i es valoren els ambients menys sorollosos i saludables.

-Trànsit de vehicles i ciclomotors

- Limitació de circulació de vehicles pesats en horari nocturn (entre les 22 i les 8h) pels carrers del nucli urbà, es redueix una font de soroll que pot arribar a resultar molesta, i es redueixen els nivells sonors a causa del trànsit.
- Potenciar els controls sonors sobre motocicletes i ciclomotors, per a garantir que les seues emissions sonores complisquen amb la legislació vigent.
- Reordenar el trànsit rodat per a minimitzar la població afectada. Anàlisi de la mobilitat de la població i estudi de les necessitats quant a la reordenació del trànsit i redimensionament de la capacitat de carrers actuals.
- Instal·lació de punts de càrrega elèctrica en els pàrquings. Disminuir el soroll de trànsit rodat, amb la promoció de l'ús de vehicles híbrids/elèctrics que són més silenciosos, i per a això es crea una xarxa de punts de càrrega en els pàrquings que afavorisquen l'ús d'aquest tipus de vehicles.
- Atorgar avantatges fiscals a aquests vehicles híbrid i/o elèctric, com ara possibles reduccions de l'impost de vehicles de tracció mecànica.

- Control acústic de la maquinària emprada en obres en la via pública, i compliment d'horaris d'obres.

- Establiment de criteris acústics puntuables en licitacions d'obres públiques i edificacions de promoció municipal.

- Control d'activitats industrials, comercials i de serveis. Regular la forma en què s'han de tractar les possibles queixes i reclamacions per part dels ciutadans, de manera que es facilite la seua gestió.

- En les zones d'oci on s'haja comprovat que se superen els objectius de qualitat acústica a causa d'activitats d'oci, es podran prendre mesures restrictives com ara:

- Establir limitacions en la implantació de noves activitats d'oci.
- Seguiment de la caducitat de les llicències dels locals d'oci.
- Limitació de terrasses.

- Consideració de la variable acústica en els instruments de planejament urbanístic del municipi. Els instruments de planejament urbanístic tenen com a objecte l'ordenació de l'ús del sòl i la regulació de les condicions per a la seua transformació o conservació, és a dir, formen part de l'ordenació del territori. Des del punt de vista de l'impacte acústic sobre les persones, els instruments de planejament urbanístic exerceixen un paper directe i molt important per a la seua protecció, ja que ordenen i gestionen els usos del sòl i la seua distribució.

- Protecció d'espais naturals i zones tranquil·les del terme municipal.

- Redactar una nova ordenança contra la contaminació acústica. L'Ordenança municipal reguladora de l'emissió i recepció de sorolls i vibracions vigent en l'Ajuntament de Gandia està aprovada l'any 1999. Posteriorment a aquesta data s'ha aprovat legislació en matèria de contaminació acústica tant a escala autonòmica com nacional amb nous requisits que cal complir, de manera que l'Ordenança de Gandia ha d'adaptar-se a la nova normativa i les necessitats del municipi.

- Disposar d'equips de mesurament per a l'avaluació de la contaminació acústica.

- Delimitació de les zones dins de cada sector segons els objectius prioritaris d'actuació: plans acústics municipals d'àmbit zonal (PAZ) i la definició de zones acústicament saturades (ZAS). Ambdues figures jurídiques impliquen la superació dels objectius de qualitat acústica en la seua zona d'actuació, tal com es desenvolupa en els annex II i annex V respectivament, del Decret 104/2006, de 14 de juliol, del Consell, de planificació gestió en matèria de contaminació acústica.

- Incorporació de limitacions al soroll en els esdeveniments organitzats festes locals i patronals. La realització d'activitats en la via pública i espais oberts, en particular revetles, concerts i manifestacions populars, implica un augment de la contaminació acústica en les zones en què es desenvolupen, i a causa del nostre caràcter mediterrani, s'afavoreixen aquest tipus d'activitats i es fa necessari regular-les.

- Revisió de la normativa sobre horaris de tancament d'establiments públics. Adaptar-la al nostre entorn europeu. Reduir l'horari de tancament d'establiments públics que estiguen ubicats en zones residencials com ara pubs, discoteques, que si bé disposen de suficient aïllament acústic, generen consegüentment al seu voltant, en la via pública, problemes de soroll a altes hores de la matinada.

- Establir distàncies per a la implantació entre establiments com ara pubs, bars, etc. per a evitar la seua concentració en carrers, o zones urbanes.

- No permetre la instal·lació de discoteques i activitats semblants en les plantes baixes d'edificis residencials.

- Els municipis preveuen en el seu planejament l'habilitació d'espais allunyats de zones residencials per a la celebració de concerts, revetles i altres esdeveniments propis de festes locals o patronals (...).

9 Conclusions

9.1 Conclusió general

1. El soroll té efectes molt perjudicials per a la salut física i mental de les persones

La contaminació acústica és un dels problemes ambientals més greus que existeix en l'actualitat a la Comunitat Valenciana. Les fonts productores més habituals són les activitats i els locals d'oci, la pràctica del botelló, el trànsit urbà, els mitjans de transport, les activitats industrials, etc.

Cal destacar les conseqüències que l'exposició prolongada a un nivell elevat de sorolls tenen sobre la salut de les persones (v. gr., deficiències auditives, aparicions de dificultats de comprensió oral, pertorbació del son, irritació, cansament, neurosi, hipertensió i isquèmia), com també sobre la seua conducta social (en particular, reducció dels comportaments solidaris, increment de les tendències agressives, reducció del rendiment laboral, etc.).

9.2 Conclusions específiques sobre la normativa

2. La legislació valenciana sobre el soroll no està adaptada a la legislació estatal

La Llei valenciana 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica, va ser aprovada amb anterioritat a la Llei estatal 37/2003, de 17 de desembre, del soroll.

Així mateix, els tres reglaments valencians aprovats en desplegament de la Llei 7/2003 —Decret 19/2004, de 13 de febrer, pel qual s'estableixen normes per al control del soroll produït pels vehicles de motor; Decret 266/2004, de 3 de desembre, pel qual s'estableixen normes de prevenció i correcció de la contaminació acústica en relació amb activitats, instal·lacions, edificacions, obres i serveis, i el Decret 104/2006, de 14 de juliol, de planificació i gestió en matèria de contaminació acústica—, tampoc s'han adaptat als dos reglaments estatals, concretament, al Reial decret 1513/2005, de 16 de desembre, d'avaluació i gestió del soroll mediambiental i al Reial decret 1367/2007, de 19 d'octubre, de zonificació acústica, objectius de qualitat i emissions acústiques.

3. No hi ha Pla Acústic d'Acció Autònoma (PAAA)

Encara no se n'ha aprovat cap. En virtut de la disposició transitòria primera del Decret 104/2006, de 14 de juliol, del Consell, de planificació i gestió en matèria de contaminació acústica, que desenvolupa parcialment la Llei 7/2002, el PAAA hauria d'haver sigut aprovat en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor del Decret, que es va produir el 19/07/2006. Per tant, el termini va finalitzar el 19/07/2008, és a dir, fa més de 10 anys.

La Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural ofereix dues explicacions que justificarien aquest retard: la complexitat de l'adaptació de la normativa autonòmica a la legislació estatal aprovada amb posterioritat i «la falta de mitjans tècnics i econòmics per a afrontar-la».

4. Els plans acústics municipals aprovats són molt escassos

Solament 17 municipis de la Comunitat Valenciana disposen d'un Pla Acústic Municipal que ja estiga aprovat. Uns altres 6 municipis l'estan tramitant:

Taula 3

Situació dels plans acústics municipals

Pla Acústic Municipal aprovat	Pla Acústic Municipal en tramitació
Almassora	Alacant
Alzira	Benidorm
Burjassot	Onda
Castelló de la Plana	Paiporta
Dénia	Santa Pola
Elda	Sagunt
Elx	
La Vall d'Uixó	
La Vila Joiosa	
Llíria	
Petrer	
Pilar de la Horadada	
Torrent	
València	
Vila-real	
Vinaròs	
Xàtiva	

Font: extracte de l'informe de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural

5. Les zones acústicament saturades (ZAS) declarades fins a hores d'ara són molt escasses

Segons informa la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, actualment, només existeixen 13 zones declarades ZAS en tota la Comunitat Valenciana, d'acord amb el procediment establert en el Decret 104/2006:

Taula 4

Zones declarades ZAS en tota la Comunitat Valenciana

Municipis	Zona
Benicàssim	Plaça dels Dolors i voltants.
Castelló de la Plana	Les Tasques.
	Lagasca.
Cullera	Àrea urbana delimitada pels carrers Barcelona, Madrid, Algemesí i Lorenzo Borja.
Elda	Diverses zones del nucli urbà.
El Perelló (Sueca)	Zona Isaac Peral.
Formentera del Segura	Zona d'oci de l'avinguda de Los Palacios.
Peníscola	Zona d'oci de la urbanització Peñíscola Playa.
	Zona del C/ Major i el seu voltant.
València	Zona Woody.
	Zona Juan Llorens.
Calp	Zona del C/ Castellón.
Xàtiva	Zona de la plaça del Mercat.
Dénia	Zona C/ Loreto.

Font: extracte de l'informe de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural

L'Ajuntament de València informa que té 3 ZAS declarades: zona Woody, Juan Llorens i Xúquer i que «(...) en el barri del Carme, una zona del barri es troba des de fa anys amb determinades mesures cautelars. En l'actualitat, es troben en període d'exposició pública les mesures definitives (...)».

6. Les ordenances municipals reguladores del soroll han d'actualitzar-se a les exigències socials existents en cada moment

Excepció feta de l'Ordenança del soroll de Castelló de la Plana i d'Elx, aprovades en 2018, la resta d'ordenances municipals dels ajuntaments investigats són molt antigues, no s'han adaptat a la normativa estatal i autonòmica vigent, i tampoc regulen els nous focus de producció de sorolls que tant preocupen la ciutadania: la pràctica del botelló, les terrasses, el tardeig, etc.

Taula 5

Any d'aprovació de les ordenances municipals de soroll dels ajuntaments investigats

Ajuntament	Any
Alacant	1991
Torreveija	1998
Gandia	1999
València	2008
Orihuela	2016
Castelló de la Plana	2018
Elx	2018

Font: extracte de l'informe de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural.

Cal destacar que l'Ajuntament de Torrent no té ordenança específica sobre el soroll, encara que és dels pocs que ja té aprovat el Pla Acústic Municipal.

9.3 Conclusions específiques sobre educació i conscienciació ciutadana

7. La normativa acústica no es respecta si els seus destinataris no disposen de l'educació i la conscienciació social necessària per a complir-la voluntàriament

Les autoritats administratives, els empleats públics i la ciutadania en general, com a destinataris de la normativa acústica, han de ser conscients de la incidència negativa que el soroll té sobre la salut de les persones per a complir amb les normes de forma voluntària. Cal fomentar la conscienciació ciutadana que el dret al descans ha de ser respectat. Si açò no ho tenen assumit les persones, es poden aprovar moltes normes però servirà de ben poc.

Cap de les administracions públiques consultades, llevat de l'Ajuntament d'Elx, ha informat sobre la promoció d'activitats per a lluitar contra el soroll en l'àmbit de l'educació i conscienciació ciutadana mitjançant xarrades i jornades informatives en els col·legis, instituts, universitats, centres socials, associacions veïnals, etc., ni tampoc sobre cursos de formació destinats a les autoritats administratives (alcaldes, regidors, etc.) i empleats públics (personal tècnic, policia local, etc.).

8. El consum d'alcohol en la via pública no ha de ser la principal activitat de l'oci nocturn, sobretot, entre els menors i adolescents

Aquestes activitats són essencials. I no sols respecte del soroll, sinó també, i sobretot, quant al consum d'alcohol en la via pública tan associat a aquest. Les institucions públiques i la ciutadania en general hem de reaccionar davant de la pràctica del botelló. No es pot romandre impassible davant del consum d'alcohol, cada vegada a edats més primerenques, per part dels menors i adolescents. L'oci juvenil durant els caps de setmana no pot consistir principalment a beure alcohol al carrer.

El gradual augment de les sancions imposades a l'empara de l'article 69.7 de la Llei valenciana 10/2014, de 29 de desembre, de salut, no ha aconseguit frenar l'augment del consum d'alcohol al carrer.

El que sí que ha aconseguit és que el fenomen es trasllade o canvie a una altra zona municipal on s'aconsegueixca una major permissivitat. En alguns casos, s'ha comprovat que les autoritats locals consenten o toleren el consum d'alcohol de forma concentrada en una determinada zona, terreny o solar per a evitar la seua dispersió en xicotets grups per tot el barri. En aquests llocs no oficialment declarats com a «llocs de beguda», es consumeix alcohol davant de la presència d'una o diverses unitats de la policia local i, fins i tot, d'alguna ambulància.

Cada vegada són més freqüents en els mitjans de comunicació les notícies relacionades amb la pràctica del botelló. Les persones afectades pel consum d'alcohol en el seu barri contenen amb desesperació com resulta impossible conciliar el son, sobretot, durant el cap de setmana. I aqueixa desesperació no sols és per no poder dormir, que ja és moltíssim, sinó per les molèsties de qualsevol tipus que comporta el consum d'alcohol en la via pública al costat de les seues cases, on viuen també persones majors i fills menors d'edat: brutícia i males olors provocades per vòmits i miccions; brossa formada per bosses, botelles i gots de vidre i plàstic, consum de drogues, baralles, comportaments incívics, pràctiques sexuals, etc.

Aquesta lamentable situació està molt generalitzada. La majoria de municipis valencians sap de què estem parlant. Aquest problema s'ha produït en el seu territori. I no sols durant un parell de dies o en les festes locals, sinó que es repeteix totes les setmanes.

A més, el fenomen del botelló també s'ha intensificat. Quan es va iniciar només es practicava els caps de setmana (divendres i dissabtes). Tanmateix ara és bastant habitual que també es produísca els dijous i diumenges.

I per si això no fóra prou, junt amb el botelló ara també ha aparegut una nova tendència anomenada «tardeig», que consisteix, bàsicament, a començar a beure al migdia i enllaçar amb la nit, de manera que també s'ha allargat el període de consum d'alcohol i de durada de les molèsties acústiques. Si ja era insuportable la situació a les nits, ara cal sumar també els migdies i les vesprades.

9.4 Conclusions específiques sobre informació ambiental i participació ciutadana

9. Falta d'informació ambiental sobre les llicències i permisos concedits a les activitats molestes

És molt freqüent que els veïns afectats es queixen també de la falta d'informació municipal en relació amb les llicències atorgades als establiments o els permisos concedits als locals per a ocupar la via pública amb taules i cadires. En els casos en què hi ha una acumulació d'activitats en una mateixa zona, les persones afectades volen saber qui té llicència i, el que és més important, si estan respectant les condicions que aquesta els imposa.

No ens cansem de repetir que el dret d'accés a la informació mediambiental exerceix un paper essencial en la conscienciació i educació ambiental de la societat, i constitueix un instrument indispensable per a poder intervindre amb coneixement de causa en els assumptes públics.

Es divideix en dues parts: el dret a buscar i obtindre informació de què disposen les autoritats públiques, i el dret a rebre informació ambientalment rellevant per part de les autoritats públiques, que han de recollir-la i fer-la pública sense necessitat que mitjance una petició prèvia.

L'art. 3.1.a) de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, que regula els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, reconeix el dret de totes les persones a accedir a la informació ambiental que tinguen les autoritats públiques o d'altres subjectes en nom seu, sense que per a això estiguen obligats a declarar un interès determinat, siga quina siga la seua nacionalitat, domicili o seu.

Així mateix, les excepcions a l'accés de la documentació ambiental han de ser interpretades restrictivament, i cal intentar permetre el coneixement de la màxima informació ambiental dins del termini legalment establert.

D'altra banda, convé destacar que, tant l'article 20.1 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, com l'article 17.1 de la Llei 2/2015, de 2 d'abril, de la Generalitat, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana, estableixen el termini d'un mes per a resoldre les sol·licituds d'informació presentades pels ciutadans. Ambdues lleis són d'aplicació supletòria en matèria ambiental segons el que estableix la disposició addicional primera de la referida Llei 19/2013.

És molt important respectar aquest termini, ja que, en cas contrari, la informació pública sol·licitada pot perdre interès o utilitat. No cap, doncs, retardar la contestació i permetre que passen alguns mesos sense respondre res al sol·licitant d'informació.

10. Inexistència d'instruments o canals de participació ciutadana per a millorar el control i la supervisió de les activitats molestes

Amb caràcter general, la ciutadania no té la possibilitat d'acudir amb regularitat a fòrums o grups de treball constituïts en el seu ajuntament per a compartir informació sobre les activitats o zones del terme municipal en què s'estan produint més molèsties acústiques, a fi de millorar l'aplicació i el seguiment de les mesures adoptades per a la seua eliminació o reducció.

En aquests fòrums o grups de treball haurien d'estar presents de forma permanent les autoritats polítiques, els funcionaris, agents de policia, veïns i representants dels sectors afectats. En la mesura que les activitats que generen sorolls es desenvolupen de forma continuada en el temps, resulta molt convenient mantindre la mateixa continuïtat en els observatoris o grups de treball que es constituïsquen per fer-ne un seguiment i observar la seua evolució.

9.5 Conclusions específiques sobre els principals focus contaminants

11. La planificació urbanística és vital per a evitar la concentració d'usos molestos en una mateixa zona i l'existència d'activitats industrials prop de les zones residencials

La inadequada planificació urbanística dels usos provoca que s'autoritze o es permeta l'existència de diverses activitats molestes en una mateixa zona o la instal·lació d'activitats industrials als voltants o al

costat de zones residencials, de tal manera que les molèsties acústiques impedeixen a les persones afectades conciliar el son o gaudir d'un medi ambient adequat durant tot el dia.

Algunes activitats són molt sorolloses per moltes mesures correctores que s'intenten ordenar, per la qual cosa, per principi, només haurien d'autoritzar-se en zones expressament previstes pel pla per a això i tan allunyades com siga possible dels edificis residencials.

D'altra banda, els títols autoritzadors autonòmics o municipals que necessiten les activitats industrials per a poder funcionar —licència, autorització ambiental integrada o declaració d'impacte ambiental—, solen preveure condicions específiques en què s'ha de desenvolupar l'activitat o les mesures correctores per a pal·liar al màxim la contaminació acústica.

No obstant això, el problema es planteja perquè és molt difícil mantindre una vigilància constant sobre el compliment d'aquestes condicions i exigir de forma continuada al titular de l'activitat la modificació o actualització d'aquestes, si aquelles condicions o mesures ja no són suficients per a eliminar els sorolls.

12. La concentració de terrasses en una mateixa zona mitjançant l'ocupació de la via pública amb taules i cadires està augmentant notablement les molèsties acústiques

És important analitzar les característiques del carrer —dimensions, proximitat amb edificis residencials, accessibilitat, trànsit de vianants, contaminació acústica existent, etc.—, abans de concedir noves llicències per a ocupar la via pública amb taules i cadires, ja que l'acumulació d'algunes terrasses a escassos metres de distància pot augmentar exponencialment els sorolls existents a la zona.

13. La vigilància sobre l'aplicació de les mesures correctores imposades a les zones acústicament saturades ha de ser constant per a garantir la seua eficàcia

Com ja s'ha indicat en una conclusió anterior, les zones acústicament saturades fins al moment a la Comunitat Valenciana han sigut molt escasses. A les dificultats per declarar una zona com acústicament saturada, cal sumar els problemes que estan denunciats pels veïns quant al compliment efectiu de les mesures correctores imposades en aquestes.

En unes altres paraules, no és fàcil declarar una zona acústicament saturada ni tampoc que es complisquen de forma real i efectiva les mesures imposades en les ZAS quant a la restricció del límit dels horaris de tancament, la suspensió de noves llicències d'obertura en la zona, etc.

Els ajuntaments han de desplegar una vigilància constant sobre les activitats exercides en les zones acústicament saturades per a augmentar les mesures o substituir-les per altres més efectives, si les molèsties acústiques no desapareixen.

14. Els ajuntaments tenen dificultats per a ordenar el tancament dels locals d'oci nocturn, establiments públics i seus festeres que generen molèsties acústiques, mentre s'adopten les necessàries mesures d'insonorització

Abans de la seua posada en marxa o funcionament, els tècnics municipals han de comprovar que les mesures correctores imposades es compleixen i són eficaces per a no generar sorolls. En tot moment, l'activitat molesta, compte o no amb llicència, no ha de produir molèsties. I si les produeix, els ajuntaments han d'intervindre per a evitar-les.

Els ajuntaments que detecten els incompliments d'horari han de remetre les seues denúncies a la Generalitat perquè aquesta tramite els expedients sancionadors. Això provoca retards en la tramitació i, de vegades, fins i tot la prescripció de les infraccions. I, mentrestant, l'activitat incomplidora continua desenvolupant-se davant de la impotència de les persones afectades pels sorolls.

La principal dificultat amb què es troben les persones que pateixen injustament aquestes situacions és aconseguir que les administracions públiques ordenen el tancament o la clausura del local o de l'activitat sorollosa. Hi ha molta reticència municipal. La proximitat de l'alcalde, regidor delegat i funcionaris públics amb els veïns provoca que, moltes vegades, coneguen o tinguen algun tipus de relació amb l'amo del bar, pub o discoteca i, en conseqüència, resulte més difícil actuar amb independència. A més, el tancament d'un local provoca la immediata suspensió dels contractes de treball afectats, per la qual cosa és complicat deixar les persones sense treball, i més, en els temps de crisi econòmica.

Aquesta mateixa dificultat també es produeix quan es tracta de seus festeres. És complicat tancar les seus que no s'ajusten a la legalitat, perquè la seua activitat excedeix el límit màxim de decibels permès o incompleix l'horari de tancament, ja que resulta una mesura impopular que no sol agradar a les persones que participen activament en el món de la festa local, perquè afecta el seu temps de recreació, oci i diversió. A més, aquesta situació es complica perquè la disposició addicional primera de la Llei valenciana 7/2002, de protecció contra la contaminació acústica, permet, amb caràcter temporal, eximir del compliment dels límits de decibels quan es tracta de la celebració d'actes de caràcter festiu.

15. La celebració de les festes locals i els espectacles en la via pública (concerts, revetles, etc.) no ha d'entendre's com un dret a generar soroll sense cap límit

Aquestes activitats generen moltes queixes en matèria de contaminació acústica. En part, perquè hi ha una excepció legal que pareix permetre que «tot val», que són festes i que es pot molestar perquè no hi ha cap límit que ho impedisca.

En efecte, si bé és cert que la disposició addicional primera de la Llei valenciana 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica, titulada «situacions especials», disposa que l'autoritat competent per raó de la matèria a què pertanga la font generadora del soroll o vibracions podrà eximir, amb caràcter temporal, del compliment dels nivells de pertorbació màxims fixats en la Llei 7/2002 en determinats actes de caràcter oficial, cultural, festiu, religiós i d'altres anàlegs, no és menys cert que això no ha d'entendre's com un dret a generar soroll sense cap límit.

Aquesta institució considera que durant els dies de celebració de les festes locals ha de compatibilitzar-se el respecte del dret de les persones al descans nocturn, ja que l'ampliació de l'horari durant les festes no pot entendre's com una autorització per a generar sorolls durant la nit sense cap límit d'intensitat, és a dir, de decibels.

Convé recordar que els efectes nocius del soroll afecten especialment amb major grau els xiquets, les persones malaltes i les majors. No genera les mateixes molèsties una activitat musical que s'estenga, per exemple, des de les 22.00 h fins a les 4.30 h de la matinada sense cap límit de decibels, que la mateixa activitat amb un límit màxim de decibels que siga raonable.

16. L'increment del trànsit urbà genera cada dia més molèsties acústiques

El trànsit en les ciutats no ha deixat de créixer i, en conseqüència, tampoc ho han fet els sorolls associats a aquest. Les persones que sol·liciten la nostra intervenció demanen mesures com ara la col·locació de pantalles acústiques o barreres vegetals per a amortir el so; la substitució de l'asfalt per un altre de

menys sorolls en les travessies, vies ràpides i vies urbanes amb alguns carrils per cada sentit; major control sobre el soroll emés pels vehicles, especialment, les motocicletes que circulen amb fuita lliure que generen un soroll ensordidor, etc.

Ja hem indicat en aquest informe que alguns ajuntaments estan adoptant mesures per a reduir aquest tipus de molèsties. Així, per exemple, l'Ajuntament de Torreveija està preparant un nou contracte en què el transport urbà és més eficient i per a això utilitza autobusos elèctrics i híbrids, que redueixen el nivell de soroll en la flota en quasi un 50%.

D'altra banda, l'Ajuntament de València ha informat que té prevista l'execució, dins de les limitacions pressupostàries existents, d'un pla sistemàtic de repavimentació de les avingudes principals de la ciutat amb paviment fonoabsorbent, que redueix el soroll produït pel rodament del pneumàtic dels vehicles sobre la calçada.

I, finalment, l'Ajuntament d'Elx està intentant potenciar l'ús per part dels conductors dels trams perifèrics de circumval·lació de la ciutat i així eliminar quasi completament la contaminació acústica dels entorns habitats. Aquesta potenciació preveu mesures dissuasives del trànsit en el centre de la ciutat (restriccions d'accés al centre els dissabtes amb el tall de les vies corresponents i regulació semafòrica penalitzadora pels eixos centrals de la ciutat a través de mesures de sincronisme semafòric). També s'ha aprovat l'anomenat Pla Centre, que comporta mesures de conversió en zona de vianants de la gran àrea central de la ciutat i restricció d'accés de vehicles a aquesta mateixa zona mitjançant lectura automàtica de matrícules, amb la consegüent disminució del nombre de vehicles i del nivell de trànsit, directament proporcional al nivell de contaminació acústica.

17. Els ajuntaments tenen l'obligació d'intervindre quan es tracta de sorolls procedents de les relacions veïnals que es generen a l'interior dels habitatges

No són pocs els ajuntaments que ens diuen en els informes que remeten a aquesta institució, que no tenen competència quan es tracta d'intervindre en els sorolls generats per veïns molestos. Per exemple, música o televisió amb fort volum, arrossegament de taules o cadires, celebració de festes fins a altes hores de la matinada, etc.

L'article 47 de la Llei valenciana 7/2002, de protecció contra la contaminació acústica, sí que atribueix als ajuntaments suficient base legal per a actuar respecte d'això:

La generació de sorolls i vibracions produïts per l'activitat directa de les persones, animals domèstics i aparells domèstics o musicals en la via pública, espais públics i en l'interior dels edificis s'haurà de mantindre dins dels límits que exigeix la convivència ciutadana i la present llei. La nocturnitat dels fets es tindrà en compte a fi de tipificar la infracció que poguera considerar-se comesa i graduar la sanció que resultara imposable.

9.6 Conclusions específiques sobre assistència als municipis

18. Els ajuntaments necessiten més mitjans per a lluitar contra la contaminació acústica, sobretot, personal capacitat amb formació suficient i aparells tècnics per a mesurar el soroll (sonòmetres)

Des de l'any 2001 fins al 2006, la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural va concedir ajudes per a l'adquisició de material de mesurament de la contaminació acústica a les entitats locals de la Comunitat Valenciana. No obstant això, actualment no hi ha cap línia pressupostària que permeta continuar amb la labor formativa i de concessió d'ajudes, que van ser gestionades des de la conselleria competent en matèria de medi ambient.

La Diputació Provincial de Castelló ens informa que «aquesta entitat no té competències en matèria de contaminació acústica i per això no s'executen altres actuacions en aquesta matèria ni s'han proposat mesures en la lluita contra la contaminació acústica».

La Diputació Provincial d'Alacant ens diu que «en l'actualitat els ajuntaments de la província no estan sol·licitant a la Diputació d'Alacant ajuda tècnica/econòmica per a reduir la contaminació acústica en els seus termes municipals, per tant aquest Departament no disposa de línies de treball en aquesta matèria».

I, finalment, la Diputació Provincial de València manifesta que «les actuacions que du a terme el Servei d'Assistència Tècnica de la Diputació de València es desenvolupen en resposta a les sol·licituds formulades pels propis ajuntaments», i detallen diverses actuacions realitzades en matèria de mesuraments sonomètrics i elaboració d'informes sobre activitats molestes.

9.7 Conclusions específiques sobre les facultats d'inspecció, vigilància, control i sanció

19. La prescripció de les infraccions greus i molt greus per falta de mitjans per a tramitar els corresponents expedients sancionadors és inacceptable perquè genera una impunitat injustificable

Tenint en compte allò que s'ha informat per l'Ajuntament de València i la Direcció General de l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències de la Generalitat Valenciana, l'atribució legal de la competència sancionadora de les infraccions greus i molt greus a l'Administració autonòmica, juntament amb la insuficiència de mitjans autonòmics per a tramitar totes les actes de denúncia, està provocant una situació inacceptable: la prescripció d'un 30 al 40% de les actes de denúncia referides a locals de la ciutat de València en els últims tres anys (2015, 2016 i 2017).

L'Ajuntament de València ens diu que «està reclamant des de fa anys fer-se càrrec de les denúncies per a poder exercir una veritable labor policial i sancionadora completa que permeta conscienciar els infractors que han de respectar les normes en vigor. Fins al moment no s'ha aconseguit» i la Direcció General de l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències de la Generalitat Valenciana ens aclareix que «es tracta d'una qüestió que està sent estudiada i considerada ara mateix pels òrgans competents».

Aquesta institució considera que la prescripció de les actes de denúncia és un problema molt greu, ja que genera una impunitat injustificable. L'infractor no té interès a complir la llei perquè, senzillament, no passa res. Aquesta situació està agreujant encara més la contaminació acústica existent.

Per això, és necessari adoptar mesures amb urgència per a evitar que continuen prescrivint les actes de denúncia per infraccions greus i molt greus, ja siga atribuïnt legalment la competència sancionadora als ajuntaments, almenys, a aquells que funcionen en règim de gran població, ja siga augmentant notablement els mitjans econòmics, tècnics i personals de l'Administració autonòmica.

20. La falta d'actuació, el retard o la passivitat administrativa en la tramitació de les denúncies presentades en matèria de contaminació acústica genera responsabilitat patrimonial de l'Administració

La passivitat administrativa davant dels efectes perjudicials per a la salut provocats per aquestes activitats molestes constitueix causa suficient per a imputar responsabilitat patrimonial per funcionament anormal de l'Administració, amb la consegüent obligació d'indemnitzar els danys i perjudicis —materials i físics— que s'hagen causat a les persones afectades (art. 106.2 de la Constitució i 67 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques).

Convé recordar que el Tribunal Europeu de Drets Humans, en les seues sentències de 16 de novembre de 2004, i ara recentment, en la de 16 de gener de 2018, ha declarat la vulneració del dret fonamental a la inviolabilitat del domicili per la passivitat de l'Ajuntament de València per a evitar els sorolls nocturns en el barri de Sant Josep, zona acústicament saturada, i ha imposat l'obligació municipal d'indemnitzar els danys causats a les persones afectades.

10 Recomanacions

Una vegada finalitzada la investigació objecte del present informe especial, i atenent a les consideracions exposades per a la defensa i l'efectivitat dels drets i llibertats compresos en el títol I de la Constitució i en el títol II de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, en especial, els drets a la integritat física i moral, a la intimitat personal i familiar, a la salut, a un habitatge digne i un medi ambient adequat, i de conformitat amb el que disposa l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'aquesta institució, considerem oportú efectuar les següents recomanacions, l'acceptació o el rebuig de les quals s'ha de comunicar a aquesta institució en el termini d'un mes:

10.1 Recomanacions comunes

- A totes les entitats públiques consultades en aquest informe especial: Presidència de la Generalitat Valenciana; Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural; Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública; diputacions provincials d'Alacant, València i Castelló; Federació Valenciana de Municipis i Províncies i els ajuntaments que funcionen en règim de gran població (València, Alacant, Elx, Castelló de la Plana, Torreveija, Torrent, Orihuela i Gandia):

- 1) Impulsar la constitució d'un Observatori del Soroll o grup de treball en cada ajuntament, que es reunisca sovint, i en el qual participen representants i tècnics municipals, de l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències de la Generalitat Valenciana, les Forces i Cossos de Seguretat, i representants de les associacions veïnals, comerciants i d'hostaleria existents en les zones afectades, amb l'objecte d'intercanviar informació actualitzada sobre la situació real dels problemes existents i les mesures necessàries que cal adoptar en cada moment per a lluitar amb eficàcia contra la contaminació acústica.
- 2) Promoure, des de l'àmbit autonòmic i municipal, la realització de campanyes i programes d'educació, sensibilització i prevenció del consum d'alcohol, dirigides especialment als adolescents i joves, com també dels efectes perjudicials que té per a la salut l'exposició continuada a nivells de soroll elevats, que caldrà impartir en col·legis, instituts, universitats, centres socials, associacions de veïns, etc.
- 3) Augmentar les partides pressupostàries que siguen necessàries per a obtindre més mitjans personals (tècnics, d'inspecció i agents) destinats a la protecció contra la contaminació acústica, mitjançant la creació d'unitats administratives d'intervenció i de gestió especialitzades amb personal qualificat, la realització de cursos de formació destinats a les autoritats i empleats públics, i l'adquisició d'equips i mitjans tècnics.

10.2 Recomanacions específiques a les administracions consultades en aquest informe especial

10.2.1 A la Presidència de la Generalitat Valenciana (Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències):

- 4) Adoptar amb urgència les mesures que siguen necessàries per a evitar que continuen prescrivint les actes de denúncia per infraccions greus i molt greus, ja siga atribuïnt legalment la competència sancionadora als ajuntaments, almenys, als que funcionen en règim de gran població (Alacant, Castelló de la Plana, Elx, Gandia, Orihuela, Torrent, Torreveija i València),

ja siga incrementant notablement els mitjans econòmics, tècnics i personals de l'Administració autonòmica perquè no queden impunes les infraccions greus i molt greus.

- 5) Reforçar el servei d'espectacles públics per a agilitzar la intervenció i posterior tramitació dels expedients sancionadors per l'incompliment dels horaris de tancament i obertura dels establiments.

10.2.2 A la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural de la Generalitat Valenciana:

- 6) Adaptar la legislació valenciana sobre el soroll a la normativa estatal.
- 7) Redactar i aprovar el Pla Acústic d'Acció Autonòmica.

10.2.3 A les diputacions provincials d'Alacant, Castelló i València, i a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies:

- 8) Posar a disposició dels municipis amb menors recursos tota l'ajuda econòmica, tècnica i de servei que siga necessària per a exercir amb eficàcia les competències en matèria de contaminació acústica mitjançant l'assistència en l'elaboració d'informes, tramitació i resolució d'expedients de concessió de llicències, realització de mesuraments sonomètrics i impartició de cursos de formació.

10.2.4 Als ajuntaments de València, Alacant, Elx, Castelló de la Plana, Torreveija, Torrent, Orihuela i Gandia, com també a tots els municipis de més de 10.000 habitants:

- 9) Impulsar el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans acústics municipals, com també actualitzar les ordenances municipals de soroll, i adoptar les mesures que siguen necessàries per a aconseguir el compliment efectiu i real d'aquestes normes.
- 10) Augmentar el control i la vigilància sobre les terrasses per a evitar les molèsties acústiques, com també que es col·loquen més taules i cadires que les autoritzades o en llocs que impedeixen o dificulten el trànsit dels vianants, i evitar concedir noves autoritzacions o una ampliació de les atorgades en zones on hi haja saturació acústica.
- 11) Adoptar mesures més eficaces en totes les zones ja declarades acústicament saturades en les quals continuen existint molèsties i declarar aquelles que siguen necessàries quan es produïsquen uns elevats nivells sonors a causa de l'existència de nombroses activitats recreatives, espectacles o establiments públics, a causa de l'activitat de les persones que els utilitzen, del soroll del trànsit en les zones, com també a causa de qualsevol altra activitat que incidisca en la saturació del nivell sonor de la zona.
- 12) Exigir l'adopció de mesures correctores a les indústries o establiments molestos (restaurants, discoteques, pubs, etc.) per a evitar que continuen funcionant sense respectar el límit màxim de decibels legalment permés.
- 13) Conscienciar el conjunt de la ciutadania sobre els efectes nocius generats pel fenomen social conegut amb el nom de botelló i sancionar les infraccions que es produïsquen: consum d'alcohol en la via pública; generació de sorolls fins a altes hores de la matinada que impedeixen el descans nocturn de les persones que viuen als voltants; la pertorbació de l'ordre públic amb baralles, bregues i consum de drogues, i la brutícia de les vies públiques amb botelles, bosses i gots de plàstics, orins i vòmits.

- 14) Fomentar mesures de sensibilització social perquè la celebració de les festes locals amb revetles i discomòbils, i la utilització durant tot l'any dels locals o seus festeres tradicionals siga compatible amb el dret al descans de les persones i no s'entenga equivocadament com el dret a molestar sense cap límit de decibels per motius festers, i sancionar els incompliments corresponents.
- 15) Vetlar perquè els titulars d'activitats susceptibles de generar sorolls i vibracions realitzen un autocontrol de les emissions acústiques almenys cada cinc anys o en un termini inferior, si així s'establira en el procediment d'avaluació d'impacte ambiental o en el de qualificació de l'activitat, i vigilar l'efectivitat real de les mesures previstes o que s'haurien hagut de preveure en les auditories acústiques.
- 16) Vigilar les condicions acústiques exigibles als diversos elements que componen l'edificació i les seues instal·lacions, i verificar el seu compliment efectiu amb anterioritat a l'atorgament de les llicències urbanístiques i ambientals.
- 17) Actuar davant de la generació de sorolls i vibracions produïts per l'activitat directa de les persones, animals domèstics i aparells domèstics o musicals en la via pública, espais públics i en l'interior dels edificis perquè es mantinguen dins dels límits que exigeix la convivència ciutadana, les ordenances locals i la Llei valenciana 7/2002, de protecció contra la contaminació acústica.
- 18) Aprovar mesures per a reduir el soroll produït per les infraestructures i els mitjans de transport, com ara: el control de vehicles; la modernització de la flota d'autobusos mitjançant l'adquisició de noves unitats menys sorolloses; la conversió en zona de vianants de determinades vies públiques o la reducció de l'accés de vehicles per aquestes; la col·locació i substitució d'asfalt que reduïska el soroll ambiental; com també la instal·lació de pantalles acústiques en les zones amb alta densitat de trànsit i molt pròximes als habitatges.